

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

E Virginie sanctissima Deipara tanquam è divino throno fulgura, voces, & tonitrua; Miracula scilicet, & Admonitiones, tum suaves, tum terrificas ad peccatores convertendos proficisci, cap 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

dum de Sathanae potestate eruiſſet; à mortuis victorem reſurrexiſſe; omnem potestatem in celo, & in terra accepiffe; ad dexteram Patris conſeſſiſſe; & Spiritum Paraclitum ad diſcipulos miſiſſe; & id genus alia innumerabilia, vel miracula, vel beneficia, vel facta egregia divinitus edidiſſe, fanè hæc omnia ad eximiam Matris gloriam pertinere, nemo eſt, qui poſſit negare.

Apoc.

ideo quod ſancti Evangelix de Chriſto Domino litteris tradiderunt, totum illud ad Virginis excellentiam declarandam ſpectat; ac proinde mentio illam per THRONVM ſignificatam, eiusque præſtantiam eximiam in ſuis Evangelis celebrare, circumdare, ac contra

oblatrantes hæreticos obſistere, eorumque impiam arrogantiam retundere deſcribuntur. Hinc eſt, quòd Damascenus orat. 2. de dormit. Virg dicit: *Chriſtum Dominum in Aſſumptione Virginem non ſecus, ac olim Salomon Arcam inuulſi in ſancta ſanctorum ſub alas Cherubim; ita Matrem ſuam in ſancta ſanctorum in celo introduxiſſe, ſubq; animalium, inquit, quatuor formis conſtantium alas collocaviſſe. ſuoq; ipſius ſolio in interiori velaminis parte poſuiſſe.* in Damascenus: quibus verbis quatuor animalium alas ſuis Virginem ambientium meminit, ut intelligas eam à quatuor Evangelix dignè concelebrati, atque ab omni hæreticorum petulanti protervia deſendi.

Damaſc.

3. Reg. 6

E VIRGINE SANCTISSIMA DEIPARA TANQVAM
 è divino Throno fulgura, voces, & tonitrua; Miracula ſcilicet, & admonitiones, tum ſuaves, tum terrificas ad peccatores convertendos proficiſci.

CAPVT XX.

SUMMARIUM.

Miracula, qua in ſacraſſima Chriſti incarnatione in Deipara utero ex eius puriſſimis ſanguinibus facta emicant. num. 2.
 Deipara ipſa qua ratione ſit præſantiſſimum mundi miraculum num. 6.
 Miracula, qua per Deiparam in hominum utilitate ſunt num. 11.
 Deipara miracula peculiaribus Civitatibus, vel perſonis præſtito num. 17.
 Luus inguinaris ſæuiffima Romæ per Deiparæ imaginem depulſa num. 18.
 Baſiliſcus Roma peſtilentem exhalans ſpiritum Deipara ope ſublatus num. 19.
 S. Vualfridus à lethali morbo Deipara interceſſione curatur num. 18.
 S. Ioanni Damasceno manus à Deipara reſtituitur num. 20.
 Sancti: aliquando invocati Deiparæ juffu beneficia conſulere num. 21.
 Reginaldus graui morbo laborans à Deipara curatur num. 22.
 Duo alia Deiparæ miracula, ex Marſilio Ficino num. 23.
 Iudæa præcipitata in civitate Sogouienſi per Virginem Mariam liberatur num. 23.
 Cur in nonnullis Deiparæ plura, quam in aliis e-

juſdem Deipara templis miracula ſunt num. 24.
 Miracula, quæ in nonnullis Deipara templis eius invocatione ſunt num. 25.
 Sacre ædis Lauretanæ miracula num. 25.
 Templo B. Virginis in Gallia, & Hiſpania miracula illuſtria num. 26.
 Miracula imaginis Deipara Ceſtochoruſenſis in Polonia nu. 30.
 Miracula Deipara invocatione in nonnulla Germania templis edita num. 31.
 Miracula, qua Deipara in Belgio in templo Hallenſi, & Sichenienſi edidit num. 33.
 Conversiones peccatorum per Deiparam multipliciter fieri num. 36.
 Fructus quem Deipara in conversione animarum per Religioſorum ordines Prædicatorum & Minorum efficit num. 37.
 Fructus ex Deipara per Societatem Jeſu in animarum conversione num. 41.
 Deipara S. Gregorium Thaumaturgum in ſcd inſtruumdum curat num. 47.
 Exempla complurium peccatorum, qui per Deiparam ſunt converſi num. 48.
 Admirabilis Theophili lapſi per Deiparam cum Chriſto reconciliatio num. 48.
 S. Maria Egyptiaca ope Deipara converſitur num. 49.

Sanctum

Sanctus Cyrillus Alexandrinus, alijq; per Deiparam moniti quadam emendati num. 50.

Aliqui à Deipara clementer increpati respiciunt num. 52.

Nonnulli in Deiparam impij membrorum privatione, vel etiam morte mulentur, numer. 54.

Petrus Aragonius ex Carmelitano templo, versus quod tormenta anea dispendenda curarat, anea pila icibus occubuit num. 56.

Miraculum S. Mariae ab Arcu prope Neapolim in Nolana Diocesi num. 57.

Ecclesia hostes Deiparam eam protegente misere perierunt num. 59.

Isidorus Apostata à S. Mercurio Deipara jussu interceptus num. 60.

visa est in templo Dei, scilicet, in Ecclesia Dei: hæc Ildefonsus: & tandem id quod adjicitur, Visa Arca testamenti facta fuisse, fulgura, voces, & terra motus, Virgini, (quam per Arcam testamenti cap. 5. significari diximus) in sensu saltem mystico optimè congruunt: ubi enim Virginis deuotio in hominum cordibus conspicitur, ibi, & illustrationes, & conuersiones ex blanda admonitione, vel etiam ex terrificâ concussione fieri videmus.

Verùm antequam id ostendamus, non est prætermittenda sententia Bernardi, qui hęc verba Apocalyp. 4. in sermone de beata Maria qui habetur tomo 2. suo: ut operum, Apoc. 4. interpretatur de reconditis mysterijs, quæ Virgo sanctissima propalauit: Unde, inquit Bernardus, Ioannes in Apocal. de Throno, ait, scilicet, de Maria, procedebant fulgura, & voces, & tonitrua, quia Mater filij Iesu Christi: parabolus, anigmata, legalia, & mirifica gesta, dicta, & opera auditis edidit, fidelius credidit, sincerius, luculentiusquè alijs edidit, hæc Bern.

Cæterùm, ut communi Interpretum expositioni inhæreamus, & per fulgura, voces, & tonitrua accipiamus miracula, blandas, & terrificas adhortationes, primùm singulatim hæc ex Virgine procedere demonstrabimus: deinde paulò aliter fulguris nomen fumentis, ostendemus ex Virginis dictis, atque factis, dum apud nos degeret, exempla virtutum ad imitandum, tanquam fulgura splenduisse; ex ea admonitiones, & suaues, & graues extitisse: Tum ex ejus utero, quatenus Christum edidit, qui fulguris, & vocis, & tonitruum appellatione significatur, hæc eadem procedere demonstrabimus. Denique ex eadem Virgine tonitrua ad dæmonum tyrannidem euertendam proficisci. Qua de re uberiorem duximus disputationem instituendam: quæ omnia sequentibus capitibus, Deo bene iuuante exequemur; igitur ad primam accedamus interpretationem.

Et ut à miraculis initium ducamus: unde tot, tantaque miracula conulescant in mundo, nisi ex Virgine Deipara? quod ut planum, fiat miracula, quæ ex Virgine, vel in Virgine longè, lateque micant, ad tria capita reuocabimus. Et primùm quidem miracolorum caput perspicitur in diuina Verbi incarnatione, quæ in Deipara utero ex ejus purissimis sanguinibus est perfecta. Secundùm continetur in ipsamet Deipara, quæ merito stupendum ab

E f

Epipha

Ex Dei throno fulgura, voces, & tonitrua procedunt. & quanam illa sint. Ambrosij, Lyranus, Rupertus, Richardus

Ex Virgine hæc eadem procedunt.

Visa Arca testamenti fulgura, voces, & terra motus, & quanam illa sint. Apoc. 11. Ildefonsus

Quarant agenda in hoc capite & sequentibus

Et disposita cuncta ad eius Imperium. Sed elementario mundo dignior est rationalis homo, quod ex eo, quod in eius seruitium facta sunt omnia, facile creditur. In ceteris quocumque modo aliqua satis faciunt rationes; hic solus me complectitur stupor. Et cum Abacuch cano, Consideraui opera tua, & ex-paui. Miror ieiunium, miror tentationes, miror omnipotentem in sepulchro iacentem, miror occisum, & resurgentem. Hæc sunt noua mira, quæ prædixerat Ieremias: Nouum fecit Dominus super terram: Mulier circumdabit virum. Opus suum facies, & peregrinum opus eius ab eo. Iesus Christus hæc, & hodie ante Luciferum genitus, in utero carnis sumpsit ex Virgine, quem Cæli Cælorum non capiunt: qui implens omnia cum sit in omnibus, ab his tamen non capitur, nec tenetur. Nouum est, & inauditum, quod in materni angustia ueri circumdedit, intra se fragilis caro uirtutem Altissimi, & ordinem eorum, cursumque naturam mutauit sapientia Dei: & ubique diuinitus dilatata, plenitudinem sui uasi infundens exiguo, sic est circumdata muliebri uero; ut uniuersa ambiret, implens omnia, excedens cuncta, intra se omnia continens, extra uniuersa complectens. Quem nos paruulam, Propheta nuncupat virum, insinuans ei nunquam defuisse uirtutem, sed semper uirilis ætatis affuisse fortitudinem, quem Infantilis infirmitas occultabat. Opus igitur fecit, quod creauerat, saluans quod perierat, ad uitam reuocans quod mortuum erat. Sed peregrinum Opus fuit in Deo, quod Verbum factum est caro, quod factus est uisibilis, & comprehensibilis, passibilis, & mortalis: & peregrinum à maiestate, puer fugens ubera panniculi inuolutus, & sustinens conuicta filius Dei in patibulo constitutus. hæc Cyprianus.

† Sophronius sermone de Assumptione citans locum illum Ieremiæ 31. Nouum creauit Dominus super terram: Verè, inquit, nouum, & omnium nouitatum supereminens nouitas uirtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque uidere aliquis, ut uiuere possit) sic ingressus est hæsitum uentris, ut corporis claustrum nesciret sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset, & sic exiit inde, ut esset, sicut Ezechiel fatetur, Porta omnino clausa. hæc ille.

Leo sermone 2. de Natiuitate: Ad mentibus, inquit, temporibus, qua redemptioni hominum fuerant præstituta, ingreditur hæc infima, Iesus Christus Dominus noster de cælesti sede descendens, & à paterna gloria non recedens nouo ordine, noua Natiuitate generatus: Nono ordine,

quia inuisibilis in suis, uisibilis factus est in nostra; incomprehensibilis uoluit comprehendens: ante tempora manens, esse cepit ex tempore: Uniuersitatis Dominus seruilium formam obumbratam maiestati dignitate suscepit: Impassibilis Deus non designatus est homo esse passibilis, & immortalis, mortis legibus subiaccere. Noua autem Natiuitate genitus est, conceptus Virgine, natus ex Virgine sine paterna carnis concupiscentia, sine materna integritatis iniuria. hæc Leo. Ildesonus libro de uirginitate Deiparæ cap. 12. Christi conceptionem omni Miraculo mirabilem, omni opere Potentior em, omniq; signo, ac prodigio, augustior em appellat. Basiliius Deleucix Episcopus oratione in Annunciatione Virginis, agens, de admirabili, & incomprehensibili uisione, qua Verbum naturam humanam assumpsit: Tunc, inquit, factum est mysterium, quod in hoalterum usque diem mansi mysterium, neque unquam mysterium esse desinet. Tunc creatura uidi, quod antea uisum est nunquam nempe prolem, qua sua matris erat parens; ut factem qui Genitricem à te antecedeat; Puerum seculis omnibus, qua ante effluerant atiquior em. & rursum introducit Deiparam filium suum Deum hominem in una persona admirantem, & cum eo ita loquentem. Equid igitur tecum inceptabo, lactenè enutriam, an uero ut Deum colam? ut mater curabo, an uero ut ancilla adorabo? ut filium amplexu fouebo, an uero ut Deum simplex inuocabo? Lac ne porrigam uerè thymiana offeram? Et quod hoc magnum? & aditum est miraculum? Cælum tibi thronus est. & sinus uentre complexus est. Totus his præsto es qui infernè degunt, neque unquam tamen ab ijs abes, qui in supernis uiuunt; nec enim localis fuit tua illa descensio, sed diuina quadam submissio, & condescensio. Celebra proinde tuam, clementiam, sed non inuestigo tuam economiam, tale namque mysterium per illum patratum est, quale nulla prorsus lingua aut cogitatio assequi potest. sic ille.

Damascenus oratione 1. de Natiuitate diuinam Verbi Incarnationem miraculorum omnium caput, & Deiparam miraculorum officinam appellat; quærens enim, cui Virgo Mater ex Anna sterili orta sit: Quoniam, inquit, oportebat, ut ad id, quod solum sub sole nouum erat, ac miraculorum omnium caput uia per miracula sterueretur, ac paulatim ab humilioribus ad sublimiora progressus fieret. & infra; Cum Deiparæ ueterum, quod Christum peperisset, & uerba, quod eundem lactasset bea-

in pronunciaffent, exclamat in hæc verba. O miraculorum miracula, & rerum admirandum res maximè admirandæ, & rursùm miracula in Incarnatione recensens: O quot, inquit, miraculorum, & cuiusmodi fœderum hæc silula, hic sterilitatis fœtus officina extitit. Diuinitatis uisum, & humanitatis, passionis, & impassibilitatis, uitæ, ac mortis, ut scilicet, in omnibus rebus id, quod inferius erat à præstantiore uinceretur, hæc ille. & iterum ad Deiparam sermonem dirigens, alia admirabilia recenset: Sande, inquit, res omnes conitæ dignitatis antecelluisti, ac te enim sola summus ille opifex paritè assumpsi, hoc est, massæ nostræ primitiæ: Caro ipsius ex carne tua, & sanguis ex sanguine tuo, & hæc è mammillis tuis suxis Deus, & labia tua Dei labijs unita sunt, O miracula mentis capium, atque orationis facultatem excedentia, huculque Damascenus.

B Virgo
miraculo
râ officina

Bernard.

5. Bernardus homilia 2. super missus est mellifluis suo eloquio, miracula, quæ cum Verbum caro factum in utero uirgineo, tanquam in miraculorum officina perfecta sunt pulchrè commemorat: is enim enarrans illud Ierem. 31. Nouum creauit Dominus super terram, femina circumdabit uirum. Verio me, inquit, ad conceptum, partumq; uirginalem, si forte inter plurima noua, ac mira, quæ ibi profectò infficit, qui diligenter inquiris, etiam hanc, quæ de propheta protuli, reperit nonitatè. Porro ibi agnoscitur longitudo bruiis, latitudo angustia, altitudo subdita, profunditas plana, ibi agnoscitur lux non lucens, Verbum infans, aqua sitiens panis esuriens uideas, si attendas, Potentiam Regi, sapientiam instrui, uirtutem sustentari, Deum deuq; lactantem, sed Angelos resicientem, uagii: em, sed miseros consolantem; uideas, si attendas, tristari latitiam, pauere fiduciam, salutem parit, uitam morti, fortitudinem infirmari sed quod non minus mirandum est ipsa ibi cornitur tristitia latifcans, pauor confortans, passio saluans, mors uiuificans, infirmitas roborans, & inter hæc nouam feminæ agnosce uirum circumdantem, eiem Mariam uideas, uirum approbatum à Deo, Iesum suo utero circumplectentem, uir igitur erat Iesus, uocatum etiam natus, sed sapientia non atate, animi uigore non uiribus corporis, maturitate sensuum, nõ corporuliantia membrorum, & infra: Femina circumdans uirum iuxta Isaiam, Virgo est concipiens Deum. Vides quam stupendum sit hoc unum de Virgine factum, & in Virgine MIRACULUM,

quod tot miracula prauenetubi, tot oracula præcesserunt: hæc Bernardus.

S. Bernard.

Hic consonat sanctus Bernardinus tom. 3 sermone 1. art. 2. cap. 3 Spiritus sanctus, inquit, occurrit Virgini gloriosa, eam recognoscens, fornacem sui amoris, & officinam suæ stupendæ, operationis, in qua, & de qua fabricatum est corpus mundissimum filio Dei & intra, Spiritus sanctus ostendit electis expressè, quod in hac officina, id est in beata Virgine, & per eam fabricatus, quicquid in gratia mirificum operatur, & quod in hac totum ignem operationis reclusit, quem unquam dare disposuit creatura rationali. hæc sanctus Bernardinus.

And. Crest.

Andreas præterea Cretenfis oratione in salutationem Angelicam, eam Verbi officinam dicit.

Proclus.

Proclus Episcopus Constantinopolitanus de Deipara agens, hæc, inquit, unitarum in se naturarum officina.

Arnoldus.

Arnoldus Carnotensis tract. de laud, Mariæ Spiritus sancti officinam appellat, in qua nimirum, Spiritus sanctus superueniens ex purissimis eius sanguinibus corpus Christi fabricauit.

Atque hæc de primo miraculorum capite, quæ ex Deipara ueluti fulgura ex diuino throno corruscaunt, satis pro nostra tenuitate dicta sint.

DEIPARA IPSA QVA RATIONE sit præstantissimum mundi miraculum.

6. Quid si mentis oculum ad secundum genus miraculorum conuertamus, eorum scilicet, quæ in ipsamet Virgine emicant, dicemus, profectò cum Chrysostomo serm. de Deipara, beatam semper uirginem Mariam magnum reuera miraculum esse Nam & S. Ignatius in Epistola ad S. Ioannem appellat eam Cæleste (si fas est dicere) Prodigium, & sacratissimum spectaculum.

Præstantissimum miraculum Deipara hic Chrysostomus sermo legitur de 1. a Sep. sembris in Brouario S. Ignatius S. Epist. 1. a. huc hystoria mirabilis oratio.

Et S. Ephræm in orat. de Deipara sic eam salutat: Aue præstantissimum uniuersis orbis terræ Miraculum,

Epiphanius uerò oratione ad Deipara: O Virgo, inquit, sanctissima, qua exersitas Angelorum in stuporem deduxisti, stupendum enim est Miraculum in Cælis, Mulier amissa sole: stupendum Miraculum in Cælis mulier gestans lucem in uulnè, stupendum miraculum in Cælis alter Thronus Cherubicus, stupendum miraculum in Cælis

S. Ignatius S. Epist. 1. a. huc hystoria mirabilis oratio. Epiphanius Aque. 1. a.

Caelis mulieris filius, qui est ipseus, & seculorum est Pater stupendum miraculum in Caelis Thalamus Virginis habens filium Dei, Deum sponsum Christum: stupendum Miraculum in Caelis Dominus Angelorum, Infans Virginis effectus est: hæc Epiphanius.

S. Bernar. S. Bernardinus Senensis tomo 1. conc. 61. art. 1. cap. 12. Eam miraculorum MIRACULUM vocat,

Damasc. Damascenus oratione 1. de Natiuitate de Deipara agens: O Miraculum, inquit, omnium miraculorum maxime nouum, Mulier Seraphinis sublimior effecta est, Deus visus est paulo minus ab Angelis innotatus sileat sapientissimus Salomon, nec tam nihil sub sole nouum esse

Ierem. 31. affirmet. hæc ille: & merito, quia Ierem. 31. Creauit Dominus nouum super terram, Faciem suam circumdabit virum.

Et sane magnum est Miraculum, quod mulier Genitrix sit Dei: quod eadem Mater sit, & Virgo: quod tot privilegiorum prærogatiuis, præter communem aliorum omnium Sanctorum & Angelorum legem, exornata tot, tantisque virtutum meritis supra reliquos Sanctos fuerit decorata, ut ipsi caelestis Curia Principes, inquit Bernardus sermone 4. de Assumptione, in consideratione tanta nouitatis clament non sine admiratione. Quia est ista, qua ascendit de deserto delicias affert: nec enim pares inueniuntur deliciae, vel in nouis quos in Circuitu Domini laetitia fluminis impetus, qui à vulu gloria, voluptatis gloria potamur sic Bernardus; qui eadem serm. 2. de Assumptione, de sanctis Angelis admirantibus Deiparæ præstantiam scribit.

Bernard. Verum ratione etiam id ipsum licet confirmare: Miraculum enim, inquit S. Thom. 1. part. 2. q. 105. art. 7. dicitur, quasi admiratione plenum quod habet causam simpliciter, & omnibus occultam; hæc autem est Deus & in 1. 2. q. 112. art. 10. tria docet S. Thomas in operibus miraculosis inueniri solere. Primum, quod sola diuina virtute fieri possint; sunt enim ex eodem 1. part. quæst. 110. artic. 3. præter ordinem totius naturæ creatæ. Secundum, in quibusdam miraculosis operibus inuenitur forma inducta esse supra naturalem potentiam talis materiæ. Tertium, in huiusmodi operibus miraculosis est aliquid præter solitum, & consuetum ordinem causandi effectum: ex quo infert iustificationem impii, quamuis sit opus super naturale, quandoque non esse mi-

raculosam, quando scilicet sit consuetudo eius iustificationis; His potius dignitas maternitatis Dei, sanctitas beatissime Virginis non tantum excedit omnem ordinem naturæ, sed etiam consuetum ordinem gratiæ, siue homines quantumvis sanctitate præclaros, siue etiam supremos Angelorum Principes spectes; cum omnes longo intervallo superet, & in celo Chorum ab omnibus separatim constituat, atque altioris ordinis dignitatem obtineat, qua statum reliquorum omnium excedit, ut cap. 6. ostendimus; quippe quæ Dei Mater, & omnium est Regina. Ergo merito à SS. Patribus, quos supra citauimus, stupendum miraculum non tantum in terris, verum etiam in caelis, ipsis Angelorum Principibus omni admiratione dignissimum appellatur: quod nimirum multis privilegiis, quæ in vna Deiparam cadunt, solus Dei virtute factis sit exornata: quorum, & si aliqua nobis sint cognita; purissima tamen nos latent: verum ex dignitate maternitatis Dei ea vtrumque conuenimus. Quocirca Damascenus orat. 1. de Nat. eam miraculorum abyssum vocat; quasi in ea, tanquam in abyso multa lateant miracula, ad quæ penitus penetranda humanis ingeniiis non tantum plane præcludatur. idem enim S. Bernardinus Senensis tomo 1. concion. 1. art. 3. capit. 1. Deiparæ perfectionem tantam esse affirmat, ut soli Deo cognoscenda referretur. Quam, inquit Andreas Cretensis oratione 1. de dorm. Dei tanquam est laudare pro dignitate, qui quos nouit rationibus in ea fecit miracula. Quapropter S. Ioannes Apoc. 12. Mullerem illam sole amictam, quæ Deiparam etiam significabat, ut cap. 3. dicimus, merito signum magnum in celo appellare non dubitauit. & Moyles Exod. 3. Rubrum ardentem incombustum, quo ut canit Ecclesia: Virginis Deiparæ conseruata intelligitur; visionem magnam, id est, admiratione plenam, & miraculosam nominauit. De hac visione Iudeofonius sermone 1. de Assumptione: Accedite, inquit, & videte visionem magnam cum Moyse, quam vidi in rubro: vixit, inquam, iam completum, & admiramini quod praeuidebat ipse tantus Patriarcha in spiritu futurum. Alioquin nisi in Spiritu videri non potest etiam res gesta: quia visio magna est, quam dignè praeuidere, & annunciare nemo potest. Videbat enim, quod arderet Rubus siluestris, & non consummabatur, quod erat multum mirabile, sed longe mirabili-

Qua sunt in incarnationis Christi miraculo spectanda. S. Thom. S. Thom.

Damasc.

S. Bernar.

Apoc. 12.

Cap. 31.

Exod. 3.

Iudeofon.

Exod. 3.

mirabi-

mirabilis quia Deus erat totus in Rubo, & Angelus vocabatur, & infra Quo n. mirum incom- busto manente, virginitatem B. Maræ conserua- tam credimus corde, confitemur ore: quoniam spi- ritus sanctus, qui Deus ignis consumens est, totam inflammasit, & incanduit, ita ut mater fieret Christi, & Templum diuinæ maiestatis, & iur- lun. Ergo plaris est res quam completam ceruis mus, & permanet in saluam quam f. gura, quæ pertransi ad tempus veritate exhibuit. Hinc quo que beatum dicimus Moysen, qui tanta à longa, & magna conspexit, & tremefactus non auebat accedere. Sed beator Maria ipsa viso fuit, de qua sine visione Abacuch tremens factus canit. Do- mine audiui audiam tuum, & timui, confite- rari opera tua, & expanis, expanis autem tale n- liquit, ut vidit, & expanis, & Moyses eo quod in comprehensibile erat homini, quod utriusque vide- bant, hæc ille defonios.

Abacuc.

Moyseus.

Bernard.

Deipara

Isa. 36.

Luce. 1.

Ambros.

7. Hoc quoque miraculum in Deipara sus- picit Nyssenus oratione de Christi Natiuita- te: O miraculum, inquit, rugens, Virgo Mater fit, & Virgo permanet, videt opus nouum nature & mox, Eadem enim & Mater, & Virgo est, ac neque virginis partum prohibuit, neque par- tus virginitatem soluit. hæc ille. E. Bernardus serm. in vigilia Natiuitatis Domini, cum enumerasset quedam Dei opera naturalia solis nimirum ortum, & occalum, terra fe- cunditatem, temporum vicissitudinem, quæ magna ab eo vocantur miracula, sed consue- dine videntur; subicit de admirabilibus ope- ribus in Incarnatione ex illo Isa. 36. Innoua si- gna, immuta miracula. O nouus, inquit, miracu- la, conceptus fuit sine dolore, partus sine dolore, Mutata est in Virgine nostra male dictio Eux, pe- perit enim filium sine dolore, mutata est in bene- dictionem, sicut prædictum est per Angelum Ga- brielem, Bene dicta tu in mulieribus nec solum si- ne pudore conceptus, & sine dolore partus, sed & Mater est sine corruptione. O verè nouus inas- dus, Virgo peperit, & post partum inuoluta per- mansit tam securus expecto promissum mihi glo- riam incorruptionis in carne mea, quandoquidem conseruata per eum est incorruptio etiam in matre sua & infra Crescunt. Miracula, multiplican- tur noua, his auribus aperitur, quæ generat & ma- ter, & Virgo est, Qui generatur Deus, & Homo est. hæc Bernardus. Et tanè maius miraculum fuit ex Ambrosio de inst. Virg. c. 7. & Theophi- lacto, Christum de Virg. nasci, quæ cū à mor- tuis resurgere uisum fuit singulare in Dei-

para, mortuorum autem plurimi resuscitati leguntur, idè Ecclesia ad Deiparam.

Tu, qua genuisti, Natura mirante tuum sanctum Genitorem, Virgo prius, ac peperisti.

8. Præter hæc autem, quæ commemorauimus Deipara præuilegia, quibus satis patet eam Orbis Miraculum merito prædicari; sunt & alia quam plurimæ eidem diuino beneficio peculiariu concessa, quæ hoc ipsum con- firmant singularem quæ Deiparæ præ reliquis præstantiam nobis declarant; quorum aliqua licet ipsa in hoc opere explicentur; in præ- sentia tamen tu maximè nonnulla attingen- da duximus; & verò hæc ferè sunt.

Præuilegia qua singulariorem Deiparam maiorem præstantiam præ reliquis præstantiam

Quod nimirum non tantum electa, sed De hoc ar- pra omnibus fuerit præelecta, iuxta illud gumenio Cantic. 6. Sexaginta sunt Regina; & obleginta concubina; & adolecentularum non est numerus. Vna est columba mea perfecta mea, una est matris sue electa Genitrici juxta Viderunt eam filii, & beatissimam præcauerunt, Regina, & concubina & laudauerunt eam.

De hoc ar- gumenio Cantic. 6. Sexaginta concubina; & adolecentularum non est numerus. Vna est columba mea perfecta mea, una est matris sue electa Genitrici juxta Viderunt eam filii, & beatissimam præcauerunt, Regina, & concubina & laudauerunt eam.

Quod, ut verbis vni Bernardi sermone Si- gnum magnum: Patribus caelis promissa, mysticè prefigurata miraculis, oraculis si- pice- nunciata prophetis, quæ etiam à Sibyllis hono- rificè fuerit prædicata.

Cap. 17. Cap. 35, Cap. 8, & 18.

Quod Dei beneficio ex parentibus sterili- bus, qui ex voto nascituram prolem Deo di- cauerunt, sit orta, Angelo eius habititatem pa- rentibus præsignificante, id quod de nulla alia tribuere in sacris literis legitur. Dei enim per- fecta sunt opera, quare cum sobolem sterili concedebat, masculinam tribuere solebat, si hæc Virginem beatissimam excipias, quæ ad altissimam maternitatis Dei dignitatem erat euehenda.

Cap. 17. Cap. 35, Cap. 8, & 18.

Quod ex generosa stirpe, quadruplici semi- ne Patriarchali, Prophetali, Sacerdotali, atque Regio decorata, fuerit progenita.

Cap. 17.

Quod sola, inter filios Adæ, qui per semina- lem rationem, ut Theologi loquuntur, ab eo descendunt, originalis peccati singulari priuilegio fuerit immunis.

Cap. 17.

Quod in tuæ immaculatæ Conceptionis exordio ita sit confirmata in gratia, ut omnis noxæ actualis; etiam venialis semper fuerit experta.

Cap. 17.

Quod somitem semper extinctum habue- rit, nec vnquam sauietem membrorum legè, vel infernalis partis rebellionem tentent.

Cap. 17.

Quod

Cap. 20. Quodd in sua Conceptione rationis vsum accepit, votumque virginittis Deo nuncupavit, ab eoque instanti mereri inceperit, eiusque meritum ne somno quidem interceptum fuerit.

Cap. 21. Quodd in eadem sua Conceptione omnibus virtutibus Theologicis, & Cardinalibus, iisque heroicis, atque praeclarissimis, gratis item gratia datus fuerit exornata.

Cap. 2. Quodd trimula in templo Deo ex voto consecrata, ibique sanctissime educata fuerit.

Cap. 5. Quodd Benedicta inter mulieres, omnis maledictionis, cui genus humanum per peccatum Adae erat obnoxium, expers fuerit.

Cap. 7. Quodd gratia plena sancto Spiritu obumbrata filium Dei conceperit, facta vera Dei Mater, quae est dignitas quaedam infinita, & quem caeli capere non poterant suo gremio portauerit.

Cap. 22. Quodd Mater simul, & Virgo perpetua, ante partum, in partu, & post partum, virginumque primiceria sit, suoque exemplo innumerabilium vtriusque sexus virginum mater extiterit.

Bernard. Quodd sola, inquit Bernardus sermone Signum magnum, pragnantium radium non ferferit, qua sine libidinis voluptate conceperat.

Sap. 8. Quodd Deum virgineo partu absque dolore enixa, eius conuictu, qui Sap. 8. Non habet radium, nec amaritudinem, sed miram dulcedinem, atque vtilitatem totos triginta tres annos sit via. quare merito Sap. 8. Generositatem eius glorificat consubernium habens Des.

Cap. 8. Quodd corpus Dominicum in sanctissima Eucharistia exhibitum ex eius sanguinibus fit formatum in eius virgineo vtero, qui propterea Cant. 7. dicitur: Sicut acervus tritici valatus lilii.

Cant. 7. Quodd multis modis singulariter ad nostram salutem sit cooperata.

Cap. 10. Quodd passionis Christi fructus singulari modo ei sit communicatus, & iuxta crucem filii fortiter astans doloris gladio sit transfixa; quem Bernard. sermone Signum magnum, martyrium cordis appositissimo vocabulo nominat quare & omnium prima maxima animi letitia Christum vidit resurgentem, eademque letitia est perfusa in sua conceptione, & in adventu Spiritus sancti in die Pentecostes, quo die ingentem gratiae cumulum est adepti.

Quodd Apostolorum, & Magistrorum magistra extiterit. **Cap. 19.**

Quodd corpus eius non viderit corruptionem: sed ante communem resurrectionem corpore, & anima in caelum assumpta supra omnes Angelorum choros, & Sanctorum ordines ad dexteram filii collocata, chorum supra omnes faciat separatum, & plus gloriae ipsa vna obtineat, quam reliqui Sancti, & Angeli simul.

Quodd eius praesentia beatis magnum gaudium accidentale afferat in caelo. **Cap. 21.**

Quodd Regina Coelorum, omniumque Angelorum, ac Sanctorum sit Domina. **Cap. 1.**

Quodd communis peccatorum, & omnium Aduocata, Mater misericordiae, Mediatrix ad intercedendum; Mater item sit viventium, omniumque salutem promoueat. **Cap. 19.**

Quodd cum daemones multitudine, & viribus adeo valeat, ut lob 40. de Satana sub typo Leviatan dicatur: Non est super terram potestas, quae comparatur ei, qui factus est, ut nullum timeret: us tamen vique adeo pauenda sit, atque terribilis, ut ad eius nomen, ne dum ad imperium illico discurrant, eorumque caput potenter contriuerit. **Cap. 24.**

Quodd gratiae, & praerogativae omnes, quae in aliis Sanctis sunt dispersae, in ipsa longe perfectiori modo unitae inueniantur. **Cap. 1.**

9. Quodd in eius gloriosa in caelum Assumptione ipsimet Angeli tantam in ea supernaturalium donorum multitudinem, atque praestantiam singulari privilegio a Christo illi collatam, quibus supra spirituales diuitias etiam delicis affuebat, multiplicem item, ac suauissimam in ipsa virtutum omnium fragrantiam; eius quoque pulchritudinem incomparabilem, & inuisitam, ac tremendam contra daemones fortitudinem merito celebrant, admirentur, atque suspiciant illis verbis Cant. 8. Quae est ista quae ascendit de deserto, delictis affluens, innixa super dilectum suum. **Cap. 1.**

Cant. 7. Quae est ista, quae ascendit per desertum sicut virgula sumi ex aromatis, bis myrrhae, & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij? & Cant. 6. Quae est ista, quae progreditur quasi Aurora consurgens. Pulchra ut Luna, Electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata. Quibus verbis ad singularem eius praeter ceteris dignitatem declarandam Deipara rebus non tantum pulcherrimis, sed in suo ordine ferè vnicis comparatur, Aurora, nimirum, Luna, Soli, & Castrorum

strorum aciei ordinatæ: etenim interdum nihil so e præstantius, noctu nihil Luna pulchrius; inter noctem verò ac diem nihil Aurora iucundius, denique inter hominum cæcus Castorum acies ordinata peculiari ter emine- re videtur, quippe quæ præter decorem maxi- mo Ciuibus præsidio, hostibus verò terrore ef- se solet.

Typi qui- bus Virgi- ni in sa- cri literis significan- tur. Quod tanta sit eius præstantia; tanta ma- iestas, ut cum plenè humano ingenio decla- rari nequeat; variis typis, atque symbolis per partes vtcumque adumbretur; quibus com- plures eius prærogatiuæ; ac priuilegia; diuer- tæ item virtutes, ac dona singulari quadam ratione illi à Deo tributa significantur. Hinc est, quòd in sacris litteris diuersis rebus assimi- latur; variis item typis exprimitur; quorum aliquot huc congeffimus, omiffis citationibus sacrorum litterarum, vnde defumuntur, om- missa quæ earum explicatione; cum hæc fere omnia suis locis, quæ ex indice rerum fa- cile lector cognoscet, à nobis vberitùs pertra- ctentur.

Deipara sacris re- bus com- paratur. Cap. 5. Interdum enim Deipara propter insignem suam sanctitatem, qua Dei habitaculum erat, totaque diuino cultui mancipata, rebus sacris comparatur; atque ita dicitur Templum Domi- ni, Tabernaculum fœderis, Sanctuarium Dei, Porta Orientalis Templi, Candelabrum Aureum, Mensa panum propositionis, Altare Thymiamatis, Solum gloriæ Dei, Vrina manna aurea, Propitiatorium, Arca Testamenti.

Alia signa- rum sa- cri liter- æ adum- brantur. Interdum rebus illis, quæ in sacris litteris mysticum aliquod præclarum continent, si- gnificatur, propterea vocatur Arca Noè, Scala Iacob, Porta Cœli, Rubus ardens incombustus, Virga Aaron, Ciuitas refugij, Vellus Gedeonis, Virga Iesse, Turris Dauid, Thronus Salomonis, Ferculum eiusdem, Ciuitas Dei, Domus Sapientia, Aula Dei, Thalamus sponsi.

Virg. no- mina, ab emen- tis viribus rōmæ de- sumpta. Interdum iis rerum nominibus appella- tur, quæ propter præstantiam, & iucundita- tem inter alia præcipuè eminent Idcirco no- minatur Cœlum, Stella maris, Stella matutina, Stella Iacob, Iris seu Arcus cœlestis; Nubes leuis, Paradisus voluptatis, Lignum vitæ, Fons vni- uersam terram irrigans, Hortus conclusus, Fons signatus, Puteus aquarum viuicentium, Aquæ du- dum cœlestium gratiarum, Navis in statione de lon- ge portans panem, Speculum sine macula, Mons Dei, Mons in vertice montium.

Nauis 10. Interdum iis plantis, iisque fructibus

assimilatur, quæ propter multiplicem usum fructibus; in corporis valetudine conseruanda, aut re præcipuis situenda, vel propter odoris, aut saporis sua- assimi- litatem, vel propter pulchritudinem omni- tur. bus sunt gratissimæ, ideo quæ dicitur Cedrus, Cap. 6. Cypressus, Palma, Plantatio Roæ, Oliua, Plata- nus, Terebinthus, Narax, Balsamum, Lilium in- ter spinas, Botrus cypri:

Interdum ad excessum, quo in supernatu- ralibus donis reliquos omnes Angelos, ac San- ctos superat demonstrandum, eius corporis partes, quibus spiritualia animæ dona me- taphoricè significantur, rebus assimilantur, quæ absque vlla proportionem humana mem- bra sua magnitudine superant, quemadmo- dum c. 6. diximus, ac propterea Cant. 7. ei in- ter alia dicitur: Collum tuum sicut Turris ebur- nea; Oculi tui sicut Piscina in Hebron; Nasus tuus sicut Turris libani; Caput tuum, ut Car- melus, Scutura tua assimilata est palma, & cap. 8. Vbera tua sicut Turris.

Virginis præstantia magnis re- bus meta- phoricè si- gnificatur

Cant. 7.

Et his quidem aliisque permultis typis, ac metaphoricis nominibus Deiparæ præstan- tia per partes vtcumque adumbratur: Cæte- rum neque his singillatim, neque omnibus si- mul sumptis plenè explicari potest: Quippe cuius perfectio cum sit mater Dei, quæ dignitatem quandam habet insinitam, tanta est, ut soli Deo, teste S. Bernardino Senensi, cognoscenda refer- S. Bernar- detus Se- param, cum pleraque eiusmodi symbola de ea recensuisset, illud eleganter subicit.

Maiores, pluresque, tibi debentur honores;

Sed quos nō hominū, mensue, liberue capit.

Itaque ex dictis perspicuum remanet; ex Deipara, quæ Dei Thronus est, non tantum miraculorum signa in Christi incarnatione emicuisse, verum etiam ipsammet ma- gnum fuisse orbis miraculum in qua tot, tan- taque Dei dona supra ordinarium rerum, siue naturalium, siue supernaturalium cur- sum, vel ipsi vni inter puras creaturas tributa, vel ipsi præ aliis longe cumulatiùs singulari quadam prærogatiua concessa, fulgent, atque coruscant.

MIRACVLA, QVÆ PER DEIPARAM in hominum utilitatem sunt.

Miracula

11 Iam verò quòd spectat ad tertium mi- raculorum caput, operum scilicet ad- ra pro- mirabilem, quæ præter totius naturæ crea- deunt.

Gg

12 or-

tae ordinem sunt, & ex Deipara non secus, ac fulgura è diuino throno coruscant; nullus ea, ne summatis quidem, recensere potest. quare Deipara à Damasceno orat. 2. de doim. *Abyssus gratia, & pelagus dicitur curatio- num, & orat. 1. de Natiu. eam miraculorum a- byssum, & fontem uniuerso orbi medicinam asse- rentem nominat, his autem nominibus me- taphoricis Damascenus Deiparae ad mira- cula edenda absque vlla mensura, & termino potestatem fontis instar perpetuò manan- tem inesse, indicat: deinde, vt supra ex Da- masceno orat. 2. de Natiuit d xi, Deipara mira- culorum officina appellatur, non tantum quia in ea, & ex ea Verbum carnem suscepit, verum etiam quoniam Virginis intercessione largitur quaecumque ferè præter naturæ ordinem lar- gitur Deus: qui ergo aliquo eget beneficio su- pra naturæ vires, ad hanc adeat miraculorum officinam, quam ideò Andr. Cretensis orat. 2. de Assumptione: *Omnium miraculorum, qua quomodocumque facta sunt, aut fiunt efficacem esse dicit: Cuius propterea imagines magna miraculorum præstantia, & numero com- mendantur. & vt omittam vires celebriores, quæ compluribus Deiparae templis miracu- lorum gloria claris sunt insignes, vix est villa, vix pagus, in quo templum aliquod Virginis non visatur, miraculorum multitudinè il- lustre, quod si qua Deiparae imago, vel sensibus obrita, vel eluione aliqua humi de- fossa digno cultu, ac veneratione aliquan- diu destituatur, sæpè miraculorum multitudine, ac splendore in oculis omnium maiori virorem, & mulierum celebritate mox resti- tuitur.**

Damasc.

And. Cre.

Maria pra
omnibus
Sanctis
miracula
operatur.
Basit. Epif.

Neque id cuiquam mirum videri debet, si Deiparae supra reliquos Sanctos, quibus mi- raculorum gratia est tributa præstantiam at- tendat; quod pulchrè Basilius Seleuciæ Epif- copus oratione in Deiparae Annonciatione animaduertit his verbis: *Quis, inquit, magnam Dei genitricis virtutem non veneretur? Quis quando eos omnes in seuallo post se relinquat, quos diuorum loco habemus, nõ miretur? Si enim Christus seruis tantam gratiam contulit, vt solo contactu, idè verò sola corporis umbra agris pra- sidium afferre possent. (Nam vt actorum liber exponit, infirmi in plas- as eiceti, umbra tantum Petri contacti, liberi à morbis euadebant. Non de- rant quoque qui in teo, quo Apostolus Paulus corporis suaderem exterserat, accepto, infectos da-*

Ab. j.

mones profigerent) qualem vim aduersus omne morborum genus Virgini Matri collatam fuisse putandum est? an non multo maioram, quam ca- teris Christi imperio subiectis? Omnino res cla- ra est. Nequit mirum si Sancti cum in viuus et- iam vnum debeant, et potenter operabantur, cum terra quoque non omnem visa hac mortali iam per sanctorum vim, & energiam vna cum il- lis profusus obruere potuerit? Constat namque sa- xa illorum corpora ita tegere, vt si interim (si eo tamen, quo par est, modo adiantur) sibi addito- tueri, ac conseruare non desinant. Nam si talibus tantam miracula parandi virtutem contulit Deus, qualem educationis mercedem parenti do- nasse, quantisq; carismatis, & donis illam exor- nasse existimandus est? In hæc Basilius Seleuciæ. Damascenus verò, qui in lib. 4. de fide ortho- doxa c. 15. scribit Deiparam, natam in domo probaticæ, seu ouilis ioachim, ad hoc alludens orat. 1. de Natiuit. hanc probaticam in mira- culis edendis cum probatica illa Piscina, de qua Ioan. 5. eleganter sic confert: *Fausa tibi sint omnia, O Matris Dei Probatica, sancti: sicut delubrum Fausa tibi sint omnia, O Probatica, patrium Regina domicilium. Fausa tibi sint omnia O Probatica seminum ioachim, vetus fan- num, nunc autem ouilis ratione praditi Ecclesia, Caelum mutans; atque olim quidem semel que- tantis Angelum Dei excipiens aquam: iubar- tem, atque vnum dumtaxat valetudinis restitue- rem, & ab urgente morbo vindicantem: nunc autem caelestium virtutum copiosissimè agmen habens Dei Genitricem nobiscum laudantium, illam (inquam) miraculorum abyssum, illam v- niuerso orbi medicinam asserentem fontem, illam (inquam) quæ non ministrum Angelum acce- pit, sed illum magni consilij. Angelum, qui tan- quam bona pluuia in velis absque vilo strepitu descendit, atque omnè naturam morbo laboran- tē, atq; ad interitū vergentē, in certam sanitatem, ac vitam senio carentem restituit, ob quam Pa- valyticus ille, qui in te erat tanquam Ceruus exi- lit. Fausa omnia tibi sint O veneranda Probati- ca, incremonitū sumas tua gratia saluto te Maria dulcissimum Anna pignus, nam me rursum ad te amor pertrahit. hætenus Damascenus.*

12. Et Christus Dominus, vt omnibus te- statum esset efficacissimum suæ Genitricis a- pud ipsum ad miracula efficienda patroci- nium, primùm miraculum cum in neptis in nuptis Cana Galileæ aquam in vinum mutauit. ius intercessione efficere voluit: *Quando, te*

Ac S. Ioh. 4.

Ep. Luc. **Re S. Iohanne**, manifestavit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius, vt non immerito Cyrillus hom. 8. in Nestorium ad Virginē: Per se, inquit, omnis creatura conuersa est ad cognitionem ueritatis, cum (vt alia quibus hoc de Deipara iure dicere possimus omittam) & ipsi Apostoli gentium omnium Doctores occasione miraculi Virginis precibus à Christo effecti in eum crediderint.

Epiph. Huius primi miraculi, quod ad Virginis intercessionem, aqua in uinum est mutata, Christus Dominus sequentibus seculis memoriam excitate uouit, quo etiam Christi uirtutis, & efficaciar, quam habet apud eum Deipara, admoneretur, quod testatur Epiphanius h. e. 15. Circa undecimam, inquit, die mensis Tyb (quæ apud nos est 6 Ianuarij) post annos triginta, factum est primum signum in Cana Galilee, quando aqua facta est uinum, quapropter etiam in multis locis, uique in hunc diem hoc fit, quod tunc factum est diuinum signum in testimonium incredulis: uel testantur in multis locis fontes, ac flumines in uinum conuersi: Cebres quidem Urbis Curia fons, qua hora hauerunt ministri, & ipse dixit. Date Architrachelino. Testantur id in Gerasa Arabia fons similiter. Nos bibimus de Cebres fonte. Fratres uero nostri de eo, qui est in Gerasa in martyrum templo: sed & multi in Aegypto de Nile hoc testantur: quare in undecima Tybi apud Aegyptios omnes hauriunt aquam, & reponunt eam in ipsa Aegypto, tum in multis regionibus, &c. hæc Epiphanius.

Psal. 76. **Virgo in** Quod autem Deipara etiam non rogata pro defectu uini intercesserit, ex hoc facile intelligere possumus Virginis sanctissimæ precibus uinum promptissimam ad nostras necessitates subleuandas, uoluntatem, quæ non modò in nuptiis illis materiale uinum, uerum multò etiam magis in spiritualibus nuptiis, quibus anima Christo d. sponatur, procurare solet spiritualis lætitiæ uinum, omnibus uoris ad uinoquoque nostrum exoptandum, tum vt ea perfusi feruentius orantes, ea quæ petimus, efficacius pariter consequamur. iuxta illud Psalm. 36. Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui, tum etiam, vt alacrius, ac proinde facilius in uia Domini progrediamur, iuxta illud Psalm. 85. Latet cor meum, ut timeat nomen tuum: siquidem Psalm. 118. Uiam mandatorum tuorum cucurrerunt, ne dum ambulauit cum dilata sit ore meum: etenim, si pia mater compassa est,

inquit Bernardus sermone 2. in illud Euangelium, uerecundia illorum à quibus fuerat inuocata, multò magis compatiatur nobis, si piè fuerit inuocata. Placent enim illi nuptia nostra, & pertinent ad eam multò amplius, illis: uimrù de cœca uero tanquam à thalamo suo cœlestis sponsus processit. ita Bernardus. Et sanctus Bernardinus Senentis tomo 3. sermone 9. art. 3. cap. 2. Virgo mater, inquit, se cunctorum hominum matrem pietati agnosces, sollicita pro filiis irrequiesca etiam ad Dei filium intercessit, dicens: Uinum non habent. Si hoc non rogata perficit, quid rogata perficiet? Si hoc uiratrix existens, quid cum regnat in patria? Si hoc apud filium temporali mortis subiectum, quid cum mortem superauit? hæc sanctus Bernardus. Verum vt re ipsa consequamur, quæ nobis benignissimè illa procurat, cogitemus uerba, quæ olim ministris illis, eadem nunc è cælo nobis inclinare: Quocumque uerba, scilicet Christus, dixerit uobis facite; hæc enim ratione Christi monitis obtemperantes præsentissimis Virginis precibus aquam tribulationum uinum factam consolationis experiemur.

13 Illud quoque animaduersione dignum existimo, Christum Dominum miracula, & stus sape sanitates crebriò fuisse operatum die sabbato, ut uidere est Matth. 12. in homine habente manum aridam, & Luc. 13. & 14. in muliere inclinata, & hydroptico. Ioan. 5. in languido 38. annorum, & Ioan. 9. in coeco nato, id quod licet fecerit, vt se etiam sabbati Dominum ostenderet, vt patet Matth. 12. Tum vt declaret diebus præsertim festis operibus misericordiar, non spiritualibus tantum, sed iis etiam, quibus egentium necessitati piè subuenitur, esse uacandum, quod indicant uerba illa Domini Matth. 12. itaque licet sabbatis benefacere: potius tamen & tertiam rationem assignare, quia sabbatum ab Ecclesia, quæ Spiritu sancto regitur, perpetuo cultu B. Virgini dicandum erat, propterea, quæ cap. 11. diximus, & cap. 19. uerius dicemus; vt hac ratione Christus Genitricis suæ precibus miracula innumerabilia se concessurum præfiguaret.

Et sanè hoc etiam significatum uidetur in fluuio illo Palestina, qui Sabbaticus est dictus, quod die tantum sabbati fluat, de quo Iosephus libro 7. de bello Iudæico cap. 24. in hunc modum scribit: Conspicitur Iosephus. **Gg 2** **sianna**

Barward
S. Bernardus

Ioan. 1.
Vi. Virgini
procurat
Christi.

Cur Christi
miracula
die sabbati
operatur
Luc. 13.
Ioan. 5.
Ioan. 9.
Cap. 28.

Psal. 85.
Psal. 118.

stans in itinere fluvium, qui fluit medius inter Arcas, & Raphanens Agrippa Regni Civitates. habet autem quoddam peculiare miraculum, nam cum sit, quando fluit, plurimus, neque meatu segnus, tamen interpositis sex diebus à fontibus deficiens sicum exhibet locum, deinde quasi nulla mutatione facta, septimo die similis exoritur: atque hunc ordinem eum semper servare pro certo compertum est. Unde etiam Sabbaticus appellatus est a sacro septimo Iudaorum die sic appellatus.

Sabbaticus fluvius gratias a Deipara manare significat.

Damascenus.

Sabbaticus fluvius damnas iudaeam saremoneis

hæc Iosephus. Ac si ejusmodi miraculo, ut aliqui animadvertunt, demonstraretur, beneficia à Christo per Deiparam, cui sabbatum est dicatum, peculiari quadam ratione expectanda esse, cum Deipara in fonte illo Paradisi, qui uniuersam terram irrigat præfigurata intelligatur, & à Damasceno orat. 2. de dormit. Fons perenne curationum vocetur.

Cæterum hic obiter Iosephus redarguendus est, qui hujus fluvij Sabbatici miraculum in Iudaici sabbati honorem derivat: cum ex ipsius narratione contrariū potius colligi videatur. Existimo enim Deū optimū hujuscemodi miraculo non tantum ostendisse, ut diximus, ex Deipara, cui Sabbatum ab Ecclesia erat consecrandum, gratiarum, ac miraculorum aquas perpetuo manare, verum etiam eodem fluvij miraculo in Iudaicæ perfidiæ detestationem innuere voluisse sabbati cæriemoniam, qua Iudæi ab omni opere, quin etiam à longiori itinere feriabantur. Jam tum ævo illo Vespasiani cessasse, quando Christi Servatoris nostri Euangelio longè, lateque per Orbem coruscante, sabbati festiuitas in Dominicum diem transferat: Manare quippe fluuio idem est quod operari, & quodammodo iter agere: sicari verò nihil aliud dixeris, quam à proprio opere quiescere, quare sicuti ante Christi Euangelium dom lex Moysis vigeat, crediderim in veteris sabbati commendationem fluuio hunc sabbatis sicari, reliquis verò diebus fluere solitum, quod Plinius libro 31. historię naturalis cap. 2. testatur illis verbis: *In Iudæa riuus sabbatu omnibus sicatur: ita extincta jam & sepulta post Christi mortem Synagoga, è contrario sabbatis non solum fluxisse, verum etiam reliquis diebus à fluxu cessasse: ut hac memorabili commutatione antiquatam fuisse sabbati religionem nemo, nisi obstinatus, non aduerteret: & hac ratione Plinius, & Iosephus, qui nonnullis contraria dicere*

Plinius

visi sunt, conciliari possunt; sic ea, quæ de hoc fluuio literis consignata sunt, ad diuersa tempora referantur; id quod rationi valde est consentaneum: nam et si uterque ipsdem Imperatoribus clauerit; Plinius tamen, qui opus suum Vespasiano dicauit, cum ante Iosephum scripserit ea, quæ antiquiori seculo ex aliorum relatione, vel etiam libris acceperat, posteritati tradidit, ejusdemque fluvij nouissimam mutationem ipse abstens ignorasse videtur; Iosephus verò ea, quæ præter ipse spectauit, memoriæ prodidit: non sine diuinæ providentiæ consilio factum videtur; ne quid enim scriptoris gratiæ, vel odio in tanti prodigij descriptione tribui posset, voluit Deus, ut quæ in antiqui sabbati commendationem faciebant à Plinio Gentili, quæ verò ad ejusdem postea abolitionem spectabant, à Iosepho Iudæo literis mandarentur.

Ad hæc verò, quæ diximus, confirmanda, & illud facit, nam miracula reliqua, quæ olim Deus in Iudaici populi commendationem faciebat, cessarunt ubi Iudæi Christum in lege promissum obstinato animo recipere recularunt, & ut reliqua taceam, illud de probatica piscina, in quam teste sancto Ioanne capite 5. sui Euangelij: *Qui prior post motionem aquæ ab Angelo factam descendisset: sanus fiebat a quacunque decineretur infirmitate*, Iosephi ætate jam olim desisse illud argumento est, quod ipse tanti miraculi nullibi meminerit, cum tamen rem suæ genti adeo honorificam prætermisurus fuisse minime videatur.

14 Verum his ommissis, ad Deiparæ miracula reuertamur, quæ ex ea tot, tantaque promanant uberrimè, ut meritò sanctissima Dei genitrix in Moyfi virga, per quam ad educendum Dei populum ex Ægypto, & introducendum in terram promissionis, tot sunt admirabilia patrata miracula, figuretur, quem admodum Petrus Damianus sermone de Assumptione. S. Bernardinus Senensis tom. 3. sermone 1. de nomine Mariæ att. 3. cap. 2. & sermone 11 att. 1. cap. 3. & sanctus Antoninus 4 part. tit. 15. cap. 24. § 4 animadvertunt, ut propterea dicatur Virgini Canticorum 1. *Equitatus meo in curribus Pharaonis assimilam te amica mea: Equitatus enim Dei, qui Pharaonem expugnavit, eiusque curus subuertit, licet Angelorum exercitus ex Nysseno, & Gulielmo intelligi possit, in qua acceptione*

cap

cap. 24. hunc eundem locum de Deipara exponemus: Ex Honorio tamen in sigillo, & ex Ruperto in Cant. c. 1. fuit virga Moyſis, quæ primo in colubrum verſa magorum virgas devoravit: deinde aquas fluminis percutiens, eas venit in ſanguinem, aliſque plagis, Pharaonẽ atque Egyptios affecit: nouiſſimẽ autem, vt Dei populus ex illa ſeruitute in libertatem omnino aſſeretur, mare rubrum peruũ reddidit populo Dei, cuius aquis redeuntibus demerſus eſt Pharaõ cum curribus, & equitibus eius. Huic autem virga Moyſis, quæ *Equitatus Dei dicitur in curribus Pharaonis* (quod magnis prodigijs, atque miraculis Pharaonem, eiusque curtus debellãt) iure optimo Cant. 1. aſſimilatur ex Ruperto, & Honorio Deipara, quæ *Virga leſſe* dicitur Iſai. 11. & in virga Moyſi adumbratur, quod in liberatione illa: *Qua*, vt verbit vtat J. Leonis ſerm. 3. de Paſſione, non ex dominatione Pharaonis vnus populus, ſed ex diaboli captiuitate totus mundus ſeruat: ea omnia ſigna ipſiſſimaliter peregerit: *Cunctus hæreſes ſola*, vt canit Eccleſia, *in vniuerſo mundo inuenerit*, diaboli vires fregerit: ſuaque ope atque patrocinio veluti myſtica Moyſis virga expeditur via populo Dei, dũ vnda maris rubri, id eſt mũdi huius, peccatorum ſanguinibus croenti percutitur, ac diuiditur, vt Dei populus per hoc deſertum ad terram promiſſionis intraturus, ſiccõ veſtigio pertranſire poſſit. Hac virga percuffa petra, nimirum lapideum, & obſtinatum peccatoris pectus, a quas lactymarum vberim emittit. Hanc virgam in bello contra Amalecitas tenens Moyſes in manu ſua, cum leuaret manus vincebat Iſraël; ſin autem paululum remiſiſſet ſuperabat Amalech, quia in noſtra pugna cum dæmone leuantes in oratione ad Deum manus, & Virginis patrocinium apud Deum implorantes vincimus.

Hac eſt illa virga Aaron, vt ait Damascenus orat. 1. de dorm. Virg. arida, id eſt abſque viri conſortio, *qua in tabernaculo teſtimoniũ poſita* præclariffimum edidit miraculum. Num. 17. germinauit enim, floruit & fructum fecit: *Fructum*, inquam, *benedictum ventris ſui*, quo guſtato mors proci abigitur, & vita reparatur. Hæc denique virga tanquam præcipuum miraculum cum manna, & tabulis legis in Arca Dei aſſeruanda reponitur. De ſanctiſſima Virgine, quæ per hanc virgam Aaron in Arca repositam adumbratur Iſidorus ſerm. 1. de

Assumpt. exiſtimat locutum eſſe Dau. d. Plai. 109. cum ait: *Emiſit Dominus ex Sion virgam virtutiſus ſua*: deinde faciens a poſit. ophem ad eandem: *Dominare*, inquit, *in medio inimicorum tuorum*. hæc Iſidorus.

15 Sed age iam Miracula ipſa, Deiparæ ope edita, quæ multitudine, ac magnitudine in Chriſtiano orbe celebrantur, accedamus. Quamuis enim ab ijs in particulari commemorandis abſtinere poſſem, quod eorum plena ſint volumina, & templa infinitis prope modum depictis tabellis, ac votiuſ donis ab ijs, qui voti reſextiterunt, appetiſ ea prædicent, nihilque magis in omnium ore verietur, præteritum quia in hoc opere computra ex iſſi oblata occasione deſcribenda erunt: quia tamen eiſmodi miracula ad hominum animos perſuadendos, & in eius, cuius virtute ſunt, admirationem perſuadendos, plurimum habent momenti; tum quia omnem naturæ ordinem ſuperant; tum etiam, quia in noſtram vtilitatem eadunt, propterea hoc in loco eſſe omnino prætere nequeo. ſic enim magis teſtatum ſit ex Deipara, quam thronum Dei aſſimauimus miraculorum *Evlegra* in hominum vinitatem vberim micare. Quocirca præmiſſis nonnullorum Auctorum teſtimonijs, qui multitudinis miraculorum Deiparæ, (quæ varijs in locis olim fiebant) meminerunt; quædam ſanctatum beneficia, aliarumque rerum admirabilium ſigna per Deiparæ peculiaribus perſonis exhibitæ referamus; deinde miracula aliquot, quæ in nonnullis Deiparæ templis eius inuocatione peculiariter ſunt, recenſeamus, ſic vt in hoc capite nonnulla ex plurimis, quæ ſunt veluti ſpecimen argumentorumque reliquorum commemoremus; reliqua verò, quæ ex probatis Aucto-ribus collegeramus, ne hoc caput plus æquo excreſceret, in peculiarem tractatum, qui erit de exemplis, & miraculis Deiparæ, congeſtimus, & ad Appendicem in fine huius operis rejecimus, quo Lector ea in promptu habere.

Et quod ſpectat ad Primam. Damascenus Damasc. oratione 2. de dorm. teſtatur miracula quamplurima in euſdem Deiparæ dormitione eſſe facta fuiſſe: *Tum*, inquit, *et morbo fugam capeſſebant, & demonum caterua pellebantur*, atque ad ſubterraneas partes vniſque exigebantur. *Et mox: Atque hic ſurdus auauis, claudis pœuunt firmiſſas reſtinebantur; Peccatoribus v. ſ. d. m. e. e. dentibus yngrepha lacerabantur. & iuxta ageſſ*

Miracula Deiparæ inuenerunt

Quædam genda

de miraculis, quae ex Deiparae manabant sepulchro (quod merito sanctorum sepulchrorum post Domini sepulchrum sacratissimum appellat) introducit Deiparae sepulchrum ita loquens: Nunc me circumdant Angeli, nunc diuina in me habitat gratia ego euasi officina medicina aprotantis, ego fons perennis curationum, ego remedium contra daemones, ego Civitas refugij omnibus ad me confugientibus ita Damascenus.

Germanus

Germanus Patriarcha Constantinopolitanus in epistola ad Thomam Episcopum Claudiopoleos recitata in Synodo, Nicæna 2. Act. 4. agens de sacris imaginibus: Extra omnium, inquit, controuersiam est, sanctorum imagines miracula designare, ut & debilibus ualido bona per eos concilietur, idque confirmat exemplo cuiusdam Deiparae: Extra omnem, inquit, controuersiam est in Sozopol: Pefidia Citate Imago Virginis maris intemerata, qua ex praesentia manu sua unguentorum sanctae uirginem effundit, cuius sanè miraculi plures testes sunt, ita Germanus. Et sanè longè ante Germanum hujus olei miraculis celebrati meminit Euthathius in uita Euthychij Episcopi Constantinopolitani apud Surium die 6. Aprilis: Cùm enim Euthychius extremis Iustiniani temporibus circa annum Domini 564. Amalex profide Catholica exularet, Androgus quidam ejuque uxor grauida ad eum accedunt orantes, ut suis precibus impetret, ne infantes sibi in lucem editi statim moriantur, quemadmodum illis precatus esset, ambos unxit oleo sancto, tum eo quod è pretiosa cruce, tum illo quod ex sanctae Dei Genitricis ueneranda imagine scaturire solet Sozopolij dicens, in nomine Domini nostri Jesu Christi, adjecitque natiuro filio nomen imponetis Petri, & uiuet: quod ita factum est, alteri uero filio, Joannis nomen imponijussit, hac Eustathius, qui hæc omnia præfens spectauit, & literis mandauit.

Ex imagine Deiparae unguentum sanctae puris.

Apud Surium. 1. Euthychij

Leo Imperator hujus nominis primus ex Zonara in sua historia, & ex Nicephoro lib. 15. cap. 25. cùm ad huc priuatus degeret, à Deipara uoce cælitus edita imperialis ei dignitas prænunciatur, simulque monetur, ut eadem ei sacram, ad quendam fontem, ubi calu tunc erat, construeret, in qua omnibus precantibus, locumque illum cum ardore, & fide certe aduentibus optata omnia præfaret. is post adeptum imperium admirabile templum Con-

Leo Imperator Zonaras Nicephor. Leonis Imperatoris dignitas imperialis prænunciata: & in templum extruatur aduenit.

stantinopoli sub Dei Genitricis nomine ad fontem dictum extruxit, in quo tot, tantaque signa miracula edebantur, ut de ijs librum se conscripsisse testetur Nicephorus.

Hoc autem mirum non est, si benignitatem Deiparae attentius animo reputemus: Nam Bernardus, inquit Bernardus sermone Signum magnum, omnibus misericordiam suam aperit, ut de plenitudine eius accipiant uniuersi, Captiuus redemptionem, Aeger curationem, Tristis consolationem, Peccator ueniam, Iustus gratiam, sic Bernardus.

Bernard.

16 Præclarum est illud, quod Cæsarius lib. 7. cap. 15. hæc de re, & de templis ejusdem uirginis, quæ ætate sua multis clarebant miraculis, scriptum reliquit: Medicinam, inquit, B. Virginis nihil est efficacius, nihil est salubrius, Nec mirum ipsa medicum genuit, ipsa medicinam generis humani ex se produxit, unde scriptum est: Gorminet terra herbam uirentem secundum genus suum, id est Maria Christum hominem, qui animatum corpus sumens de Virgine nasci gestus est item expresse in Ecclesiasticis: Al-

Ex Cæs.

7. cap. 15.

Virginis

Medicinam

genuit

ipsa medicinam

generis humani

ex se produxit

unde scriptum est

Gorminet terra

herbam uirentem

secundum genus suum

id est Maria

Christum hominem

qui animatum corpus sumens de Virgine nasci gestus est

item expresse in Ecclesiasticis

Al-

issimus de terra creauit medicinam

id est ex carne uirginis Mariae

Saluatorem, Iesus interpretatur Saluator, siue saluare, quia saluator medicus, & salutare medicina est. Quod Maria terra fit, testis est Isaias, qui dicit: Ap-

erit terra, & gorminet Saluatorem: quod de hac terra creatus sit, idem Propheeta dicit in

persona Patris: Ego Dominus creatus illum, & Apostolus dicit: Eum factum ex muliere, quid ergo mirum, si apud ipsam sunt medicamenta sanitarum, quæ hortus est aromatum? Con-

sidera Rupem Amatoris, & alia loca in honore ipsius dicata, & non miraberis, si parata fuerit ad medendum, & efficax ad sanandum, Vnde in monte Pessulano, ubi fons est artis Physicæ tantæ B. Virgo operatur sanitates in quadam ita Ecclesia, ut medici gratiæ inuidentes, pauperibus infirmis, & pro remedio sanitarum ad se confluentibus, dicere soleant, ite ad Ecclesiam S. Mariae, deserte eilumen, & recipietis sanitatem: & cùm hoc uocè dicant, pauperes ab eis passi repulsam, ad ipsam conflunt, & sanantur, nunquid non uides quam celerem sanitatem conuequantur febricitantes jejuniu trium sabbatorum usque post solis occasum ipsi B. Virgini uouentes, hucuique Cæsarius.

Isai. 41.

Aperturatur terra

et gorminet Saluatorem

quod de hac terra creatus sit

idem Propheeta dicit in persona Patris

Ego Dominus creatus illum

& Apostolus dicit

Eum factum ex muliere

quid ergo mirum

si apud ipsam sunt medicamenta sanitarum

quæ hortus est aromatum

Considera Rupem Amatoris

& alia loca in honore ipsius dicata

& non miraberis

si parata fuerit ad medendum

& efficax ad sanandum

Vnde in monte Pessulano

ubi fons est artis Physicæ tantæ

B. Virgo operatur sanitates in quadam ita Ecclesia

ut medici gratiæ inuidentes

pauperibus infirmis

& pro remedio sanitarum ad se confluentibus

dicere soleant

ite ad Ecclesiam S. Mariae

deserte eilumen

& recipietis sanitatem

& cùm hoc uocè dicant

pauperes ab eis passi repulsam

ad ipsam conflunt

& sanantur

nunquid non uides quam celerem sanitatem conuequantur febricitantes jejuniu trium sabbatorum usque post solis occasum ipsi B. Virgini uouentes

hucuique Cæsarius.

Quibus addere possumus, Christum Do-

minum

Templum Deiparae monti Pessulano mirabile

Quibus addere possumus, Christum Dominum

minum

Idem ad Saluatore. Minum à Deipara genitum, iure optimo no-
strum Medicum, ac Medicinam à Casario
appellari, tum quia Matt. 9. Medico ipse se
comparat, illis verbis: *Non est opus ualentibus*
Matth. 9. *Medicus*, uerum etiam, quia nomen Iesu
quamuis apud Hebræos *Saluatorem* sonet, si
tamen ejus etymologia ex Græco idiomate
sumatur, potest etiam significare *Medicum* à
uero *Medicari*, quod est *medeor*: unde nomen
in *o* deduci potest, que modum docent
Cyillus. *Cyillus* Ierosolymitanus cathec. 10. *Basilus* in
Basilus. *Asceticis*, *Epiphanius* hæref. 29. & *P. Salmeron*
Epiphon. tom. 3. tract. 37.

P. Salmer. Quomodo autem *Virgo sanctissima* gra-
tiam curationum, & operationem uirtutum,
seu miraculorum habuerit etiam dum hic ui-
ueret, legendus est noster *Franciscus Suarez*
tom. 2. in 3. p. disp. 6. lect. 3.

DEIPARÆ MIRACULA PECULIA-
ribus Ciuitatibus, uel personis
præstita.

17 **C**AETERUM aliquot sanitarum, aliorum-
que beneficiorum miracula peculiaribus
Vicijs, uel personis à Deipara exhibita, ex
quibus reliqua conijcere possumus, nunc com-
memoremus, & ne quid de eorum uis, ac ma-
gnitudine breuitas narrationis detrahatur, quam-
uis eorum aliquot in pauca contulerimus, ali-
qua tamen fufius enarranda duximus.

Procopius. Cum pestilentia sæuissima, ex *Procopio*
lib. 2. de bello Persico, Justiniani temporib.
anno Christi 545. uel iuxta alios 542. in Ori-
ente grassari cœpisset, & nulli ætati, nulli sexui,
nulli loco parceret, Nullum ei remedium, præ-
ter quam ex Deo est inventum, nam quinquaginta
annos per uniuersum orbem ex *Euagrio*
libr. 4. cap. 20. est propagata: *Hæc uerò lues,*
ut uerbis utat *Procopij* loco citato: *Constanti-*
Euagrio. *nopoli* tribus tantum mensibus præualuit: & ab
initio quidem paucis, deinde in singulos dies quin-
que, sæpe etiam decem mill. afferebantur, adeo ut
plures etiam diuites, ministri jam omnibus extin-
ctis, curatorum penuria magis, quam morbo perirent.
& in sepulchris manerent. ita *Procopius*.

Quod uerò tam breui tempore fuerit
ibi extincta, id Deiparæ beneficio fa-
ctum est, festo Purificationis Dei geni-
tricis hanc ob causam instituto, quod af-
firmat *Sigebertus* in *Chron.* anno Christi
542. *Constantinopoli*, inquit *mortalitate ma-*
Sigebertus. *gna* insurgente statuta est solemnitas *B. Mariae*,
qua gratiæ hypopyantis ad est obsecratio dicitur. sic

ille. *Idem* referunt *Genebrardus* lib. 3. *chron.*
ad annum 537. *Matinus Polonus* libr. 4.
chron. ad annum 529. *Bostus* par. 8. *manual.*
serm. 2. part. 3. ubi addit inualecentem pesti-
lentiæ eundem læcto uisio reuelatum esse,
ut die 2. Februarij festum Purificationis *B.*
Virginis celebraretur, & sic omnis mortali-
tas cessaret. Quam festiuitatem anno circiter
494. *Gelasius Pontifex* in Occidente Luper-
calibus abrogatis iam introduxerat. De hac
pestilentia miraculo Deiparæ *Constantino-*
poli soblata *Baronius* tom. 7. *Annal.* ad annu
Christi 544. & in notis ad *Martyrologium* die
2. Februarij.

LUES INGUINARIA SÆVISSIMA

Roma per Deiparæ imaginem depulsa.

NONISSIMUM est miraculum illud, quo
Roma ope Deiparæ ab atrocissima
pestilentia tempore *S. Gregorij Magni* est
liberata. Cum enim mense *Octobri* exeunte
Tiberis ex *Gregorio* 4. *dialog.* cap. 19. adeo
extremisset, ut supra uisus muros influeret, &
teste *Gregorio Turonensi* lib. 10. *historiæ*
Francoium cap. 1. & *Ioanne Diacono* in *uita*
S. Gregorij libr. 1. cap. 34. magna serpentum
tuba cum ingenti dracone in modum *Trabis*
ualde per *Tiberim* in mare delapia, ibique
falsis fluctibus extincta, & ad litus rejecta sua
putredine ætatem infecisset: sequenti anno,
qui fuit annus salutis 590. *Romæ* sequuta est
pestis inguinaria, qua à Dei sanctuario inci-
piens, *Peiagium* II. *Pontificem* initio *Fe-*
bruarij perculit. hæc autem pestilentia, in-
quit *Gregor.* 4. *dialog.* cap. 36. *Vibem* *Romæ*
clade uehementissima depopulauit, in qua
etiam corporali uisu sagittæ coelitus uenire,
& singulos quoque sentire uidebantur. Ipse
uero *Gregor.* electus, sed nondum conse-
cratus *Pontifex*, ut uidere est in *registro* *Epi-*
scoporum lib. 11. cap. 2. & apud *Gregor. Turon-*
nensem loco citato, ad iram Dei auertendam
concione ad populum habita in templo *S.*
Sabinæ 4. *Kalen.* *Septembris*, qua ad poeniten-
tiam omnes hortabatur, *litaniam* septi-
formem indixit, septemque nimirum *Per-*
sonarum, atque *Ecclesiarum*, unde singulæ
litaniæ procedebant, ordine distinctæ.
Prima enim *litania* erat *Clericorum* ab *Ecc-*
lesia *S. Ioannis Baptistæ*. Secunda *uiciorum* à
S. Marcelli. Tertia *Monachorum* à *S. Ioannis*
Baptistæ. Quarta *Ancillarum* Dei à *SS.*
Colimi, & Damiani. Quinta *Coniugarum*
à *S. Steph.*

Genebrardus
Chron.
Polonus
Bostus.

Gelasius
Pontifex.

Baronius.

18.
Lues inguinaria
per Deiparæ
imaginem
Angeliq;
apparitionem
deopulsa
Gregorij
Turonensis
Ioannes
Diaconus.

à S. Stephani, Sexta Viduarum, à S. Vitalis, Septima, Pauperum, & Infanrum à S. Cæcilie. Quia tamen omnes ad sanctæ Dei Genitricis Ecclesiam conveniebant, ut ibi divinitus cum gemitu Domino supplicantes, peccatorum veniam promererentur. Et quanquam teste Gregorio Turonensi, ex pestilentie acerbitate dñi voces plebs ad Dominum supplicationis emitteret, in vnius horæ spatio octuaginta homines ad terram corruerunt, & spiritum exhalarunt, ipse tamen S. Gregorius nequaquam exterritus populum monebat, ne ab oratione cessarent. Ex eoque tempore consuetudo manet, ut post missæ introitum novies Domini misericordia impleretur verbis illis: *Kyrie eleyson & Christe eleyson* (id enim à S. Gregorio institutum fuisse, satis colligitur ex eodem Gregorio lib. 7. epist. 64.) Ceterum pestilentia adhuc sæviente, ita ut multi cum sternerent, alii cum oscitarent repente spiritum emitterent (ex quo orta est consuetudo, ut sternerentibus salutem precemur, oscitantes verò crucis signo in ore se muniant.) S. Gregorius sequenti anno in die Resurrectionis litanias instituit ad Basilicam s. Petri Apostolorum Principis: atque solemnem pompam sanctam Virginis Dei Genitricis imaginem extulit (hæc autem illa esse traditur quæ ex ore eius Lucæ Evangelistæ monda manu affabre ad vivum expressa, in Basilica sanctæ Mariæ ad præsepe eximia populis religione conservabat.) Factum autem est, ut imaginem ipsam quacunquē ferretur, terra pestilentis cæli gravitate cedente, optata salubritas sequeretur. Qua de se Deo gratulanti bus omnibus, ecce Angelus his vocibus sanctam Virginem è cælo alloquens est auditus.

Regina cæli lætare, Alleluia.

Quia quem meruisti portare, Alleluia.

Resurrexit, sicut dixit, Alleluia.

Quod Canticum Gregorius divino instinctu spiritu explevit statim adiciens.

Gra pro nobis Deum, Alleluia.

Exinde hæc Antiphona paschalis, argumento lætitiæ solemnæ in Ecclesia manit, Tunc etiam mirandum illud accidisse tradunt: nam cum in ea supplicatione procedendo Gregorius ad molem Adriani Tiberi adjacentem pervenisset: Angelus super eam attans nudatum gladium in vâignam recondere conspectus est eoque symbolo morbum cessasse significare voluit. Quo viso Gregorius exhilaratus bonos animo esse iussit, quia optatus pestilentie

finis Deo annuente ostendebatur. Atque ita ipse deinde moribus elanguit. Ab hac re molli illi sancti nomen Angeli inditum. Hæc omnia ex Carolo Sigonio lib. 1. de Regno Italiae anno Domini 500. & 591. qui ex ritualibus se accepisse affirmat: & ex Baronio tom. 8. annal. ad annum Domini 590. Reliqua ex Gregorio Turonensi loco citato: qui integram S. Gregorii concionem à suo diacono tunc Romanæ degente sibi allatam describit lib. 10. hist. s. Antonii Franc. cap. 1. horum meminit S. Antoninus 4. parte titulo 15. capite 24. §. 2.

BASILISCVS ROMÆ PESTILENTIÆ
sem exhalans spiritum Deiparæ ope sublatus.

ROMÆ quoque tempore Leonis IV. non minus admirabilis, quam salutaris Deiparæ virtute extitit liberatio à basilico; cuius venenatus afflatus, & intuitus is, qui ad eius speciem accedebant, celerem afferebat interitum. Id enim factum est ipso Assumptionis Dei Genitricis festo, & in dicta ad S. Mariam Majoris supplicatione; præcedente item sancta imagine, quæ utique ipsius Deiparæ erat: cuius imaginis effluvitatem Romani tempore S. Gregorii Magni, ut diximus, in depellenda pestilentia experti erant. Rem gestam narrat Anastasius Bibliothecarius, cui contentit Sigonius lib. 5. de regno Italiae, & Baronius tom. 10. annal. ad annum 847. Nos Anastasii verbis eam hic ponemus Leone IV. in primo sui Pontificatus anno (is autem erat annus Domini 847) iuxta basilicam B. Lucie martyris, quæ in Orphea sita est, in quibuidam terris, abditusque cavernis dñi generis serpens, qui basiliscus græcè latine regulus dicitur, ortus est: qui flatu suo ac visione omnes, qui ad easdem appropinquabant cavernas celeriter necabat: ipse verò Pontifex beatissimus hanc populi necem audiens, atque perniciem, ad orationem se convertit, ac litanias, ut Dominum deprecaretur, quo huiusmodi omnes interitu liberaret. Dum hæc aguntur præclarus, atque celeberrimus dies advenit, in Beatissimæ Dei Genitricis semperque castissimæ Virg. **MARIÆ** Assumptio celebratur solemniter: tunc præfatus universalis summus Pontifex à Patriarchio cum hymnis, & canticis spiritibus sacrosancta præcedente Icona ad basilicam S. Hadriani martyris, sicut mos est, propriis suis pedibus cum omni Clero perrexit. De qua Hadri. basilica regressus cum omnium fidelium

fideliū cœtu ad basilicam beatæ Genitricis Dei, & Domini nostri Iesu Christi, quæ ad præsepe dicitur, cum Dei laudibus magna populi cetera comitante properabat : Qui cum peruenisset ad locum, in quo ipse sæuissimus basiliscus terribis (vt iam superius dictum est) iacebat cauernis : omni Clero, & populo stare præcepit, atque iuxta easdem cauernas properans, sub foramen, vnde spiritus pestiferi flatus egrediebantur serpentis, intrepidus stetit, & oculos in cœlum pariter tendens, & palmas, Christum, qui est super omnia Dominus, profusus lacrymis deprecatus est, vt ab eodem loco diri serpentis genus sua potentia effugaret : & data super populum oratione, Dei laudes ad basilicam, quam superius memorauimus, profectus est exhibere. Ab eodem verò die ipse mortifer basiliscus ita effugatus, & ab ipsis proiectus est antris : vt vltra in illis locis nulla læsionis eius macula appareret. Huc vsque Anastasius apud Baronium tom. 10. Idem Baronius indicat ea de causa à Leone IV. institutam octauam Assumptionis Deiparæ, in notis martyrologij ad diem 22. Augusti; Platina verò in ipsa octaua Assumptionis basiliscum expulsam scribit in vita S. Leonis, de quo in tractatu de festis. Et sanè Leo Quartus inter sanctos recensetur in Martyrologio 17. Iulij.

S. WILFRIDVS INTERCESSIONE Deiparæ lethali morbo curatur.

NARRAT Beda lib. 5. histor. Anglorum c. 20. S. Wilfridum Archiepiscopum Eboacensem cum ex Vrbe rediret in Angliam lethali morbo correptum in Gallia & quadriduo quasi mortuum, sine cibo, & potu, sine voce, & auditu iacuisse : Virginis tames ope sospitati restitutum, modum autem ipsemet S. Wilfridus Accæ suo Presbytero his verbis apud Bedam aperuit : Astitit, inquit, mihi quidam candido præclaro habitu, dicens se Michaëlem esse Archangelum, & ob id, inquit, missus sum, vt te à morte reuocem ; donauit enim tibi Dominus vitam per orationes, & lacrymas discipulorum, & fratrum tuorum, & per intercessionem suæ beatæ Genitricis semper Virginis MARIÆ, qua propter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac seruaberis : sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens visitabo te, & in pace tranquilla vitam terminabis. Conualuit Episcopus, cunctis gauden-

dentibus, & Deo gratias agentibus coepitq; itinere, in Britanniam venit hæc Beda.

SANCTO IOANNI DAMASCENO manus à Deipara restituitur.

INSTONE, & toti orbi notissimum est miraculum illud, quo Deipara S. Ioanni Damasceno sui studiosissimo manus ob defentum sanctarum Imaginum cultum abscissam restituit. Remgestam narrat Ioannes Patriarcha Ierosolymitanus in eius vita, in hunc modum. Cum Ioannes Damasci, vnde cognomen accepit, nobilibus parentibus ortus esset, atq; ab eruditissimo quodam Monacho Italo Colma nomine, in omni scientiarum genere institutus, doctissimus & ipse euassisset ; à Principe Saracenorum, cuius imperio parebat Damascenus, primarij Consiliarij dignitatem suscipere est coactus : verum exorta Leonomachoru hæresi studio Leonis Isaacici Constantinopolitani Imperatoris (qui regnare coepit anno Domini 716.) à quo sacræ imagines abolebantur, & catholici earum cultores exilio, exidibus ; mirum in modum diuexabantur Ioannes libellis Epistolaribus ad Orthodoxos, quibus notus erat, datis, & tribus luculentissimis editis orationibus, hæc hæresim confutauit, & sacrarum imaginum adorationem apertissimis argumentis confirmauit ; id quod Leonis Isaacici in eum odium vsque adeo concitauit, vt cum ei in Saracenorum ditone degenti, aperta vi nocere nequitiam posset, hanc fraudem excogitauit. Ad Saracenorum Principem literas dat, quibus se pacis seruandæ studio teneri, eaque de causa ad illum mittere significabat cuiusdam, qui in eius ditone versabatur, epistolam, qua ad occupandum Damascum inuitabatur. Hæc erat conficta in eam sententiam ex persona Ioannis ad se Epistola, in qua Notarij iussu Leonis Ioannis scripturæ notas, & ipsius sententias, ac verba accuratè expresserant. Saracenus his acceptis Ioannem accersit, eique eminentiam Epistolam ostendit, qua perlecta, Ioannes literarum quidem formas suis similes esse confessus est, se autem quæ in ipsis continerentur prorsus ignorare, nec eum fugit cuius insidijs hæc aduersum se comparata essent, ideoque ad se purgandum, & impij Imperatoris in se furorem exponendum, breue temporis spatium ab homine barbaro enixè petijt.

Hh Verum

so
S. Iohannis
Damasceni
no ampu-
rata dex-
tera à B.
Parg. resti-
tuitur.
Ioannes
Patriar-
cha Iero-
solymita-
nus.

Baronius
Leo IV.
Pontifex
Platina.

Tractatus
de festis.
Martyro-
logium
Romanū.

B. Wilfridi
du Virgini
na ope cu-
ratum.

Beda.

Verum Barbarus ille dexteram Joanni illico amputari iubet, & in foro suspendi: exacta itaque die Joannes à tyranno per nuncios ad leniendum dolorem sibi manum restitui impetrat, qua ille accepta (inquit vitæ eius auctor) in oratorium quod domi habebat, ingreditur, pronoque omnino corpore ante imaginem Dei genitricis provolutus, excisamque manum pristinae suæ commissuræ admouens, intimo pectore ingemiscit, ac cum lacrymis exclamans, illam ad misericordiam propensissimam hunc in modum obsecrare cepit. Domina, & castissima Mater, quæ Deum meum peperisti, diuinam imaginum causa dextera mihi manus amputata est: Neque enim te fugit quid Leonem in furorem coniecerit. Quare quam celestissime accurre, ac manui meæ medicinam adhibe. Dextera excelsi, quæ ex te incarnata est, virtutes multas efficit: tuo itaque rogatu meam quoque dextram obsecro sanet, ut tuas quemadmodum concesseris, filijque ex te incarnati laudes modulato concentu, ô Dei genitrix, literis consignet, atque orthodoxo cultu adiumento sit. Potes enim quicquid iubes, ut Dei Mater. Hæc Joannes cum lacrymis dicens obdormiuit, atque in somnis sanctæ Dei genitricis imaginem videt, placidis, & lætis oculis ipsam intuentem, ac dicentem, Ecce sanitati restituta est manus tua. Jam ergo sine vili cunctatione, quemadmodum nunc pollicitus es, eam scribæ velociter scribentis calamum effice: experrectus igitur ille cum excisam manum sanam conspexisset, spiritu exultauit in Deo salutari suo, atque ipse matrem, stanque tota nocte cum vniuersa familia letabatur, canticum nouum Deo cantans tanta iubilatione, ut ad aures vicinorum, aliorumque perueniret. Quod cum Principi Saracenorum statim renunciatum esset, atque in dubium reuocatum, ne forè dextera alicui seruatorum Joannis, non autem ipsi Joanni abscissa esset, Joannes accessit, exactam dexteram ostendere iubetur, qua demonstrata, certo Dei Matris consilio, ac prouidentia linea quædam in ea elucebat, verissimam in ea excisionem ostendens. Tum igitur ex eo Barbarus quaesit: quo medico, quibusve medicamentis sanitati restitutus esset, ille clara, & ingenii voce miraculum prædicat, Deumque in sanitatem se inuocasse affirmat. Ad hæc Barbarus, Quantum coniectura assequor, insons passus es, ac velim ignoscas, quod præcipiti, & in-

considerata sententia supplicium tibi intulimus; Tu verò pristinum manus administrabis, principemque inter Consiliarios nostros locum habebis. Ille autem humi prostratus, diu eum rogauit, ut aliam viam multò iucundiorum ingredi permitteret, & Christi vestigijs hæreret: At Barbarus hanc ei potestatem minime faciebat: tandem Ioannis precibus, Deo sic volente, annuit. Ille verò bonis suis in pauperes captiuos, & seruos suos, quos etiam libertate donauerat, & cognatos distributis, nudus, vestimentis exceptis, è mundo excessit, & Ierolymam profectus, ibique sanctis locis adoratis ad S. Sabæ Lauram monasticum institutum suscepit; vbi plurimis, & egregijs libris ad fidei catholicæ defensionem exaratis, sanctæ obijcit: cuius memoria in Martyrologio recolitur die 6. Maij

SANCTI ALIQUANDO AB HOMINIBUS INUOCATI Deipara iussu beneficia ipsi contulere.

NEC illud silentio prætereundum, Deiparam à Christo eius filio dispensatam gratiarum ad eam constitutam, ut ij etiam, qui aliquos cælestis alicuius beneficij gratia inuocant, interdum Deiparæ iussu ab ipsa Sanctis, interdum ab ipsamet, quæ petebant, sint consecuti, cuius rei vnum, aut alterum exemplum proferamus.

In Synodo Nicæna 2. Act. 4. inter plurimas Sanctorum historias, quæ ad sacrarum imaginum cultum confirmandum afferbantur. Theodosius Diaconus, & Monachus ex libro Miraculorum sanctorum Cosmæ, & Damiani tota Synodo audiente, & hanc ex libro recitauit historiam, quam totidem verbis referemus. Vir quispiam admodum manuetos fistula in iunctura coxæ laborabat, cumque multorum curaciones frustra tentasset, medicorumque nouaculis annis quindecim esset scissus, exhaustus, & superatus malo, videns vicus in dies augeri, iamque pro vno foraminis quinq; oscula aperta; perque vnum eorum potum etiam, & cibum quandoque reddi, medicosque dicentes malum præualere, neque hominum manu superari posse: multis autem contulentibus, ut duorum Cosmæ, & Damiani simulorum Dei templum sacratum adiret, statuit secum amicorum consilij (res enim multi consilij necessitas) acquiescendum. Videt igitur per somnum viros Dei sibi affantes, dicentes, Ades dum ad nos, & sanaberis. Hac itaque adhortatione

confusus insigne templum duorum accedit, quotidie ad eos supplicans, quo posset à morbo liberari, cum autem multos dies frustra preces fudisset, neque quicquam quod solatio esse posset, percipere, egressus ad eam sacram videt in porticus limine à dextero latere imaginem seruatoris nostri positam: appicta autem erat, & sancta Deipara Domina nostra, beatiq; viri Cosmas, & Damianus; & quidam ex magnatibus, qui tabulam suspenderat Leotius nomine, Obsecrationibus igitur rursus factis, amareq; lacryman (mucis horis) rogat sanctos, vt voti fiat compos. Digressus aut ad cubiculum domus suæ vidit noctu sanctos viros Dei ad te venientes, in medio autem Virginem matrem dicentem ad illos. En hic est: suppetias illi quàm primum ferte. hæc ibi.

*Mulier in
medus su-
bitus pu-
ri Deipa-
ra eam
preuenit*

Altero exemplum sit ex Vincentio Beluacensi in speculo historiali lib. 7. ca. 87. In loco, inquit, qui dicitur Tumba est Ecclesia S. Michælis Archangeli honorifice constructa, qui locus Oceano cinctus ipsius æstu terribilis est, propter accessum, & recessum maris, aduenientibus omnibus, & limina S. Michælis Archangeli petere desiderantibus. Bis in die sinum præterit non autem, vt cætera maria gradatim: Verum terrifico cursu, ac terrifico tonitu accurrens sæpe intercipit iter agentes. Quædam igitur festiuitate ipsius Archangeli, turbis ad eius limina properantibus, ecce iam in medio arenæ positus erat autem inter eos mulier quædam paupercula vicina partus omnino iam grauida) sonitus terribilis maris subito insonuit, & cunctis præcipiti cursu amensu more fugientibus, illa sola mulier remansit; vti etiam pedum præ nimio dolore, & terrore, atque labore destituta; inuerant enim in eam dolores subiti: Clamabat cum eulatu miserabiliter, auxilium petens; sed vniuersi que se ipsum tuenti cupiens audire dissimulabat. Igitur humano deficiente auxilio recurrit ad diuinum, Deum lachrymabili voce inuocans, & eius genitricem MARIAM, sanctam que Archangelum Michæliem: Populus quoque omnis ad hoc spectaculum consistens, manus ad sidera tendens, Dei, & Matris eius auxilium flebiliter inuocabat. Vniuersis ergo Christi auxilium implorantibus aduenit pia Dei genitrix; & vt ipsi mulieri videbatur, manica super eam projecta, ita intactam in terrisono impetu maris reddidit, vt nec minima etiam gutta totius abyssi vestimenta illius contingeret; ibi verò quasi in

recusissimo habitaculo posita filium peperit, sine timore vilo permanens; donec iterum mare fluctus suos in se retrahens liberum iter eundi mulieri præberet. Iterum cum puero ad litus venit, vt quæ sola in mari relicta erat exiens, iam non sola, miraculi spectaculum omni populo præbuit. hæc Vincent.

REGINALDVS GRAVI MORBO

laborans à Deipara curatur.

22 **R**EGINALDVS Aurelianensis Decanus Auctore S. Antoni. in 2. par. hist. ut. 23. c. 4. §. 4. cum gravi morbo vexatus desperata à medicis salute jaceret, & pro eo S. Dominicus, cuius ordinem ingredi volebat, frequenter oraret; visibiliter ei vigilanti, & vehementi febrium ardori æstuanti, Dei genitrix apparuit duabus comitata puellis, eiq; dixit, Pete à me quid vis, & dabo tibi, deliberanti quid peteret, suggestit vna ex illis puellis ne quid peteret, sed se totum Regine misericordiam committeret voluntati, quod cum fecisset, Virgo sanctissima manu sua ægotantis, oculos, aures, & nares, omnesque & manus pedes saluari, quam secus tulerat, vnctione perunxit, formulasque verborum proprias ad singulas vnctiones subinfrens, ad tenes quidem, stringantur (sit) renes tui cingulo castitatis: ad pedes autem, Vngue pedes tuos in præparationem Euangelij pacis: reliquas formulas non commemorat, ostenditque habitu Prædicatorum. En, inquit, hic est habitus ordinis tui; discessit, & ille admirabiliter planè conualuit, atque ordinem Prædicatorum ingressus, suis concionibus complures animas Christo lucrificat. hæc ex S. Antonino. ex ea porro vnctione non tantum pristina valetudini est restitutus verum & magnum impugna contra demonem concepit spem, id quod in iuprema sua ægitudine declarauit in qua cum monebatur, vt ad lucem cum demone per extremam vnctionis Sacramentum se compararet, sacramentum quidem illud reuerenter suscepit, subintulit tamen hæc verba. Ego hæc lucem minime reformido, quin potius lætus expeto: iam enim dudum Dei genitrix Romæ me suamet manu inuinxit, in qua plurimum confido. Hæc ex Ferdinando à Castillo in Chronicis S. Dominici par. 1. lib. 1. c. 47.

*Reginaldus
à Deipara
sanatur.
S. Anton.*

DVO ALIA DEIPARÆ MIRACV-
la ex Marfilio Ficino.

²³
*Marfil. Fi-
cino.*
*Duobus in
sanibilibus
morbo la-
borantibus
à Deipara
valesudo
restituitur*

MARFILIVS FICINUS nobilis philosophus
lib. 3. de religione Christiana cap. 10. duo
Deiparæ miracula suo tempore contigisse, ea-
que quamplurimis compertissima fuisse refert
illud (inquit) mirabile est multis hominum
millibus, qui viderunt, & adhuc vivunt, ma-
nifestissimum, quod Anconæ anno Domini
1470. factum à multis fide dignis accepimus.
Puella quædam propter pessimam quandam
nervorum contractionem à primis incunabu-
lis gradiendo natibus pro curibus utebatur.
Præterea Bidellus Florentinus propter faucis
pectorisque contusionem, multos annos lo-
qui nihil potuit: Anno cum B. Mariæ eodem
in loco suppliciter se commendassent, sani pror-
sus evaserunt, omni populo multis annis noti e-
rant infirmi, & postea jam quatuor continuè
omni populo sani hæc Ficinus.

IUDÆA PRÆCIPITATA IN CI-
vitate Sigovienfi. & per Deiparam liberata
*Ex libro, ubi inscribitur Fortalitium
fidei lib. 3. de bello Iudaorū in
Arabia in eodem planè Au-
gustinis verbis.*

*Fortalitium
fidei.*
*Iudæa in
Sigovienfi
Urbe à
præcipito
loco deici-
ta, inco-
luntis à
Deipara
servatur.*

Accidit in civitate Sigovienfi, quod quidam
imposuit mulieri Iudææ crimen adulterii
Iudæa, quæ tradita fuit marito, ut de ea faceret,
quod velle, qui cum eam duceret ad superci-
lium cuiusdam excelsæ rupis civitati conjun-
ctæ, ut ex loco illo illam præcipitaret, concur-
rentibus ad spectaculum pluribus gentibus,
prædictæ Iudææ, quæ immunis erat à crimine
& devota Virginis gloriose, licet occulta, in
articulo grandi est devotione B. Virginis se cõ-
mendavit proponens in corde suo se eam libe-
raret fidem Christi recipere, ac sibi toto tem-
pore vitæ suæ in Ecclesia servire: & ecce mox
ut præcipitata fuit, apparuit ipsi B. Virgo eam
suis manibus recipiens, & illam in profundo
vallis ponens, cumque plurimæ gentes ad lo-
cum convenissent, invenerunt eam illam,
gaudentem, & laudantem Deum, & gratias
agentem Virginis gloriose, affirmantem ma-
nibus eius fuisse liberatam. Deducta est Iu-
dæa ad Ecclesiam majorem prædictæ Civita-
tis, quæ sancta Maria Major intitulatur, & ibi

sacrum baptisma recepit, & vocata est Mariæ
Maris alios propter B. Virginem, quæ eam tali
salto liberavit, & vixit in Ecclesia multo tem-
pore in timore Domini, serviendo Deo mira-
biliter, & resplenduit spiritu prophetiæ, & fe-
liciter cursum suum consummavit, & prædi-
cti miraculi extat in tali Ecclesia memoria in
picturis, & sic ego vidi. Hucusque Auctor for-
talitii fidei.

CVR IN NONNVLIS DEIPARÆ
plura, quàm in aliis eiusdem Deipa-
ræ templis miracula fiant.

IA munc ad aliud Deiparæ miraculorum
caput, eorum scilicet, quæ in peculiaribus
quibusdam eiusdem templis fiunt, acceda-
mus. Sed antequam ad ea narranda aggredia-
mur, breviter inquiramus, quid causæ sit, cur
in quibusdam Deiparæ templis quampluri-
ma miracula edantur, in aliis verò, quamvis
illis non careant, non eo tamen numero fieri
citantur.

Huic quæstioni respondebo ex doctrina
Augusti Epit. 137. ubi simile argumētum tractas
cur scilicet apud S. Felicem Nolentis quidam ali-
cujus criminis suspecti, divino judicio cõvin-
cebantur num illud perpetrassent, quod tamē
in aliis martyrum templis in Africa non fiebat
& hac occasione docet, Deum ubique esse, e-
umque in occulto audire, & in occulto iustifi-
care, & coronare: *Verū amē, inquit, ad ista, quæ
hominibus visibilibus nota sunt, qui potest eius
consilium perferuari quare in aliis locis hæc mi-
racula fiant, & in aliis minime fiant & mox:
Sicut quod Apostolus dicit: Non omnes sancti ha-
bent dona curationum, nec omnes habent iudici-
cationem spirituum: ita nec in omnibus memoriis
Sanctorum ista fieri voluit illi, qui dividit pro-
pria unicuique pro ut vult, ita Augustinus Eo-
dem mod. in occultam Dei, qui Matrem tu-
am honorat, providentiam, & in Deiparæ vo-
luntatem, quæ huiusmodi sua beneficia in
hoc potius, quàm in illo loco copiosius præ-
stat, referendum videtur. Verum quamvis non
in omnibus templis miracula quæ fiunt, om-
nibus tamen ad se confugientibus Deipara
finam suæ misericordiæ aperit, nullus non ei-
us beneficia experitur; ita ut nemo sit, qui se
abscondat à calore eius: ut propterea Bernar-
dus serm. de Assumpt. Sileat, inquit, misericor-
diam tuam, Virgo beata, si quis est, qui invoca-
tam te in necessitatibus suis sibi memorari desul-
sa.*

MIRA-

MIRACVLA, QUÆ IN NON-
nullis Deiparæ Templis eius inuocatio-
ne fiunt.SACRÆ ÆDIS LAVRETANÆ
miracula.Sacra ædis
Lauretana
in templo.

28
Deipara
templi mi-
racula ce-
lebrissima.

29
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

30
Dei.

31
rnel.

QVIN etiam in varijs Christiani Orbis Vr-
bibus, & oppidis infinita propemodum
Deiparæ templa, & imagines extant; in qui-
bus diuersa, eaq̃ue innumera per ipsam quoti-
die eduntur cuiusvis generis miracula, in mor-
bis insanabilibus curandis, in expellendis ex-
oblesforum corporibus malignis spiritibus, in
mortuis ad vitam reuocandis, in perditis ho-
minibus, à flagitiosa vita ad pietatem tradu-
cendis in cunctis denique miserorum ad Vir-
ginem confugiendi necessitatibus suble-
uandis Eiusmodi templa gloria miraculorum
Deiparæ clara sunt (vt alia complura præter-
eam quæ in Tractatu de festis, & Templis
Deiparæ vberius persequar) in Italia quidem
Lauretana in Piceno: Montis Virginis in
Regno Neapolitano: Annonciatæ in Vrbe Flo-
rentina: Drepanitanum in Sicilia: in Gallia
verò Suessionense, Laudunense, Anciente: in
Cæsaraugustanum, Montisferrati, Guadalupæ
Rupis Gallicæ, Cestochouiente in Polonia. In
Germania verò Octungense in Bauaria; in
diocesi autem Herbipolensi beatæ Virginis in
Dittelbach, & eiusdem Virginis in Vriceto
prope Heibrunnam. In Belgio Hallense, &
Sichemense. De templis verò Deiparæ in Vr-
be Constantinopolitana, ac in Oriente positus,
quæ olim miraculis plumbis coruscabant ni-
hil in præfenti dicam: tum quia Regiones illæ
iusto Dei iudicio propter schisma, quo se à
Romanæ sedis obedientia subdlexerunt, in-
uicissima Turcarum seruitute premuntur, qui
pauca Christianorum templa profanā-
runt; tum quia nonnulla ex ijs, quæ dum ibi
floueret catholica religio, fiebant miracula,
suprà attingimus.

Ceterum pauca quædam miracula, quæ in
nonnullis ex ijs, quæ iam commemorauimus
templis fiunt, hic describemus: nonnulla verò
breuitatis studio summatim attingemus, lecto-
ren quæ ad scriptores, qui ea plenius perse-
quuntur remittemus. Quippe qui eorum no-
mina, qui beneficia Deiparæ inuocatione sunt
consecuti, locum, tempus reliquaq̃; circum-
stantiæ apponunt, quæ ad vberiore rei cogni-
tionē, maioremq̃; eius attestationem faciunt.
Complura etiam in Tractatu de miraculis
Deiparæ ponemus

ET quia inter sacras Deiparæ ædes omni-
um consensu Lauretana non solum anti-
quitate, verum etiam dignitate, ac celebra-
te facile principem locum tenet; ibi enim Dei
genitrix nata, ibi quæ diu in parentum domo
mansit educata, ibi ab Archangelo Gabriele
salutata Dei filium concepit, atque ad eum ibi
Verbum caro factum est, & habitauit in nobis;
ibi denique Christus Dominus ab Ægypto re-
uerfus cum matre vixit ad annum vique ata-
tis suæ trigimum, quo à Ioanne est baptiza-
tus; huius ædis dignitatē Apostoli ipsi agnos-
centes, eam ingenti honore coluerunt, & ab
alijs pariter cultam esse voluerunt. Idcirco à
Lauretani templi miraculis initium ducam,
quæ certissimis testibus explorata nosse Ho-
ratus Turicinus in sua historia Lauretana
quinque libris non minus præ, quam luculenter
descripsit.

Sed antequam vterius progrediamur, præ-
mittam Leandri Alberti ex sacra Prædicato-
rum familia in descriptione Piceni de Laure-
tana æde testimonium, quod paucis multa
ad rem nostram complectatur; illudque ex Ita-
lico sermone in latinum totidem fere verbis
expressit idem Turicinus lib. 2. hist. Laur. cap.
28. Ibi enim Leander non magnificentius,
quàm veris, post multa, quæ in laudem eius
ædis præfatur, hæc habet. *Principio igitur
dubitatum non est, quin hoc illud ipsum sit cu-
biculum, ubi cæli Regina edita in lucē est: Nam
præter certissima litterarum monumenta, quæ
Deiparæ Virginis cubiculum ab Angelo huc trans-
latum esse fidem faciunt, nemo est tam serus ac
ferus, nemo tot, tantisq̃; flagitijs, ac sceleribus
cooperus; qui non in ipso sacra domus ingressis
præfenti numinis celestis regione persusus, mol-
liri suum seminat peccus ad eum, ut venerandum
hæc beata Maria imploret auxilium, ac per eam
à Christo suppliciter oret: suorum veniam delicto-
rum; & sanè ad id ipsum humanos animos di-
uina vis videtur impellere. Ad hæc accedunt prodi-
gia, ac miracula ibi diuinitus edita, beneficiaq̃;
tributa ius, qui ad Dei parentem supplices con-
fugerunt. Id autem non solum litterarum monumenta
testantur, sed etiam aurea, argentea, ceræ simu-
lacræ, vitrea quoc̃q̃; tabella, quæ per multos a-
tos, ac secula congesta visuntur: longus sim si ve-*

Lauretana
templi mi-
racula.Leander
Albertus.

Turicini.

lem numerando preces, divina prodigia, ac dona inibi impetrata morialibus; quæ quidem tot, tantaque sunt, ut incredibilia videri possint istis, qui non factis adducuntur, ut credant maternam à Deo preces auis hactenus Leander

Nunc ad aliquot miracula eiusdem Deiparæ Lauretanæ invocatione edita veniamus: adjecto Turcellini loco, ubi ea plenius enarrat propter eos tamen, quibus liber Turcellini non suppeti, quædam celebriora ad verbum ex eodem huc transfulimus, pleraque etiam in tractatu de miraculis referemus.

*Tractatu
de miracu-
lis.*

In primis complures desperata omnino à medicis salute, implorata Virginis Lauretanæ ope, pristinae valetudini sunt restituti, apud Turcellinum lib. 1. cap. 3. & 20. & lib. 4. cap. 8. 27. 28. & 29. lib. 5. cap. 17. & 27. in his.

*Paulus II
Pontif. in
Laureta-
na de à
pestilentia
liberatur,
in sanabili
morbo la-
borans B.
Iacobus de
Marchia
à Deo p-
satur.*

Paulus II Pontifex maximus ante Pontificatum pestilentia correptus in Lauretana ædificula sanatur lib. 2. cap. 1.

B. Iacobus de Marchia ex ordine Minorum Concionator Apostolicus, cuius corpus Neapoli propter eius egregiam sanctitatem magna veneratione in templo sanctæ Mariæ Noxæ aservatur: cum insanabili morbo teneretur, doleretque ea de causa omnem iuvandi sacris concionibus homines spem sibi præcisam, factis in Virginis cella sacro, & objecta illi Deiparæ specie iubentis eum alia ab se petere, nam quod peteret esse jam datum, ilico sanitatem sibi redditam sensit Turcell. lib. 2. c. 2.

*Alia Lau-
retana æ-
diu mira-
cula.*

E. uidem item Lauretana Virginis beneficio Cæci illuminantur lib. 3. c. 25. & 1. 4. c. 10.

Muti linguæ usum receperunt, quin etiam uni electa lingua restituitur lib. 4. c. 11.

*Longa Nea-
poliana
paralytica
sanatur.*

Surdus audiens conceditur lib. c. 19.

Podagricus sanatur lib. 4. c. 29.

Paralytici curantur, & in his insigne fuit miraculum illud anno 1508. Cui nobilis quædam mulier nomine Looga, paralyti laborans Neapoli Lauretum profecta esset, & in sacra æde missam illam cuperet audire, in qua Evangelium paralytici à Christo sanati legitur, repente Sacerdos quidam eò venit sacrum facturus, & eandem illam missam legere cepit, & ubi ad Evangelii locum pervenit, in quo paralytico Dominus: *Tibi dico surge*, perfectæ sanati est reddita. Sacerdos autem divinitus missus existimatus est cum nullibi diligenter quaesitus inveniri potuerit. Longa verò gratis Deo, ac Deiparæ actis Neapolim reversa est hospitale ægrotum nulla arte sanabilem atq;

Virginum cœnobium religiosissimum ex Capucinatorum familia, quod B. Mariæ à Hierusalem appellatur, instituit, lib. 2. c. 10. in eod. monasterio vitam traduxit.

Christene quoque Ducis Lotharingie uxor paralytica Lauretum veniens sanatur, lib. 4. cap. 26.

Plurimi Virginis ædificulam ingressi eius dono variis depulsi morbis in culmes reverterunt ex quo numero claudi, surdi, heiniiosi, & enigmensium, &c. lib. 3. cap. 13.

27 Sicula quædam mulier Venetiis multos annos vulgato corpore quæstum fecerat, tandem bonis in pecuniam redactis in Patriam per Lauretanum templum, quo inibi vitæ maculas confessione expiaret, & Deiparam Lauretanam salutaret, tunc familiari quodam suo comite redibat, cum ecce in Recineti tyva concione eam peti, ac transverberat, & ex equo dejectam plagis concidit, ac seminecem beatæ Mariæ Lauretanæ subinde prædium impo-

rantem jugulat, pecuniæque sublatâ recedit. Illa in suo natans cuore jam moribunda luctantem animam beatissimæ Virginis commendabat. Quæ repente eum veste candida cœlesti emicans luce se offert, & bono animo esse iustam benignè complectitur, moribundamque gremio fovens, simul vulnera corporis tacto sanat, simul ægrotum animam cœlesti perfundit gaudio: dein castæ vitæ admonitam relinquens ex eius visu evanuit. Ibi tum femina tanquam ex profundo excitata somno recentium vulnere cicatrices jam obductas videt mortiferam juguli plagam persanatum se sit explorans manu, itaque maximas Deo gratias agit, cumque in subucula cruenta ac lacerata à latrone relicta esset in sylva, à mulionibus qui illac forte transibant, contegitur, & mulo impositam Anconam deveniunt. Inde Lauretum contendit, vitæ labe sacra confessione expiari. Miraculum Deiparæ omnibus prædicat, ad rei fidem faciendam cicatricem in jugulo ostendebat, quæ aurea circa collum monilis in modum fulgebat, ut facillè Deiparæ manu plagam istam tactam, sanataque scitares. id verò viderunt non pauci, ex quorum numero fuit Raphael Riera Societatis nostræ Pater & Sacerdos qui hanc rem literarum monumentis traditam ad perpetuum rei memoriam posteris reliquit. Mulier verò ista Laureti vitæ docticeps ducens divinis per expiata mysteriis

mysteriis liberatricem suam invisebat, pluresque ex incolis ad Dei Deiparæque obsequium flagranti pietatis exemplo incitabat. hæc ex Turcellino lib. 7. cap. 28.

Turcellin.
Marchio.
in Badest.
in Laureti.
adibus va.
leudo à.
Deipara.
responitur.

Iacobus Marchio Badensis ex Germaniæ Principibus, propter vulnus plumbea glande in Colonienſi tumultu in brachio acceptum, ad ultimam vitæ discrimen venerat: itaque Beatissimam Virginem Lauretanam implorat vovens se, si saltem recuperasset, Lauretum ad eam cum donis iturum: mox à periculo mortis eximitur, ac sanatur: sed ita, ut brachium movere non posset. Lauretum igitur anno 1584. voti exsolvendi causa, & ipse brachium recuperandi venit: ibi gratis pro recuperata sanitate Deiparæ actis, votivum donum magni pretii, custodibus tradit, & novo se obligat voto si integram sanitatem recipiat; & voto adjectis precibus ad sacrosanctam cellam identidem regressus, in his precibus biduo exacto sub solis occasum ad hospitium, cuius insigne est Verus, se recipit. Nox erat Christi Natalis. quando tertia sedè vigilia Deipara candida in veste collucens se illi offert in quiete, bonum animum habere iussit, brachium manu præhensum extendit illic, sanaque. Marchio igitur tam evidens, testaturque miraculum. Præsidi Lauretano exponit; ille miraculum ritè cõfigandam literis, subscribendamque à testibus curavit: Marchio verò gratis Deo, ac Dei genitrici impendè actis, Romam ad Gregorium decimum tertium summum Pontificem se contulit; miraculum prædicat, cui fidem addebat persona narrantis; Marchio enim antea in Lutheri erroribus enutritus, jam de Catholice Religione, & Christi Vicario bene sentiebat. quare Gregorius miraculi admiratione, lætitiæque perfusus, Marchionem omni honore coluit, qui Germaniam repetens Lauretanam Virginem revisit; vitamque instituit, quæ omnibus esset innocentie, ac pietatis exemplum; sua etiam auctoritate complures ex suis populatibus ad Catholicam religionem tradidit. multa ab eo præclarè instituta genti suæ salutifera fuissent, nisi immatura mors consecratorum fraude (ut creditum est) accersita, optimi Principis salutaria consilia oppressisset. Turcel. lib. 7. cap. 6.

Leonis X. (qui sedere cœpit anno salutis 1513) Sacerdos erat Dalmata Lauretanæ Virginis vnicè deditus, hic fortè captus à Turcis, & ad deferendam religionem omni artificio sollicitatus, cum nefarias voces averfaretur. Christum ac Mariam identidem invocabat: illisque sciscitantibus, cum nomina illa usurparet, quia hærent mihi, inquit, in præcordiis, tum vero futeres illi ira circumsistit Sacerdos; eique Lauretanam Virginem invocanti adjecto voto, eam primo quoque tempore ad eundem, discisso pectore intestina à tummo recisa extrahunt, eaque semineci tradunt simul per ludibrium inceperantes: Abi jam, propera, & præcordia in quibus hære ais Mariam Lauretanam ad eam perferui vovisti. Monibundus Sacerdos Deo montem morante, viresque suggerente potius ire pergit, multorumque dierum itinere celeriter emento, Lauretum pervenit sua ferens manu. Quacunq;ue incidit: concursus ad eum teni, seu visendi studio, seu rei cognoscendæ, & ille Lauretani præcipuè templi ministris apertum suum vacuumque pectus, atque præterita manu viscera sua ostentans: totam rem præsentibus breviter & succinctè enarrat. Ad ultimam Virgini Deiparæ gratis enixè actis, & solemnibus confessionis Eucharistiaque præsidis communitus, in Deiparæ conspectu, complexuque (ut credere par est) efflavit animam. Extà ipsa è regione sacrosanctæ Cellæ suspensa diu advenis spectaculo fuerunt: Quibus tabe absumptis exta è ligno assimilata, atque ibidem affixa, multos annos ei monumentum fuerunt miraculo: quibus dejectis ad conservandam tanti miraculi memoriam, Sacerdos præcordia præterita in tabella depictus additâ brevi totius rei narratione hodie visitur. Hæc ex Turcellino, qui miraculum ad eò testatum esse affirmat, ut nefas sit de eo dubitare, cum multi adhuc eo tempore viverent, qui testabantur exta è ligno expressa à se visa, pluresque accolarum audios, cum dicerent exta ipsa sancti Sacerdotis Dalmatæ dum adhuc essent recentia ab se conspecta & visa esse.

Denique ingentem miraculorum numerum atque magnitudinem, quæ à Deipara Lauretana in hominum utilitatem promanant, non tantum ex his quæ hæctenus commemoravimus, verum etiam ex votivis tabellis omnium oculis ibi expositis, quæ in eiuſmodi miraculorum monumentum sunt: atque ex præ-

ferens Laus
reia vanti

Sacerdos.
Dalmata.
exta sua.
manu pra.

28. Sed hæc de Virginis Lauretanæ beneficiis narrationem claudamus memorabili ac testatissimo Dalmatæ Sacerdotis miraculo apud Turcellinum lib. secundo cap. 18. Tem-

obilimis

tiosissimis donarijs, quæ in gratiarum actionem pro acceptis beneficijs perpetuò offeruntur, ibique afferuntur, facillè colligere licet; sunt enim quemadmodum quiuis ex ijs, qui Lauretum adierunt testari potest, multitudine innumera, pretio, ac valore inestimabilia, opere verò, atque artificio ingeniosissimè elaborata. quæ Turfelinus, qui aliquandiu Lauretani Collegij Rector fuit, oculatus eorum testis non minùs fideliter, quàm accuratè describit, ut videre est lib. 2. c. 4. 5. 6. & 17. & lib. 3. c. 19. & 22. lib. 4. cap. 13. & 16. l. 4. à c. 4. ad 8. & c. 14. 20. & à c. 22. ad cap. 25.

Turfelinus.

Atque hæc de Lauretane Virginis miraculis, de cuius ædis præstantia, & de Basilica circa illam magnificentissimè excitata, in tractatu de templis Deiparæ nonnulla dicemus.

TEMPLA B. VIRGINIS IN GAL-
lia, & Hispania miraculis il-
lustrata.

Templa
Deiparæ
miraculis
celeberrima.
Beluacens.

29 IN Gallia verò Deipara in multis sibi dicatis templis miracula edit plurima. Et sanè Vincentius Beluacensis in speculo historiali lib. 27. cap. 2. & sequentibus plura commemorat facta in Templo Dei Genitricis in Urbe Sueffionensi, & lib. 26. c. 11. & sequentibus plurima etiam recenset edita inuocatione B. Mariæ Laudunensis; ex quibus complura nos in tractatu de miraculis referemus.

In Hispania quoque quamplurimæ Deiparæ ædes sacre miraculis illustrantur. Eiusmodi est templum B. Virginis de Pilari, & aliud de Portillo, vtrumque Cæsaraugustæ: eiusmodi est etiam templum Guadalupense, fama clarissimum; aliud quoque, quod Rupis Gallicæ vocant, ad fines diocesis Salmanticensis. hic solum dicam de templo Deiparæ in Monte serrato toto terrarum orbe celeberrimo, vbi tot, tantisque miraculis Deipara coruscet, ut totius orbis partibus religionis causa eò confluentis, ac beneficia à Deipara poscentium multitudo. Extat eiusdem templi Montis serrati historia Gallicæ regi ante aliquot annos inscripta, in qua octoginta duo supra trecenta B. Mariæ de Monte serrato inuocatione edita miracula leguntur. Nos breuitati consulentes lectorem ad eam historiam remitteremus.

Templum
B. Virg. in
monte serrato
in Hispania
miraculis præ-
clarissimè
Historia
montis serrati.
Hieronymus.
Barcinonensis.

Adjiciam solum, quæ de eius miraculis generatim Hieronymus, Paulus Barcinonensis

testatur in descriptione fluminum & montium Hispaniæ, vbi de monte serrato agens, Templum (inquit) Deiparæ augustissimum in hoc monte, cera, argento, atque auro conflatis per ordinem donariis onustum est, cuius veterissimi tholi fastigio mirandæ virginis opis miseris: agrisque mortalibus præstitæ, testes appendent, statuz, & depictæ imagines, catenæ, lorice, clypei, & rostra eatinis erepta, atque alia liberationis ac victoriæ monumenta. Quod omnium maximum est, reuiviscentium hominum funebria vestimenta superate nature misericentissimum spectaculum hæc ille.

MIRACVLA IMAGINIS DEIPARÆ
Cestochouensis in Polonia.

30 IN Poloniæ regno in monte claro Cestochouia dicto, Imago Deiparæ magno fidelium concursu religiosissimè colitur, quæ æneis typis Romæ anno lubilæ 1600. cum privilegio Summi Pontificis, & superiorum auctoritate cum innumerabili sanctorum, ac Beatorum nationis Poloniæ & Sueticæ multitudine excusa cernitur. de cuius origine, ac celeberrimis miraculis afferam eiusdem imaginis inscriptionem, quæ hæc omnia breuiter perstringit, ea fere est huiusmodi.

Hæc imago beatissimæ Virginis Cestochouensis fuit à S. Luca depicta, & ab Helena Augusta Ierosolymis Constantinopolim translata, quam Nicephorus Imperator Carolo Magno, is autem Leoni Russiæ Principi dedit; tandem Russiæ in prouinciâ Poloniæ redacta Vladislaus Opolensis Dux anno 1382. eò in montem clarum Cestochouia dictum transtulit. Cicatrices autem, quæ in eius facie cernuntur ab Hussitis, & Tartaris fuerunt inflatæ, & nullis vnquam obduci coloribus potuerunt. Multa huius Virginis interuentu miracula eduntur; inter alia 7. mortui sunt ad vitam reuocati, multi energumeni liberati, cæci, motibundi naufragantes, captiui, variisque morbis affecti diuinâ opem senserunt; & in dies multi varia diuinitus auxilia experiuntur. hæc ibi.

MIRACVLA DEIPARÆ INVO-
catione in nonnullis Germaniæ
Templis edita.

31 IN Bauaria templum Deiparæ, quod vocant Oettingensè, miraculis est clarissimum,

Miraculis
plurima
imagines
Deiparæ
Cestochouensis

Miraculis
Deiparæ

in Germania edita. Tritemius
 mum, teste Canifio lib. 5. de B. Virg. c. 23. sed
 minimè prætereunda videtur diœcesis Her-
 bipolenfis. Sanè Ioannes Tritemius vir o-
 rum temporum eruditissimus, miracula, quæ
 beatissima Virgo in Germania apud diœcesim
 Herbipolensem in duobus templis ipsi dicatis
 edebat, duobus opusculis accuratè conscripsit,
 quæ in tom. 2. operum eiusdem Tritemii stu-
 dio nostri Ioannis Busti collectorum habentur.
 Alterum, miracula B. Virginis in Ecclesia
 noua in arena prope oppidum Dittelbach in
 Francia Orientali Episcopatus Herbipolensis
 facta duobus libris complectitur. Alterum verò
 eiusdem Virginis miracula in Viticeto,
 iuxta Heilbrunnam Herbipolensis diœcesis
 oppidum edita tribus libris continet; in quibus
 nomina, atque oppida eorum, qui Deiparæ
 beneficia sunt consecuti: quo item anno sin-

Tritemius gula sunt gesta, quibus testibus omnia sint
 cognita, plenissimè commemorat; nos aliqua
 breuiter delibabimus.

Miracula
 imaginis
 Deiparæ
 prope Dittelbach.
 Et in templo quidem Deiparæ prope Dittel-
 bach scribit esse imaginem quandam paruam
 sanctissimæ Dei genitricis filium è cruce iam
 depositum in sinu de more tenentis, ad quam
 Peregrini anno 1505, confluere cœperunt; cu-
 ius inuocatione miracula numero sexaginta,
 eaque cuiusvis generis toto libro 2. diligenter
 exequitur, vnum nos afferemus; ex quo reli-
 qua coniciantur.

Puer à lu-
 po raptus.
 Puer quinque ferme annorum à famelico
 lupo raptus asportabatur in syluam; eius pa-
 rens è longinquo conspicatus, sed opem ferre
 non valens, Deiparam in Dittelbach flexis ge-
 nibus cum voto inuocat; mox Lupus puerum
 intactum de ore dimisit, lib. 2. miraculo 2.

Alia Dei-
 para tem-
 pla in Ger-
 mania mi-
 raculis eo-
 liberrima
 Tritemius
 32 In altero verò Deiparæ templo eiusdem
 diœcesis Herbipolensis, quod de Viticeto ap-
 pellatur, idem Tritemius restatur innumera-
 bila miracula ad annum Domini 1515. cum
 hæc scriberet, ibidem facta: verum ex illis no-
 uem, & quadraginta edita affirmat anno Do-
 mini 1442. quo ad illud fidelium concursus
 fieri cœptus est, additis nominibus, aliisque
 circumstantiis, quibus omnia magis testata
 redduntur.

Nec illud silentio prætereundum, quod
 Tritemius libro 1. opusculi de miraculis B.
 Virginis prope Dittelbach cap. 8. affert, vbi
 complura Deiparæ templa olim miraculis
 clara in Germania recenset. Et sanè (quem
 admodum idem Tritemius animaduertit)

Templa illa constructa ex fidelium oblatio-
 nibus (qui supra naturam sanitatem, vel be-
 neficia Deiparæ inuocatione sunt consecu-
 ti) eorundem miraculorum perspicuè fidem
 faciunt; quin etiam Tritemius templorum no-
 mina & diœceses, annum item, quo miraculis
 florere cœperunt, ponit; & in vna diœcesi Her-
 bipolensi vndecim eiusmodi Deiparæ templa
 miraculis illustria, reliqua verò in diœcesi
 Wormatiensi, Treuirensi, Saltzburgensi; & ali-
 is in locis fuisse memorat.

MIRACVLA, QVÆ DEIPARA IN

Belgio in templa Hallens, & Siche-
 mienfi edita.

33 Iustus Lipsius eruditione clarissimus mi-
 racula, ac beneficia Virginis Deiparæ,
 quæ in Belgio eam inuocantibus consecit pro
 batissimis testibus explorata, nō minus fidei-
 ter, quàm eleganter literis mandauit, de iisque duo
 opuscula edidit: Alterū de Diua Virgine Hal-
 lensi inscripsit, Alterum de eadem Siche-
 mienfi, siue Aspicollis, ex quo nonnulla huc trans-
 feremus, reliqua tantum indicabimus.

Igitur in templo oppidi Hallensis, quod est
 in finibus Hannoniæ tertio à Bruxella militario
 imago colitur Deiparæ, bipedalis circiter, ex
 puro ligno non solum ab omni carie immunis
 verum ab incendiis, quæ oppidum illud ali-
 quoties sensit, quin etiam Deiparæ ope ipsum
 oppidum ab hoste, & vibellica mirabiliter sæ-
 pe est defensum: hanc imaginem Mechtildis
 soror Henrici Ducis Brabantiae, quæ diem
 obiit anno 1267. iam moritura collocari voluit
 Hallis Hannoniæ, eam verò acceperat à So-
 phia dicti Henrici vxore, huic verò eam de-
 disse putatur mater sua S. Elisabetha Regis
 Hungariæ filia. Caterum tot, tantisque mira-
 culis Deipara eo in loco conulcat, vt non fa-
 cilè describi possint.

Complures enim è magnis vitæ periculis
 eius ope implorata sunt erepti, de quibus Li-
 psius cap. 8. 9. 13. 14. 15. 24. 25. 27. 28. 32.

Aliis oculorum lumen eadem ratione red-
 ditum cap. 12. 26.

Captiui ex teterrimo, ac nunitissimo car-
 cere liberati cap. 23. & 30.

Energumenus cæco dæmone eiecto cura-
 tur cap. 10.

Vir quidam innocens laqueo ad ceruicem
 illigato è patibulo delicitur carnifice ad

II

mortem

Miracula
 Deiparæ
 in Belgio.
 Lipsius.

Miracula
 Deiparæ
 in templo
 Oppidi
 Hallens.

E magnis
 vitæ peri-
 culis ere-
 pti.
 Oculorum
 morbo la-
 borantes.
 Captiui.
 Energum-
 enus.
 Laqueo
 suspensi.

mortem integra hora varijs modis eum prementem tandem viuis Deiparæ Hallensis, cui se commendat, beneficio deponitur, ac liber dimittitur cap. 23.

Simile alteri euenit cap. 31.

Quidam in bello, quod inter Anglos, & Gallos gerebatur, ab Anglis in pugna nouem grandioribus acceptis vulneribus, & in flumen dejectus, inde post tres integras horas extractus, singulari Virginis Hallensis ope seruatus est cap. 29.

*In lacuna
aquæ sus-
focatus.*

Puer in lacunam aquæ lapsus à parente diu quæsitus, tandem in lacuna reperitur capite in limo fixus, pedibus superne elatis; eductus expirasse cernitur, elapsa sola hora ab eductione, parens B. Virginem Hallensem pro salute pueri implorat, mox puer palpitat, erigitur, & cum læto patre domum redit cap. 10.

*Aliud si-
mile ex
plum.*

Idem alteri puero euenit anno 1427, qui bi-
duum ceno, atque aquis in voragine obrutus
& mortuus reperiit in altari B. Virginis ante
eius imaginem collocatur à patre, qui lachry-
mis suis Deiparæ opem inuocauit, & statim
puer vitam recipit, mox ad Hallensem Deipar-
am cum puero venit, cui, votum peregrina-
tionis obtulerat capitulo 20.

*Aliud si-
mile.*

34. Puer alter sexennis in puteum lapsus,
cum harpagone extrahitur palam mortuus, &
ipso colore mortis atro; voto autem à matre
Hallensi Virgini nuncupato statim surgit pu-
er, & domum abit anno 1410. c. 10.

*Puer fa-
scia stran-
gulatus.*

Alius item puer anno 1419. causa fasciæ
strangulatus, rigidus, & tres amplius horas
mortuus mansit, sed matre Deiparam Hallen-
sem inuocante rediit, cap. 17.

*Puella in
puteo sus-
focata.*

Eodem anno 1419. Puella in puteum præ-
ceps lapsa, & suffocata edocitor, ac mortua ap-
paruit atro, & lædo colore ad horas circiter tu-
nas mater preces, & vota eidem Virgini Hal-
lensi offert, & puella vitæ restituitur cap. 18.

*Puer, qui
à matris
vtero pro-
diert
mortuus.*

Puer ex vtero nascitur mortuus, & triduum
sepultus matris importunitate, quæ Deiparæ
Hallensis opem inuocarat effossus, membro-
rum motu, atque oris gemitu vitæ signa de-
dit: quare baptismo expiatur, & post aliquot
horas ex hac vita in cælum migrat. hanc rem
non tantum scriptis, & testibus, sed tapete et-
iam picto textili confirmatam asserit Lipsius
cap. 19.

*Lipfius.
Aliud si-
mile ex-
emplum.*

Huic affine est aliud, quod anno 1428. in
vico S. Hilarii prope Cameracum euenit.
Mulier quædam Firmina nomine, vxor Ste-

phani Morelij, puerum peperit mortuum,
quem de more extra locum lacrum sepelie-
runt; mater mœsta, quod absque baptismo di-
em obiisset, Virgini Hallensi, quam annua pe-
regrinatione venerabatur, vota facit: terat-
que de die in diem, vsque ad diem decimum-
quintum à proli sua morte, & iam fidentior
palam affirmat puerum vivere, seque certam
eius rei ex viso nocturno factam esse, quare
mulieres admiostras importuna viget ad
hortum ire, & defossa terra puerum con-
templari num videret: mira res, resossa ter-
ra vident puerum tot iam dies terra discul-
tum, pulchellum, viuudum, & rosa instar
rubentem; nisi quod maxilla altera terræ ag-
gestu attrita leuiter esset; eum tollunt, ad
proximum pagum Vertengelium, qui sic-
quentior erat, deferunt: ibi que signa vitæ clara
dedit; nam & sanguinem è naribus stillat,
oculis lachrymatur, os, oculisque claudit, &
aperit; quare à Parocho non absque difficul-
tate reperto in arce, cui Verticinium nomen
est, baptizatur coram septuaginta homini-
bus: post quinque verò horas ex hac vita
puer felicitè migrat: multa alia admirabilia
in hoc baptismo memorat Lipsius capit. 21. *Lipfius.*
euenisse dum baptisimi gratia noctu defertur
ad illum pagum, dum conuenitur Parochus,
qui ad illum arcem se contulerat; quæ breui-
tatis studio omittimus. Huius miraculi duo
pagi, totque homines testes extiterè, vt pro-
pterea abique magna proteruita in dubium re-
uocari non possit.

Denique plura mira: ula nostra ætate va-
rij generis, & varijs locis à Deipara Hallensi
sunt edita, quæ è tabellis, aut inscriptionibus
templi Hallensis Lipfius cap. 33. collegit, &
iuxta temporum seriem digessit, ac plenius ibi
descripsit, ibi Lector ea inueniet.

35. De diuæ Virginis Siche-
miensis, quod *Miracula
in Templo
B. Virgini
Sichemien-
si in Bra-
bantia.*
oppidum est in Brabantia, beneficis; atque
miraculis, aliud integrum volumen idem Li-
pfius concinnauit, in quo omnis generis mor-
borum curationes diligentissimè persequi-
tur: nam cæci, surdi, claudi, paralytici, her-
niosi, epilectici, elephantiaci, viceiosi, vene-
ficio affecti, emergenti, Cancro læuo
morbo, apopleysia, spalmo grauius laboran-
tes Siche-
miensis Virginis ope, cuius patro-
cinium implorant sanitatem sunt conse-
cuti, à quibus miraculis sigillatim recen-
dis ne nimis longum faciam, super sedendum
dixi

dux; præsertim quia complura his similia alijs in templis per Deiparam effecta commemorauimus.

CONVERSIONES PECCATORVM PER
*Deiparam multipliciter
fieri.*

Ex Deipara peccatorum conversiones exiunt. 16. **E**X Deipara quoque non tantum miraculorum figura, sed etiam miraprodeunt, ac tonitrua; & vt omittam vocem illam de throno procedentem Apoc. 19. quæ cœlestes omnes ad Dei laudes excitauit, & aliam vocem Apoc. 21. de Throno similiter exeuntem; quæ dictum est. *Ecce Tabernaculum Dei cum hominibus* & quæ sequuntur; quas ex Virgine processisse ostendemus infra ca. 33. ubi etiam agemus quæ ratione, & i la alia vox, quæ exiuit de templo à throno Apoc. 16. Virgini aptari possit) dicamus nunc de vocibus, & tonitruis, quæ ab ipsa manant ad peccatores ad penitentiam reuocandos; ex ea enim tum suauia, tum seuera ad sanandos animos remedia prodeunt, dum sanctissima Dei parens, vel blanda aliqua veluti suauissimæ vocis admonitione, vel vehementi animi concussionem hunc terret, illum allicit, omnes ad saluberrima consilia permouet.

Hic verò mihi magna leges existit amplissimæ, letissimæ quæ narrationis, si commemorare velim quàm multi B. Virginis patrocinio ab alto cupiditatum, ac scelerum, & ab ipsis propè tartari faucibus ad vitæ limina sint restituti, & in tutissimum innocentie finem delati: nihil enim in Christianorum historijs vberius, nihil in omnium luce, & consuetudine, vel certius, vel frequentius: nolim me copia obruat; aliqua indicare non pigebit. Quàm multos obfirmato animo, prauaque consuetudine sceleribus detentos, ad meliorem frugem reuocauit celeberrima illa Lauretanæ Virginis domus; cuius exempla aliquot infra recitabo. Quàm multos in vera, certa quæ pietate custodiuit religiosissima, & per orbem vniuersum diffusa Rosarij sodalitates, seu Confraternitas, quæ Virginis patrocinio gaudent: cuius item rei exempla nonnulla afferam cap. 39. Quid sodalitates, quæ in domibus, & Collegijs nostræ Societatis lesu (sub eiusdem Virginis clientela sunt, quam multos communis vitæ homines à communis vitæ, officij quæ consuetudine, cœlestium

rerum studio inflammatos ad vitam sanctæ, ac piæ instituendam trahunt; quàm multos à seculi vanitate conuersos in religiosorum hominum disciplinam transmittunt; de quibus vberius cap. 40.

Hanc verò animarum conuersionem per Deiparam procurandam pulchrè præsignificaram legimus in Abigail muliere prudentissima, & speciosissima; quemadmodum animaduertit S. Bonauentura in Specul. 6. vir. ca. 8. O verò, inquit, admiranda humilitas: *Ecce Maria non solum Domini Ancilla, sed etiam seruorum Domini Ancilla quodammodo esse dignatur: Ipsa namque signata est per illam Abigail, pro qua adducenda cum Dauid nuncios misisset: respondit. Ecce famula tua, sit in Ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei, Per benedictam Ancillam Mariam, quasi tot serui Domini loti sunt, quod fideles eius suffragijs à peccatis mundanis sunt: ipsa enim quasi tot seruorum Domini pedibus aquam obtulit, quot penitentibus lacrymas compunctionis obtinuit.* hæc Bonauentura.

Cæterum ad nonnulla in particulari, quibus animarum conuersiones per Deiparam efficiuntur, veniamus. In primis Religiosorum familias omnes, earumque religiosos (quibus innumerabiles peccatores à vitijs ad pietatem reuocantur) Deipara promouet, fouet, atque tuetur. nonnullarum quoque progressum, vel etiam institutionem nominatim procurasse scribitur in eorundem chronicis; quod peculiariter de Carthusianis, Cisterciensibus, Dominicanis, Franciscanis, Carmelitanis, Seruitis, Montis Oliueti, & de Societate Iesu, probat Hieronymus Platus lib. 1. de bono status Religiosi cap. 34. & nos infra cap. 34. de alijs quoque idem ostendimus.

Quocirca Ephræm in orat. de Deipara eam sic affatur: *Tu Monachorum, ac solitariorum stabilimentum.* & infra: *Aue laetitæ, & gloria Sacerdotum, Aue solitariorum solatium.* In has autem Religiones, plerique omnes, qui illis nomen dant, vocationem suam, & à sæculo conuersionem non sine magna gratiarum actione Deiparæ acceptam referunt; ac proinde fructus plurimus, quia tot Religiosis, per tot annorum sæcula in lesu, & in peccatoribus ad salutis viam tradendis per conciones, per Sacramentorum administrationem, per alia ministeria vnicuique Religioso instituto propria, promanat, secundum Deum in B. Virginem multis nominibus, sed

hac præsertim ratione est referendus; quantum autem in ordinibus Religiosorum, qui animarum saluti vacant, excitandis Deipara contulerit, vnum, vel alterum exemplum hic apponam.

FRUCTVS A DEIPARA PER ORDINES Prædicatorum & Minorum.

S. Antoni- nus. 37 **R**efert S. Antoninus 3. par. histor. tit. 23. capit. 3. à S. Dominico dum vigilat in oratione, vnam in superiorum cervice, alteram in cupidorum viscera, tertiam contra carnis concupiscentijs deditos; occurrisse verò Deiparam pro peccatoribus deprecantem, & obrulisse duos seruos fideles S. Dominicum & S. Franciscum, qui mortales ad penitentiam reuocarent, atque ita placatum esse Dominum, id quod ipsi per se, & per suarum familiarum religiofos diligenter præstiturunt.

Vita S. Domin. Surium. His consonant binæ revelationes, quas auctor vitæ S. Dominici antiquus, & grauis lib. 1. cap. 12. apud Surium tom. 4. refert; cuiusdam enim monacho honestæ vitæ tridui spatium extra se rapto visa est Dei genitrix flexis genibus, & iunctis manibus, filium pro humano genere deprecari, vt hominum penitentiam adhuc expectaret, Illo verò piam matrem crebro non audiens, tandem infestenti, commemorata prius hominum peruersitate, & obduratione, sic ait. Quoniam fas non est, vt tibi aliquid negem, dabo eis Prædicatores meos, quorum opera illuminentur, & ad meliorem frugem se recipiant, quod nisi fecerint vlciscar me de eis.

Aliud simile exemplum. Ad hæc, quo tempore duodecim Abbates Cistercienses ad Albigenfes Hæreticos conuertendos, vna cum S. Dominico se contulerunt; quidam à morte reuocatus vidisse se narrauit Deiparam toto triduo flexis genibus coram filio pro populo deprecantem, cui filius cum beneficia à se in homines collata, & eorum nequitiam commemorasset, victus tandem matris precibus, missurum se dixit Prædicatores, quorum opera conuenterentur: eos verò, qui in sceleribus obstinato animo permanere vellent, pœnas daturus.

Et sanè ex his Deiparæ precibus fructus

in orbe extitit amplissimus; erant enim ea tempora, quæ in annum ciciciter Domini 1200. & in sequentes annos inciderunt, calamitosissima, & magna orbi christiano impendere videbatur ruina; nam ex Catholicis complures flagitijs, & sceleribus misere erant foedati. Albigenfes Hæretici in Gallijs cumulantantes omnia sacra prodelebant, in Sacerdotes, & clericos crudelissimè læuebant. Manichei, & Sacramentarii Italiam infestabant. Græci in Oriente ab obedientia sedis Apostolicæ propter schisma se subdlexerant. Mauri adhuc bona Hispaniæ parte potiebantur. Saladinus Saracenorum Rex Christianos in Syria deuicerauit: nonnulli Imperatores in Occidente Pontifices persequebantur, & nominatim Fridericus secundus Imperator, cui in suo exercitu Saracenorum etiam auxiliares copiæ militabant, eosque qui sibi inimicè consentiebant, hostiliter deuastabat, ac ferro, & igni cuncta iniuebat. Guelphorum, & Gibellinorum nomen per ea tempora in Italia magna cum eius pernicie est propagatum. Illi enim Pontificiæ auctoritatis, hi Imperatoriæ factionis studiosi, capitali inter se odio dissidentes, vniuersas Italiae Vrbes præter Venetiam in duas partes adeò hostiliter diuiserunt, ut modo hi, modo illi præualescentes, exilia, & caedes sibi iniuebant. Tartari ea fere tempestate exorti, furore barbarico aliorum Regna inuadentes, ingenti vbique hominum caede edita, magna Orientis parte potiti, vastitatis metum reliqui orbi attulerunt: nam quinque numerosissimos exercitus diuersis in locis alebant, quorum aliqui sexcenta pugnatorum millia habuisse testatus est Ioannes de Plano Carpino Ordinis Minorum vir integerrimus, qui Innocent. IV. ad Chaam Tartarorum Imperatorem adiuuit, & hæc partim oculis spectans, partim certissima relatione didicit, quemadmodum refert Vincentius Beluacensis, qui eadem tempestate vixit lib. 31. spec. historia ca. 20. & ex Vincent. S. Antoninus 3. part. tit. 19. cap. 8. §. 20.

38. Cæterum iusta Christi Domini indignatio contra humanum genus propter tot scelera, Deiparæ precibus, quæ sanctos Dominicum, & Franciscum diuini Verbi præcones ad homines à flagitijs reuocandos obtulit, est mitigata, & post illas Deiparæ preces in orbe fieri cœpit tranquillitas magna,

Tumulus in orbe terrarum post annos circiter 1200.

Chron. S. Franc. S. Domin. Specul. Exim. ruit. Lepro. ad az. corpor. salute. S. Franc. co. ex. tus. et. vniu. appar.

ss. Co. flores. ty. j. l. rea. co. nat. Har. ex. la. pulsi.

Beluacensis. S. Antoninus. Christi in dignatio post Deipara preces mitigata.

Præf. Luro. recu. ta. Titu. ad. fia. cuo. r. in. no.

nam coacto ab Innocentio III. Concilio Lateranensi, complurimi, qui irreperunt abusus sublati; Decreta ad pietatem fovendam sancti Sancti Dominici, & Franciscus per se, & per suorum ordinum Fratres ingentem peccatorum multitudinem à vitiorum ceno ad pietatem sancteque viuendum, verbo, & vitæ exemplo perduxerunt, quod satis constat ex eorum vitis & ex Chronicis eorundem Ordinum. Vnum his ascribam ex 1. part. Chron. S. Francisci lib. 1, cap. 72. & habetur in speculo exemplorum dist. 7. num. 22. vt ex hoc de reliquis coniecturam faciamus. Cùm quendam leprosum protervum impatientiæ spiritu adeo concitatu, vt conuicia, & verbera fratribus minoribus, qui illi ex charitate ministrabant, inferre, & Christum eiusque Sanctos blasphemis impetere non vereretur, S. Franciscus tanitati restituit, ei que præteritorum scelerrum lachrymas, ac dolorem à Domino impetrasset; Cùmque leprosus non diu superuixisset, & Ecclesiæ Sacramentis munitus decessisset, factum est, vt post mortem speciosior sole S. Francisco in sylua oranti apparuerit, gratiæque ei actis hæc verba inbecisse scribitur: Benedicta sit anima tua, & corpus tuum, benedicta sint verba tua, & opera tua, quia per te multi animæ saluabuntur, & scias, quod non est dies, in quo sancti Angeli, & omnes alij Sancti, & Sanctæ, non referant magnas gratias Deo de sanctis fructibus, qui per te, & tuum ordinem vndique per orbem patrantur sic ille.

Chronica
S. Francisci
S. S. Dominici
Speculum
Exemplorum
Leprosus
ad animam
corporis
salutem
S. Francisci
conuocatus
post
vnum
apparuit.

39 Complures quoque ex iisdem ordinibus Barbaris lucem Euangelij inferentes in clyto martyrio sunt coronati. Per ea tempora Albigenses in Gallia, vt infra dicemus, peculiari Deiparæ ope, præsertim per Rosarium à S. Dominico institutum; sunt extincti, Hæretici ex Italia tandem profligati, in quibus euentis inter alios S. Petri martyr ex sacra prædicatorum familia, qui ea de causa martyrij palmam est adeptus, & S. Antonij Parauii ex prælaro minorum ordine pietas, & labor potissimum desudauerunt. Prussia, & Luonia ab Ordine Teutonicorum in potestatem redactæ; & Lituania circa ea tempora Christianam Religionem susceperunt.

Innocentius IV. Pontifex Maximus, qui sedit anno 1243. Fratrem Anselmum cum tribus socijs ex Ordine Prædicatorum in Persiam ad Tartaros cum litteris, quibus eos ab

Prussia
Luonia
recuperata
Lituania
ad fidem
conuersa
Anno 1243.

hominum strage dehortabatur, & ad Christi fidem inuitabat, misit, ad eorum quoque Imperatorem per Boemiam, Russiam, & Poloniam ex ordine Minorum Ioannem de Plano Caspius, & Benedictum Polonum idem anno centus destinauit teste, Vincentio Beluacensi in speculo histor. lib. 31. cap. 2. & 4. & S. Antonino 3. part. tit. 19. capit. 1. §. 2. Et verò Tartarorum gens adeo efferata Christianam Religionem ea tempestate suscepit, nam apud Vincentium lib. 31. specul. histor. cap. 90. de Rege Gallie Ludouico (qui postea in Sanctorum numerum est relatus, & in Cyprom traiecerat, bellum Saracenis in Syria illaturus) sic legitur: Anno Domini 1248 circa Natalem Domini ad Regem Ludouicum apud Nicosiam commorantem Nuncij a quodam magno viro Erchalthay nomine de gente Tartarorum venerunt cum literis nunciantes, quod Rex magnus Tartarorum, qui dicitur Chaam circa tres annos completos factus erat per Dei gratiam Christianus tam ipse quam alij magnates plurimi, & maxima pars populi, & exercitus eorundem sacrum baptismum susceperant fidem Catholicam profitentes, dictus etiam Erchalthay iam ante per aliquot annos fidem susceperat, & nunc veniebat missus à dicto Rege Chaam cum maxima multitudinis bellatorum, eraque ipsius intentio fidem Christianam promotere, ac roborare, & omnium Crucem adorantium vtilitatem, & liberationem procurare, omnesque aduersarios Crucis expugnare. hæc Vincentius: qui ca. 91. recitat literas huius Erchalthay ad S. Ludouicum datas, è quo earum exemplum Blanchæ matri missum scribit, & cap. 92. refert literas Constabularij Armeniæ ad Regem Cypri, quibus eadem à se in Terra Tartarorum conspecta asseribat, quæ omnia ex Vincentio habet S. Antoninus 3. part. histo. tit. 19. cap. 8. §. 11.

Christi
fidem
Imperatorem
Boemiam
Russiam
Poloniam
Ioannem de Plano
Benedictum Polonum
Vincentio Beluacensi
speculo histor.
S. Antonino
Tartarorum
gens
Christianam
Religionem
Vincentium
Rege Gallie
Sanctorum
Cyprom
bellum
Syria
Erchalthay
Nicosiam
Tartarorum
Chaam
Christianus
magnates
exercitus
baptismum
Erchalthay
Bellatorum
Christianam
omnium
liberationem
Crucis

40 Quidam præterea Tartarorum domi Christianam Religionem edocti ad Concilium Lugdunense aduenientes sub Innocentio IV. sunt baptizati. Auctore Blondo: quamuis alij, teste Genebrardo in Chronicis, id factum velint in alio Concilio Logdunensi sub Gregorio X. Nam de Fratre Hieronymo Asculano, qui post sanctum Bonaventuram Generalis Ordinis Minorum fuit, & deinde ex Cardinali summus Pontifex renunciatus, diciturque Nicolaus IV. in eius Epitaphio in sancta Maris

S. Antoninus
Tartari
ad fidem
conuersi
Blondus
Genebrardus

Cassianus. Tartarorum Imperator Cassianus circa annum 1300. insigni quodam miraculo in filio suo edito, uxoris Christianæ filia Regis Armeniæ opera, cum innumerabili populo Tartarorum baptismo est lustratus, & Scultanum Aegyptij in Syria vicit. Hierosolymorum Urbe est potitus, quam Christianis retinendam concedebat ex S. Antonino. 3. part. tit. 20. c. 8 § 8. & ex Genebr. ad annum 302. & hæc de Tartaris.

S. Antoninus.

Genebrar.

Græci Roma.

Pont. reconci-

liati.

Blondus.

Platina.

Genebrar.

Saraceni

ab Hispa-

nia pulsi.

Majore legimus eum Græcos ad Ecclesiæ communionem; Tartaros ad fidem reduxisse Tartarorum Imperator Cassianus circa annum 1300. insigni quodam miraculo in filio suo edito, uxoris Christianæ filia Regis Armeniæ opera, cum innumerabili populo Tartarorum baptismo est lustratus, & Scultanum Aegyptij in Syria vicit. Hierosolymorum Urbe est potitus, quam Christianis retinendam concedebat ex S. Antonino. 3. part. tit. 20. c. 8 § 8. & ex Genebr. ad annum 302. & hæc de Tartaris.

Græci, adnente Michaële Paleologo Imperatore Constantinopolitano, Occidentali Ecclesiæ in Concilio Lugdunensi sub Grego. X. sunt reconciliati, ex Blondo Decade 2. c. 8. Platina. & Genebrardo ad annum 1272.

Saraceni magna ex parte ab Hispania pulsi, nam quemadmodum in tractatu de exemplis Deiparæ dicemus, 400. millia eorum anno Domini 1212. Deiparæ ope, ab Alphonso Rege Castellæ in bello ad Naues Tolosa confecto sunt deleta.

Pax Ecclesiæ mortuo Friderico tandem reddita, sicque omnia eo seculo per Deiparæ preces ad Christum susas in melius commutari ceperunt.

Pax Ecclesiæ reddita

Plurima religiosorum familia alibi instituta, & in Europam illata.

Utque magis precum Deiparæ fructus appareat, illud obseruatione dignum videtur: Non solum Prædicatorum, & Minorum Ordines, verum etiam & alias Religiosorum familias eodem seculo vel fundatas, vel in Europam illatas esse, nam & Carmelitas ex Palestina in Italiam traductos Honorius 3. & Innocentius 4. decretis amplissimis benigne sunt complexi; Ordo etiam Eremitarum S. Augustini, ex multis hic, illicque sparsim Eremitis in unum corpus sub regna S. Augustini coaluit opera Innocent. 4. ejusque successoris Alexandri item 4. qui summum Pontificatum iniit anno 1254. Ordo S. Mariæ Redemptionis captiuorum, seu, ut vocant, de mercede floruit in Aragonia ex Joanne Vaseo in Chron. Hisp. c. 18. anno 1213. quævis eos referat Genebrardus ad annum 1246. Ordo Seruitarum R. Virginis Florentiæ cepit 1232. Ordo Cœlestinorum à S. Petro Morono institutus à Gregorio 10. in Concilio Lugdunensi anno 1274. est confirmatus. Horum omnium ordinum Religiosis. ff. cum est, ut multi scelera sua agnoscens ad Deum conuerterentur: complu-

Vasaus.

res etiam utriusque sexus nuncium seculo remittentes religiosum institutum complecterentur, qui deinde pietate, & literis conspicui veluti stellæ lucidissimæ alijs præfulgere: cuiusmodi, ut reliquos taceam, fuerit S. Thomas Aquinas. & Albertus Magnus ejus Præceptor Ordinis Prædicatorum, S. Bonauentura, ejusque Præceptor Alexander Aletis Ordinis Minorum, omnes, ut alibi dicemus, Deiparæ studiosissimi, quibus addere possumus Agidium Romanum ordinis S. Augustini, S. Thomæ discipulum.

FRUCTVS EX DEIPARA PER Societatem Iesu in animarum conuersione.

41 CVM autem circa annum reparatæ salutis 1500. abundaret iniquitas, & charitas multorum refugesceret propter funesta bella, quibus Europa plures jam annos obstruatis quorundam Regum, atque Principum inter se contentionibus, atrociter ardebat: Propter scelera, quibus complures suæ salutis immemores, flagitijs, alijsque hujus vitæ bonis impensè addicti, misere irretiti tenebantur: Propter abusus, & corruptissimos mores, qui in plerisque hominum statibus mirum in modum inuoluerant: Propter denas complurium, quibus animarum cura iacumbebat, ignorantia tenebras, eorundemque in suo munere administrando insignem desidiã, atque securitiam: Propter pestuētissimas hæreses à nefario Martino Luthero cum alijs ex eadem sece hominibus ab anno 1517. in Septentrionem impie inuectas, quibus ob carnis licentiam ab illis concessam, quam plurimæ regiones breuissimo temporis spacio infectæ, à sedis Apostolicæ obedientia se subdlexerant: ut propterea Ecclesia per Petri Nauiculam significata, tot hæresium erroribus impetita, tot bellis, prauisque hominum moribus exagitata, magnis fluctuum procellis jactari videretur; Christus Dominus, qui Ecclesiæ suæ nunquam non præsto est, tamen nostris sceleribus offensus, à suis tamen discipulis, & præsertim à sua Genitrice, ut dixi c. 16. precibus excitatus, imperare solitus ventis, & mari ut fiat tranquillitas magna; plurima, quibus his malis occurreretur, contulit remedia.

In primis summorum Pontificum, & complurium

Prædic
ex Deip
ra per
conuersione.
S. Fran
ciscus
la relig
sumo
suis fu
dator.
S. Carol
Corrom
ni Mad
lucanis
Arch-ep
episcop
erga De
præclar
fimo,
Magist
ianoz
dule H
Bazm.
loas. De
Lafiam
S. Th. N
Horus
Congreg
tione O
ratory
frator.
Abijus

*Religiosus
S. Francisci
de Paula.
Clericorum
Regula-
rium. Cap-
pucino-
rum Reli-
gio Soc. le-
su peculia-
ri obedi-
tia, actu
sum. Ponti-
obstricta.
Sub Deo
para patro-
cinio in-
stituta.*

rum ministerium S. Francisci de Paula, Clericorum Regularium, qui Theatini appellantur, Cappucinatorum, & aliorum, quæ ad idem cooperarentur, auxiliares misit. Verùm quod ad rem nostram facit, inter alias hoc seculo ad Ecclesiæ subsidium Dei providentia institutas Religiones, Societas Jesu merito connumeratur peculiari obedientiæ summi Pontificis circa missiones, voto obstricta, quo erga sedem Apostolicam, (cujus auctoritatem recentiores hæretici conuellerentur) suam obseruantiam testatur. Hanc verò nostram Societatem Jesu tum peculiari Deiparæ intercessione, ac sub ejusdem singulari patrocinio fundatam, & auctam, tum etiam ejusdem peculiari ope, ac præsidio insignem Dei Ecclesiæ nauasse operam ex ijs, quæ hoc loco dicere instituiimus, rectè existimare possumus.

Cap. 35.

*Riba de-
ngra.
Deipara
B. Ignatio
Loyola ap-
paruit eu-
que ad
Christi
vexillum
produxit.*

In primis enim Deipara B. Ignatium Loyolam hujus Societatis fundatorem, atque parentem ab ejus in Deum conuersione impendisse fouit, atque protexit Societatemque ipsam semper benignè est complexa, atque totata. Et sanè B. Ignatius, ut cap. 35. plenius dicemus, ejusdem Deiparæ Virginis studiosissimus fuit, & peculiariter Auctore Petro Ribadeneyra in ejus vita libro 1. cap. 2. ejusdem sanctissimæ Virginis clarissima luce circumfusæ filium in ulnis gestantis specie objecta ex sæculi militia ad salutare Jesu Christi vexillum transeundi desiderium, quod ante conceperat, firmius stabiluit, atque ex hoc suauissimo Deiparæ conspectu purissimum castitatis donum ad ultimum usque spiritum est consecutus. Mox in templo ejusdem Virginis Montis Serrati in ejus Annunciationis priuilegio, anno nostræ salutis 1522. futuræ Societatis à se olim instituenti, quasi fundamentum quoddam sub Virginis patrocinio posuit, siquidem seculari habitu exutus coram ejus imagine, cui tota nocte vigilans se enixè commendauit, novum vitæ genus sanctitate præclarum est aggressus,

*Ignatius
in Deipa-
para tem-
plo se Deo
donauit.*

ac deinde Lutetiæ Parisiorum die Assumptionis Virginis sacro anni 1534. in ejusdem templo, quod Mons Martyrum dicitur, quasi eadem Virgine Præside, ipse cum socijs sumpta Eucharistia, votum relinquendi omnia iuuant di animas, & peregrinationis Ierosolymitanæ emisit, ac postea singulari Dei fauore, auctoritate sedis Apostolicæ hanc minimam Societatem Jesu (hoc enim epithero eam in suis Constitutionibus appellat instituit, quæ cum

peculiari Jesu nomine ejusdem beneficio fit insignata, peculiari etiam pietate Jesu Matrem veneratur, ac colit. Quocirca jure optimo noster Platus hoc idem argumentum Platus tractans lib. 1. de Bono status Religiosi cap. 34. subiungit. Ignatius, inquit, Societatis Fundator, & Auctor quantumcumque fuit, Societas non est ambigendum, quia Virginis opus fuerit: Deiparæ ex quo colligit Platus ipsam etiam Societatem à beato Ignatio fundatam, Deiparæ ascribendam: *Ve enim, inquit, qui glandem ferri, totam arborem seris: sic Dei Mater dum Ignatium peperit, in cuius pectore, ut in Abraba lumbis ejus posteritas, nos omnes conuincamur, nos quoque, & totum hunc ordinem nostrum peperisse credendum est.*

Atque hoc quidem ipsum Sacerdoti cuidam nostro insignis religionis, & sanctitatis viro diuinitus monstratum est. Hic est Martinus Gutierrez Hispanus, qui tum aliis multas visiones, & reuelationes consecutus est, illamque inter cæteras; quod cum ex Hispania Romam ad Congregationem generalem anno 1573. per Galliam iter haberet, & ante Virginis sacellum equitaret, diuino lumine ei ostensum est se intra octo dies moriturum, (quod euenit, tum paulò post ab Hæreticis captus inter eorum manus in summis omnium rerum in commodis breui decessit) ipse verò P. Aegidio Confalez suo Prouinciati postea Societatis nostræ Assistenti, ac vice comiti, cui sub vitæ exitum generalem totius vitæ confessionem fecit, amice ea, quæ scribimus narrauit, à quo hæc deinde accepta sunt. Is igitur Martinus tum alia, ut dixi, multa, præsertim autem de B. Virgine diuinitus reuelata accepit; tum illud etiam, quod rem nostram attingit. Vidit enim aliquando illam eximia admodum specie micantem, veste præterea in magnam latitudinem expansam, ac sub ea veste Societatem nostram uniuersam collectam contineri, quam illa materno affectu complecteretur, eoque quasi suæ gratiæ, & charitatis tegumento confoueret. Hæc Platus ab illis ei, qua S. Dominicus innumeram fratrum sui ordinis multitudinem sub amplissima beatissimæ Virginis clamyde conspexit auctore S. Antonino 3. p. histor. tit. 23. c. 3. i. Fratris Martinio, & ei, quam Cæsius refert lib. 7. exemplorum cap. ultimo de Cisterciensibus, qui mysis sub Virginis miræ latitudinis pallio cuidam

Calvin.
Ceteris
in sub B
Verg. pal
liuere
cu-dam
religio-
ferdunt.
Quanam
Deus per
Socia. Iesu
operetur.

iisdem ordinis Religioso sunt ostensi, ut satis appareat benignissimæ matris erga Religiosos cœtus mirè amabilis, & effusa charitas; quos eo studio complectatur, & singulari tutela protegat omnes, ut meritò singulorum præcipua ab iisdem agnoscat, & habeatur Patrona.

43. Cæterùm quæ, & quanta Deus optimus in Orbe vniuerso per hanc minimam Societatem Iesu tam breui temporis spacio operari dignatus sit in peccatoribus, & facinorosis hominibus, tum fidelibus, tum etiam infidelibus ad viam salutis traducendis, iisque in pietate multipliciter promouendis, eum in omnium oculis satis versentur, non est cur à nobis in præsentia pluribus commendetur, & exemplis confirmetur: non nulla tamen cursim indicare nostrarum partium esse duxi, quod totum in Dei gloriam, à quo bona cuncta procedunt, & cui sub sacratissimo Iesu nomine hæc Societas contra aduersarias Satanæ potestates militat, ac in eius Genitricis laudem, quæ tam benignè Societatem completi, eiusque labores promouere dignatur, referendum est.

Cum verò finis Societatis, atque institutum sit, non solum salutis, & perfectioni propriæ cum diuina gratia vacare; sed cum eadem impensè in salutem, & perfectionem proximorum, docendo, & ageo, priuatim, & publicè, omni, qua possit ratione, ac via incumbere; id Societas potissimum præstare conatur Ethnicos ad Christi fidem adducendo; Hæreticos ad catholicam veritatem reuocando; Catholicos in pietate excolendo. quid autem in singulis efficere studeat, breuiter perstringamus.

Sanè remotissimis, ac vastissimis tum Orientis, tum Occidentis solis Indiis, ad quas recens patebat nauigatio (ut tacem de aliis Clencis, ac Religiosis, qui magno cum animarum fructu operam suam in illis nauant) certè Beati Francisci Xauiè primis Beati Ignatii sociis, aliorumque ex eadem Societate labore, ac sudoribus Euangelii lumen esse illatum, Idololatriam multis in locis euerfam, mores effeatarum gentium ad Christianæ legis normam compositos scimus. Ad hanc porrò Indicam vineam excolendam, & Christi fidem inter Ethnicos diffeminandam nostri hac tempestate vniuersas eas Regiones in octo Prouincias Societatis

more distributas incolunt, quarum nomina sunt hæc Ad Orientem Goana, Malabaria, Malacam vtique, Amboinum, atque Malucas diffusas, Iaponica, quæ, & Sinas complectitur. Ad Occidentem verò Barfiliica, Mexicana, Peruana, Noui Regni, seu Quitensis; Paraquaria, & Philippinæ; in quibus Socii in centum fere domiciliis distributi mille circiter, & quingenti degunt, qui in vicinas etiam oras excurrunt: in his plura iam centena millia capitum numerantur, qui Christiana sacra nostrorum opera susceperunt, inter quæ maximi sanè momenti, & vberissimæ spei est amplissimi Sinarum Regni aditus, dæmonis astu aduenis omnino præclusus, & impenetrabilis, Dei fauore, & nostrorum patientia, atque industria magna ex parte patefactus, multis ex Sinarum indigenis iam baptismo illustratis: Intima quoque Æthiopiæ Regna, nimirum Abyssinorum, quod Imperatori Presbytero Ioanni nuncupato patet. Item Manomopotapæ, Congi, Angolæ, Guinæ, aliorumque Æthiopum à nostris sunt adita, Christi religione mirum in modum iis in locis propagata.

44. Quod si de hæresum extirpatione, qui magna pars Septentrionis superiori seculo conflagrauit, agamus, nemo est, qui ignoret quantum Societas in decem fere Prouinciis per eas Regiones constituta, in quibus Socii mille, & octingenti per domicilia centum, & quadraginta distributi numerantur, in hæresibus euellendis, hæreticisque ad catholicam veritatem traducendis verbo, & libris contra recentiore hæreses, & contra ipsos hæreticos à Canisio, Cardinali Bellarmino aliisque nostrorum editis profecerit, quid præterea in Anglia tum nostrorum, tum Anglorum Alti Sacerdotum, qui in Seminariis Italiae, Hispaniæ, & Belgii à nostris in pietate, & literis sunt instituti, non tantum laboribus, sed etiam sanguine pro fide Catholica fuso in dies præstetur, omnes nō unt.

Neque illud recitandum, quod veluti maximum Dei beneficium Societas agnoscit, Nam (ut fileam eos, qui Christi, & Ecclesiæ eius sponsæ causa, exilia, & proscriptioes sunt perpessi) In India, & Septentrione ad hanc vtique diem supra centum ex nostris vitam Christi causa, & fidei propagandæ studio potuerunt, ita enim Antonius Criminalis, Sacerdos Italus

Sinarum
Regni aditus
patefactus.
Fides catholica in
Æthiopia
regna propagata.

Quid in
Septentrione
natis
Regionibus
Societas contra
hæreses operetur.

Canisius.
Bellarm.
Anglicanorum
adulescentes à
Societate in
pietate, ac
litteris instruuntur.

Patres à
Soc. supra
Italus

*soluam
pro catho-
lica fide
intercepti-
Cap 35.*

Italus in Ora Piscariæ anno 1589. primus ex Societate ab Ethnicis martyrio est coronatus: Petrus Gorrea, & Ioannes Sosa Lusitani in Brasilia ann. 1558 P. Consaluus Syueria Lusitanus in Regno Monomotapa; de quo fufius infra, & cap. 35. P. Ioannes Baptista de Segura Viceprovincialis Florida Hispanus cum alijs septem è Societate in Florida anno 1568. P. Ignatius Azebeida Provincialis Brasiliæ cum triginta octo è nostris in navigatione à Caluinistis anno 1570. P. Petrus Diaz cum alijs undecim è Societate à Caluinistis quoque in eadem nauigatione anno 1572. in Anglia complures pro fide Catholica fortissimè mortem opperire, inter quos P. Edmundus Campianus anno 1582. P. Robertus Soruelus anno 1595. P. Henricus Garnettus anno 1606. præter hos, P. Rodolphus Aquaiuia in Salfettana Regione Indiæ Orientalis ab Ethnicis cum quatuor è Societate anno 1583. P. Iacobus Salelius, & Gulielmus Saltamoniscus natione Galli, Abenaci in Gallia ab Hæreticis an. 1593. P. Consaluus Tapia Hispanus in Sinaloa Prouinciæ Mexicanæ anno 1599. P. Abrahamus Georgius natione Maronita è Societate ad oram maris rubri à Mahometanis propter fidem Christi anno 1595. alijsque per multu varijs in locis, varijsque temporibus pro Christo iunt interempti quorum Catalogus ad multorum coniolationem typis est editus: hos tantum attigisse volui, vt intelligamus in hoc Societatis horto sub Deiparæ patrocinijs floribus eius, rosas propter animarum salutem procurandam proprio sanguine purpureas, & lilia vitæ innocentia, ac puritate candida Dei, ac Deiparæ beneficio minime deesse.

45. Denique si animum conuertamus ad ea, quæ in vilitatem Catholicorum Societas exerceat, profectò in domibus, & Collegijs, quæ in locis, siue Catholicorum, siue hæreticorum, vel etiam in Indijs habemus Sacramentorum per Societ. penitentia, & sanctissimæ Eucharistiæ crebra usurpatio, tot iam seculis apud seculares intermissa, est seuocata.

Cætera Sæ. Verbi diuini explicatio non in quadragesima tantum, verum, etiam per totius anni circulum Dominicis, festisque diebus crebris ad populum matutinis concionibus, & pomeridianis lectionibus proponitur. Doctrinæ Christianæ capita pueris, alijsque exercet. quæ rudibus traduntur.

Pauperes, alijsque in publicis custodijs timentibus, & Xenodochijs degentes inuisantur, necnon ad pietatem instituuntur, & inflammantur.

Extremis bachanaliorum diebus, quibus per multi personati per Verbum obambulare, profanis, & interdum obscæris comædijs interefse, choreas ducere; crapulæ, & lusibus indulgere consueuerunt; nostri in suis templis indicta supplicatione 40. horarum sacrosanctam Eucharistiam in summo altari insigni pentostromatum, candelarum, cæterorumque ornamentorum apparatu, & egregio musicæ concertu exponunt, impetrata quoque à summo Pontifice Indulgentia Plenaria; quibus homines affecti à carnalibus facilius diuellantur. Quò factum est, vt ardor ille, quò præcipites ad ea, quæ memorauimus, & sæpe etiam ad alia, quæ ijs adnexa erant, flagitia rãta auditate per eos dies ferebatur, magna ex parte summa bonorum omnium approbatione resixerit.

Congregationes Deiparæ nomine insignitæ suæ eius auspicijs in nostris domicilijs singulis hominum ordinibus seorsim Sacerdotum, Scholasticorum, tom maiorum, tom etiam minorum, Nobilium, item Artificum, & Rusticorum instituuntur, & propagantur.

Adolescentes ea præcæritim ætate, qua ad vitia faciliè spontè sua, vel etiam prauis aliorum consilijs deflectere possunt, bonis moribus, pietate, & literis in scholis, quæ omnibus patent, imbuuntur. Magnus adolescentum numerus in Seminarijs præcæritim in Indijs, & Septentrione sub nostrorum institutione educantur, ex quibus plurimi in Ecclesia Dei viles operatij prodicere.

Quamplurimi ex Societatis disciplina, siue ex scholis siue ex Deiparæ congregationibus agnita sæculi vanitate, contemptum omnibus, ad Religiosorum familias se conferunt, ad eò vt omnes serè Religiones hoc tempore ijs abundent.

Diuina scriptura, sacra Theologia, Philo- sophia, Mathematica, Rhetorica, & humaniores literæ publicè in Gymnasijs magna auditorum frequentia; cum pari vtilitate spirituali traduntur, quas etiam complures nostrorum scriptis commentarijs, quæ magna cum approbatione in manibus omnium versantur, illustrarunt.

46. Ad loca verò, in quibus Societatis domesticilia minime extant, nostri Patres permissio-

40. horarum supplicatione

Congregationes Deiparæ nomine

Adolescentium in scholis, seminarijs, quæ ad ea

Studiorum exercitiorum

Missio-

missiones excurrere solent; in quibus omnes ad viriorum detestacionem, & piorum operum exercitacionem excitant, & inflāmant; & hæc quidem omnia Societas gratis præstare satagit, nullo admisso pro suis ministeriis stipendio, ne sponte quidem oblato.

Alia Societatis ministeria.

Cæterum his, aliisque Societatis ministeriis, priuatique colloquijs, Dei favore Societatis conatus promouente, illud effectum est, & indices sunt; ut complura scelera, tum publica, tum secreta sint: sublata, prauī abusus correcti, restincta dissidentium odia, bona iniuste ablata legitimis dominis restituta, carnis flagitia explorata; complura, quæ ad Deicultum spectant in mores inducta: Deiparæ, Angelorum, Sanctorumque cultus, atque intercessio, Imaginum, ac Reliquiarum veneratio populis incalcat: Temporum cultus, ornatus, ac mundities procurata. Quæ omnia quotidianis experimentis ad eam omnibus perspecta sunt, atque explorata; ut ea nemo inficiari possit; quin etiam plerique Societatis exemplo excitati, pia quadam imitatione, & congregaciones, & frequentiores conciones, aliaque pietatis opera magno fidelium bono æmulati student. Atque hæc de Societatis Iesu fructu, qui ex eius in Christi vinea laboribus Dei benignitate colligitur, dicta sint.

47 **A**D hoc etiam caput conuersionis animarum, quæ Deiparæ beneficio in via salutis sunt institutæ, spectat; compluresque aliorum Doctores, atque Magistros, eiusdem Dei Genitricis ope rerum cœlestium cognitione, quam in alios transfuderant, adeptos; & ut interim taceam de Hermanno contracto, Ruperto Tuitiensis, & Alberto Magno; qui inter suæ tempestatis homines, singularem scientiæ eruditionem beatissimæ Virginis intercessione sunt consecuti, de quibus vberius cap. 36. in præsentivnicum tantum exemplum subiiciam. S. Gregorij Thaumaturgi Virginis sanctissimæ iussu à S. Iohanne fidem edocti.

Cap. 36.

DEIPARA S. GREGORIVM THAUMATURGUM IN FIDE INSTRUENDUM CURAS.

S. Gregor. **I**N vita sancti Grego. Thaumaturgi Neocæsariensis Episcopi à sancto Gregorio Nyssensi Viro Basiliensi magno fratris grauitate confecti- gnis iussu pta, legimus eidem Gregorio Thaumatur-

go à miraculorum præstantia sic dicto, vigilanti, & diligentius res fidei meditati noctu apparuisse vna cum sancto Iohanne Euangelista forma senili, pontificia veste induto, Deiparam beatissimam in muliebri quidem figura, sed quæ formam superabat hominis, magnaque luce cubiculum complecti, ac sancto Iohanni dixisse, ut eundem Gregorium sanctissimæ Trinitatis mysterium edoceret; quod & factum est; Gregorius vero doctrinam illam diuinitus reuelatam protinus litteris mandauit, ac posteris per manus transmisit, qua populus ille institutus, & eruditus ab omni vitio hæretico permansit intactus. hæc ex Nysseno qui in ea fidei confessionem, quam appellat mystagogiam ad verbum ibi recitat, eamque in Ecclesia Neocæsariensi manu eiusdem Thaumaturgi descriptam seruari testatur. Quare mirum non est si S. Basilus tanti faciat Thaumaturgi fidem, utpote à S. Iohanne Deiparæ iussu edocti, cum eandem se retinere fidem gloriatur, quam velut lac purum è pectore S. Macrinæ auæ suæ, & in fide nutritis ab eodem Thaumaturgo in fidei mysterijs eruditæ olim ebibisset, ut ipsemet affirmat epist. 64. ad Neocæsarienses, & epist. 75. & 79.

à S. Iohanne Euangelista sanctissimæ Trinitatis mysterium edocetur.

Nyssenus.

Basilus.

Sed ut adhuc peculiarium personarum exemplis ostendamus ex hoc diuino throno non solum fulgurum miracula; sed etiam voces, & tonitrua procedere: recensenda sunt exempla eorum, qui in magnis sceleribus, tanquam iumenta in stercore suo computruerant, ac Virginis ope ex illis emerunt; qua blandis quibusdam persuasionibus, & admonitionibus, veluti vocibus permoti, qua validis internis increpationibus, veluti tonitruis à lætali sopore excitati, quibus peccatores se esse intelligentes à diuinæ iustitiæ timore utiliter concussi ad poenitentiam lamenta sunt traducti. Verum quia tonitrua non tantum eos, qui graui sopore stentunt, excitant; verum etiam dura feriunt, atque comminuunt; ne quid ad tonitruum rationem in huiusmodi Deiparæ exemplis desit, post peccatorum conuersiones Deiparæ ope factas; subiiciemus eorum exempla, qui suæ in Deiparam impietatis veluti tonitru percussi, meritas poenas dederant, eorum quoque, qui cum Christi Ecclesiam miserè deusarent, per Deiparam

Apoc. 4.

Isai. 2.

sunt profligati, atque extincti. Verum ad peccatorum conuersiones veniamus.

Exempla complurium peccatorum, qui per Deiparam sunt conuersi.

ADMIRABILIS THEOPHILI LAPSI
per Deiparam cum Christo reconciliatio.

Theophilus 48. Illustre est illud, & multis clarissimorum
Oeconomi scriptorum testimonijs celebratum, quod
qui chiro Deipara in Theophilum contulit beneficium,
graphose quodque nos fideliter excerptum. sed in pau-
demoni ciora contractum ex narratione Euthichiani
deuorera Clerici, ejusdemque Theophili ministri, qui
admirabi se hæc omnia partim vidisse, partim ab ipso
lie per Dei Theophilo accepisse testatur. hic proponere
param re mus: tum quia beneficium exitit per se præ-
conestiatio clarissimum, & supra quam dici potest insi-
gne, in quo perspicue cernitur, quomodo ful-
gura, voces, & tonitrua, miracula videlicet,
blandæ admonitiones, & severæ scelerum in-
crepationes ex Deipara velut ex Dei throno
promanent; tum quod ejus tanta sit, tamque
certa auctoritas, ut ne Centuriatores quidem
pestilentissimi nostræ tempestatis hæretici, &
Dei genitricis gloriæ alioqui satis iniqui, fidem
abrogare ausi sint. teste nostro Canisio lib 5.
de B. Virg. cap. 26. hoc autem ita gestum
est. Antequam in Romanum Imperium
Persæ inuaderent, quidam nomine Theophi-
lus Adanensis Ecclesiæ (est autem Adanas se-
cundæ Cilicum Prouinciæ Urbs) Oeconomi
tanta sanctimonie laude floruit, tanta
munus sibi commissum integritate ciuium-
que approbatione exercuit, ut defuncto ejus
Urbis Episcopo, munus illud sibi omnibus
Cleri, & Ciuitatis sententijs, votisque delatum
pertinaciter recusarit, cumque se eo loco in-
dignum planè profiteretur, infimis precibus à
Metropolitano eam dignitatem est depre-
catus. Oeconomi que locum magno Christianæ
humilitatis experimento retinuit. Accidit
autem, ut inuidorum calumnijs paulò post ita
frequenter, acriterque peteretur, ut ab Episco-
po Oeconomi gradu dejectus, in ordinem re-
ductus viueret. Hanc ille iniuriam iniquissi-
mè ferens diaboli instinctu se ad Magum
quendam genere Hebræum contulit, opem

ex ejus maleficijs querens. Eam hic enixè
pollicitus, postera nocte ad Hyppodionum
deducit, monens ne signum crucis ulla ratione
faceret, ibi Saranam magno satellitio stipa-
tum: Hebræus precatur, ut Theophilo o-
pem roganti ferat, negat Satanas se facturum,
nisi ille filio Mariæ, & ipsi Mariæ renunciet,
renunciationemque scriptis tradat: paret mi-
ser Theophilus jussis, renunciationemque
scriptam cera obfirmatam ei tradit, seque mu-
tuo amicè sunt amplexati: tantoque scelere
suscepto, tamen lætus abiit domum. Inse-
quenti luce, Deo sic permitte, Theo-
philum Episcopum in Templum publicè ad-
uocatum honorificè suo loco restituit, au-
getque insuper nouis dignitatis, ac jurisdic-
tionis appendicijs: rogat etiam sibi igno-
scat, si eo deposito, quem sanctum, aptumque
sciat, alium subrogauerit ineptum. Verum
cum Dei benignitate, qui non vult mortem pec-
catoris, salutare compissent cogitationes in mi-
seri hominis animum inirepere, vehementissi-
mos poenitentiae stimulos paulatim concepit:
vacabat autem jejunijs, precibus, & lachry-
mis: cumque hinc admissi sceleris magnitudi-
nem ingenti cum animi cruciatu secum, repu-
taret, atque perpenderet, inde verò quod Chri-
stum ejusque Genitricem chirographo abne-
gasset, seque Satanae in seruum tradidisset,
clausos omnes ad veniam consequendam
aditus sibi videre videretur: unum illum, qui
per Deiparam semper patet, sibi facile esse
existimabat, quamquam ad illum, dum ei
quoque renunciauit, clausisse sibi quantum in
se erat, agnosceret. Ergo ad Virginis templum
feruenti corde, & magna animi alacritate
confugiens, jejunijs, & assiduis diurnis, no-
cturnisque precibus, lacrymisque infatigabili-
ter quadraginta ipsos dies, noctesque ad ejus
apud Christum patrociniū impetrandum
vacauit, nec frustra. Nam post quadagesi-
mum diem nocte media Dei Parentem cor-
poreis oculis ad se venientem conspicatur,
illa primum Theophilum acriter oburgat,
patrati sceleris acerbiter exponit, quamque
difficiliter hujusmodi condonetur impietas,
qua ipse Christus abnegatur. Verum cum ille
crimen agnosceret suum, & magno opere illud
destaretur, allatis alorum conuersionum
exemplis, quibus tamen ad misericordiam
per poenitentiam aditus patuisset, eandem
quoque

quoque misericordiam sibi suppliciter, enixe-
 que implorabat: Nam & Niniuitæ, inquit, qui-
 bus subuersionis dies jam denunciata erat, per
 poenitentiam sunt seruati: similiter & Dauid,
 post tot beneficia diuinitus accepta, in adul-
 terium, & Uriæ cadem prolapsus, non tantum
 peccatorum remissionem, verum etiam prop-
 heticæ donum iterum est consecutus. Petrus
 Apostolorum princeps post trinam Christi
 negationem Dominici gregis pastor efficitur.
 Paulus ex persecutore factus est vas electionis.
 Cyprianus olim Magus Satanae totus addictus,
 per dæmonum incantationes Iustinae virginis
 sanctissimæ pudicitiam expugnare conatus,
 tandem ad Christum conuersus cum eadem
 Iustina præclaro martyrio est coronatus. Si-
 cuti ergo hi omnes, alijque innumerabiles
 per poenitentiam à filio tuo veniam adepti,
 nonnulli etiam dignitate sunt aucti; Ego
 quoque miser peccator ad tuam misericor-
 diam accedo, ut manum mihi porrigas, ut-
 que malorum, quæ admisi, veniam per te à fi-
 lio tuo consequar. Tum Virgo beatissima
 misericordiae mater iubet fateri à se Iesum
 Christum esse genitum, eum esse verè Dei
 filium, ex quo viuus iudicandi essent, &
 mortui. At Theophilus post accusatam hu-
 militer, ac demissè suorum labiorum ex Chri-
 sti abnegatione impuritatem, paruit tamen,
 quemadmodum sibi imperatum est, fideique
 confessionem, & eos præsertim articulos, qui
 ad Christi diuinitatem, atque incarnatio-
 nem spectant, disertis verbis pronuntiat; seque
 ea corde, & ore confiteri, colere adorare,
 ac complecti affirmat. At Virgo beatissima
 se pro eo veniam à filio impetraturam pol-
 licita recessit, cum iam illucesceret. Neque
 interea quicquam ex pristinae vitæ duritia pe-
 renobus lacrymis, jejunijs, perpetuisque preci-
 bus in eodem Virginis templo humi stratus
 Theophilus remisit: sed Deiparae imaginem
 intueri non cessabat, spem suæ salutis expe-
 ctans: cum ecce tibi nocte alia eandem
 peccatorum Adlocatam Deiparam in con-
 spectu habuit, quæ hilari vultu, & lætis
 oculis clementiores illas voces adiunxit: Ho-
 mo Dei sufficit tibi poenitentia, quam o-
 stendisti; suscepit Deus lacrymas, & pre-
 ces tuas propter me; tantum memento re-
 ctam in filium meum fidem ad extremum
 usque spiritum conseruare. Ad hæc Theo-
 philus se fideliter præstiturum, quæ ei pol-

licitus erat, respondit, adiecitque se eam o-
 mium defensionem, atque ipem secundum
 Deum agnoscere. Verum agebat chirogra-
 phi, quo se dæmoni obtulerat, moestissima
 recordatio itaque multis lacrymis oppletus,
 unum hoc restare, quod à Matris Dei clemen-
 tia petat. Chirographi, inquit, quo me da-
 moni deuoni restitutionem: post triduum Dei-
 para afflictorum leuamen per quietem chiro-
 graphum ita, ut erat obfignatum ei deferret
 Expectatus, illud supra suum pectus reposi-
 tum inuenit, vix se ipse præ lætitiæ magni-
 tudine capiebat. Inequenti luce, cum dies effet
 Dominicus, Ecclesiam Episcopus, numero-
 susque fidelium coetus ad sacra facienda, at-
 que audienda conuenerat, Euangelio recita-
 tio ad Episcopi pedes coram uniuersa Eccle-
 sia procedens Theophilus, factum narrat; chi-
 rographum sui sceleris testem episcopo tradidit
 quod etiam, ut in ambone coram populo le-
 geretur impetrauit. Erupit in Dei, Deiparae
 que laudes, qui ad rei gestæ narrationem ob-
 stupuerat, Episcopus: iubet Theophilum è
 solo surgere, cujus rogatu scelerata syngrapha
 flammis est tradita, mirante, ac gestiente po-
 pulo, & cum lacrymis multas horas clamante:
Domine miserere: episcopus silentio indicto sa-
 crum missæ officium peregit; Theophilum
 sacrosancta Eucharistia impertijt, statimque
 (mirum dictu) solis instar Theophili facies
 palam collucere visa est toti populo, qui ex
 hoc ad Dei gloriam magis prædicandam mi-
 rificè accensus est. His peractis recta ex eo
 loco ad B. Virginis templum, in quo adeo
 mirabiliter è Tartari fauceibus ereptus erat
 Theophilus se contulit. Nec mora ægro-
 tare confestim cepit, breuique ac salutari
 morbo, rebus domesticis dispositis post tri-
 duum salutatis fratribus eodem loco abfarti-
 ptus, animam Deo reddidit cum inter morien-
 dum Dei semper, Dei que Matris laudes ce-
 lebraret. Hoc Deiparae beneficium in Theo-
 philum è Satanae unguibus extractum com-
 plures Patres crebrè in eisdem Virginis lau-
 dem prædicant, & extollunt & præter ipsum,
 qui hæc litteris mandauit, Euthichianum
 Theophili ministrum, cui hæc omnia probè
 comperta fuisse, ipsemet in fine hujus narra-
 tionis testatur, & præter Simeonem Meta-
 phrastem, qui eam ex Euthichiano in suis
 operibus descripsit die 4. Februarij, quam

Surius.
Damian.
Bernard.
Bonaue.
Beluacen.
si.
S. Antoni.
nus.
Vitas fra.
trum.
Speculum
Exempl.
Molanus.
Metaphr.

eadem die Surius tom. 2. reponit: ejus meminit Petrus Damianus, qui ante sexcentos circiter annos floruit serm. 1. de Natiuit. Virg. & S. Bernardus tom. 2. in deprecatione ad Virginem, & S. Bonauentura in speculo B. Virginis cap. 8. ubi citat etiam Bernardum. Vincentius Beluacensis libr. 21. specul. histor. cap. 69. S. Antoninus 3. part. summ. Theol. titul. 31. cap. 4. §. ult. Et quidam ex ordine Prædicatorum morti proximus, quemadmodum refertur in libro, qui inscribitur vitas Fratrum Prædicatorum in addit. ad 5. par. & habetur in Speculo Exemplorum distin. 7. num. 56. denique Molanus in martyrologio Usuardi à se aucto die 4. Februarij, ubi hæc legitur: eodem die ponit Metaphrastes pœnitentiam Theophyli per intercessionem gloriosissimæ Deiparæ, Auctore Euthichiano hujus Theophyli ministro. hæc Molanus.

De otio.
qui Chri.
stum ab
negaret
per Virgi.
nem con.
uerso.
Casarius.
Beluacen.
Cap. 24.

Cæsius in distimili casu similem narrat historiam libr. 2. exempl. cap. 12. de Iuvene, qui ut diuitias Satanæ opera consequeretur, illius suasionem Christo negato, Matrem ejus negare noluit: sed pœnitentia sui peccati commotus lacrymis, & magnis clamoribus tanti sceleris veniam per eandem Dei genitricem impetrauit, id quod plenius cap. 24. referemus & Vincentius in specul. hist. lib. 7. cap. 105. & 106. uberius describit, dicitque euenisse in Aquitania.

S. Maria
Ægyptia.
ca per B.
Virg. ad
pœnitent
iam re.
vocatur.
Sophron.

S. MARIA ÆGYPTIACA OPE DEIPARÆ CONVERTITUR.

49 Sancta Maria Ægyptiaca, quæ anno Domini circiter 520. claruit, cujus vitam Sophronius Auctor grauisissimus Episcopus Hierosolymitanus litteris mandauit, inter pœnitentes nobilissima, cum decem, & septem annos in magnis scelerissimisque libidinis flagitijs vitam duxisset, plerique etiam occasio fuisset peccandi, ac propterea cum Ierolimam ad S. Crucis festum venisset, ibique ab ingressu in templum, ubi S. Crux adoranda proponebatur, diuinitus arceretur, ad Virginis imaginem, quæ in atrio templi erat, confugit: hic supplicem eam exorat, Deoque vadem, ac obfidem dedit cum eo, ne quando ad pristinas carnis turpitudines relaberetur, eiusdem virginis fauore ad templum adorandæ Dominicæ crucis gratia, tandem admissa, Virginis benedictionem agnoscens, his eam verbis è templo

egressa precabatur: Tu mihi Domina miserata es, measque preces non repulisti: per te meritoriam Dei, quam peccatores percipere non possunt: per te glorificabo Deum peccatorum recipientem pœnitentiam: Domina meane derelinquas me, neque deseras me, sed iugiter custodias ubi me tu vis ire; & ita sacrosanctæ Eucharistia in templo juxta Jordanem percepta, eundemque Jordanem transgressa, vitam in vasta Eremo ad annos quadraginta septem sanctissime produxit: cumque ibi crebris, & tribus, & importunis tentationibus urgeretur, quasi Dei genitricis astaret imagini cum lachrymarum copia: Meam (inquit ipsa) mihi succurreret orabam fidejussorem, & auxiliatrix mea præsto mihi inuenitur ubique & undique vigilans custodit, sic illa in narratione vitæ suæ ad Abbatem Zosimam, à quo in extrema vita sacrum Dominici corporis viaticum accepit, eoque sumpto feliciter obdormiuit in Domino, ejus honorifica mentio fit in 2. Synodo Nicæna Act. 4. ubi Ioannes Monachus, & Vicarius summorum Episcoporum Orientis post recitatam in plena Synodo hanc narrationem de imagine Deiparæ, cui S. Maria Ægyptiaca se commendarat, hæc subintulit. Talem imaginem nos vidimus in sancta Christi Dei nostri Ciuitate, eamque sæpius salutauimus. Nec illud reticendum, B. Ioannem Columbinum, nobilem Senensem fundatorem Religiosissimi Ordinis Iesuatorum, olim mercaturæ deditum, ex lectione admirabilis conuersionis, & conuersationis ejusdem S. Mariæ Ægyptiacæ ad eum conuersum à seculari vita, ut uxore de ejusdem consensu relicta totum se Deo tradiderit, & religionem instituerit præcipua sanctimonia, & sui contemptu insignis.

S. CYRILLUS ALEXANDRINUS, alijsq; per Deiparam monis quadam emendant.

50 CUM S. Cyrillus Alexandrinus patrum etiam Theophilum Episcopum item Alexandrinum secutus zelo quidem, sed non secundum scientiam S. Joannis Chrysostomi nomen in sacras tabulas restituere detrectaret, videre sibi vitus est se ipsum sacris ædibus expulsum à Ioanne, diuino, qui circa eum erat, satellitio maxime flecto, & Matrem Domini pro ipso deprecantem, atque multa pro eo, sed illud præcipue, quod pro ipsius gloria pluri-

Ricci
Ma
la d
para
nar
al
ab
ab
Synod
secun
Nicæna
B. Ioan
Colomb
ni
Orat
fundat
conu
Grego
Conse
uina
per V
num.
S. Ant
nos.
leb. 8.

plurimum decertasset referentem, ut in sacra
templa reciperetur orare: qua visione admo-
nitus, vaide eum, quod contra illum impru-
dens profus irritatus fuerit, poenituit; et tunc
que correxit: nam coacta Synodo Prouin-
ciali nomen Ioannis ipse, & reliqui Episcopi
in sacro albo reposuerunt. hæc Nicephorus
lib. 14. histo. cap. 28. ex historia Nicetæ Philo-
sophi.

Niciphor.

Musa puella
Dei
para mo-
nita, ut
aliquid pu-
ellariis
abstineret.

Quantum vero Deipara etiam leuia pecca-
ta auerferat, ea que à nobis cauere velit, facile
ostendit exemplum Musæ puellæ, cui Dei ge-
nitrix per visionem apparuit, atque coxuas ei
in albis vestibus puellas ostendit, eam que re-
quirit, an cum eis esse, atque in eius obsequio
vivere vellet: cui cum respondisset, Voio iussa
est nihil ultra leue, ac puellare agere; à risu, &
iocis se abstinere, die trigesimo inter eadem
virgines ad eius obsequium omnino ventu-
ram quibus visis non sine parentum admira-
tione, quibus hæc narrauit, Musa in cunctis
suis moribus mutata est, omnem que se leui-
tatem puellaris vite magna grauitatis deterisit
manu, tunc post vigesimum quintum diem fe-
bri correpta est: die autem trigesimo cum
hora exitus eius appropinquasset, Dei genitri-
cem cum puellis, quas per visionem viderat ad
se venire conspexit, cui etiam se vocanti de-
pressis reuerenter oculis aperta voce clama-
uit, Ecce Domina, venio; Ecce Domina, ve-
nio. in qua voce spiritum feliciter reddidit. ex
Gregorio dialog. cap. 17.

Gregorius

Conuersus

cuiusdam

peccatoris

per Virgi-

nem.

S. Antoni-

ni.

lib. 8.

§ 1. Quidam insignis peccator ex S. Antoni-
no 4. par. sum. tit. 15. cap. 5. § 2. per visionem
ad Dei iudicium perductus, videbatur sibi à
dæmone multipliciter accusari: sed B. Virgo,
cuius ille erat deuotus, tanquam mediatrix, &
aduocata ad singula respondit. & illius pecca-
tis, quæ dæmon obtendebat, opposuit sui filii
passionem, quæ omnibus sceleribus præpon-
derat, iuxta illud Iob 6. *Vermis appenderentur
peccata mea.* &c. Denique cum ad præceptum
Iudicis in statera appenderentur bona, & ma-
la: & mala quidem, quæ erant plura, præpon-
derarent; Deipara manum suam ad stateram,
in qua erant pauca bona, apposuit, & traxit
eam ad tenam, & præponderauit alteri, quare
diabolus confusus abcessit: ille euigilans, vi-
tam suam emendauit. hæc S. Antoninus.

His addi potest illud, quod anno 1399 con-
tingit. cum enim mundus propter hominum
Peccata fere de iudicis esset, Virginis opera, &

admonitione homines ad publicam poeniten-
tiam conuersi sunt, quod ex S. Antonino, qui
præfens hæc suis oculis se spectasse memorat
attulimus supra cap. 16. vbi de Virginis ita se-
fericordia egimus.

Anno Domini 934. Diaconus quidam
Viredunensis, nomine Adelmannus, languore
depressus, spiritum visus est amisisse, sed ante-
quam feretro imponeretur, reuersus, ita sui-
rexit validus, ut sibi videretur nihil ægritudi-
nis fuisse perpeffus: qui se diuersa supplicio-
rum, vel refrigerii loca vidisse testatur, se que
loco pœnali deputatum: Dei vero genitricis
precibus, beato quoque Martino interceden-
te ad agendam poenitentiam præfenti vite
reddidit. Hæc ad verbum ex Frodoardo
huius temporis scriptore accurato apud Ba-
ronium tom. 10. ad annum 934.

Mortuus

Diaconus

quidam,

vi poeni-

tentiam

ageret à

Maria ad

viam est

remocatus.

Frodoar-

dus apud

Baroniū

Peccator

per Dei-

param ef-

fersus.

S. Brigitta

In lib. 4. Revelationum S. Brigittæ cap. 54.
Deipara loquens cum S. Brigitta, quendam
peccatorem sua intercessione ex peccatis con-
uersum, & de potestate dæmonum liberatum,
vocat filium lachrymarum recentem de mun-
do spiritualiter natum: Propter lachrymas, in-
quit Deipara, & propter preces amicorum
meorum extraxi illum de mundo, in tantum
quod iam spiritualiter est sicut puer nouiter
natus: idem ab illo, ad quem te miseram, pre-
cibus suis, & bonis operibus educari, & consi-
liis custodiri debet hæc ibi.

Complurium vero aliorum peccatorum
admirabiles conuersiones Deiparæ benefi-
cio factæ in Tractatu de Miraculis describen-
tur.

ALIQVI A DEIPARA CLEMENTER

in o'ia respiciant.

§ 2. Nunc solum Deipara peccatores ad sua
um scelerum dolorem suauiter admoni-
tionem, quasi blanda voce excitat, etque veniam
impetrat, verum etiam increpationibus, ac
pœnis, quasi tonitruu sonitu, ac terrore à vetera-
no delictorum eos excitandos curat; quorum
aliquas hic ponemus, reliquos ad Tractatum
de exemplis Deiparæ reijciemus.

Cosmanam uxorem Germani Patricij hæ-
resi Serueriana laborantem ab ingressu sancti
Sepulchri B. Virgo ei apparet in eodem loco
prohibebat illis verbis: Quomodo cum nostra
non sis, audes huc ingredi; atque ita ad fidem
conuersa ad sanctum Christi sepulchrum ad-
missa est: habetur in prato spirituali cap. 48.

Cosmanæ

hæretica

corrip-

tur, & ad

veritatem

perat. Spiri-

Eskil.

*Eskillus
reprehens
sus corre-
pius.*

Eskillus puer duodecimum annum agens cum ægrotus lectulo diu decubisset, tandem corporis sensibus destitutus, ita ut fere mortuus putaretur, extra se factus in spiritu ad fornacem quandam veluti clibanum ardentem perductus, in eamque vi pertractus arde- re cepit; iamque nihil nisi ignem æter- num sibi superesse cogitans, Dei beneficio pec- quoddam ostium euadens, regium palatium reperit, in quo Cœlorum Reginam in gloriæ throno residentem vidit, eamque obnixè pre- catus est, ut sui miseretur: sed vultu severo ab ea exceptus, iubetur ad ignem cruciandus re- verti, acriter de ipso conquesta, quod saluta- tionem Angelicam ne vna quidem vice sibi re- præsentasset. iterum Eskillus nonnullis, qui præsentantes aderant intercessionibus ahibitis, pollicitus se Dei genitrici in posterum famu- laturum, eamque super omnia post Deum vene- neraturum eidem Deiparæ intercessione ab igne ereptus eique ad poenitentiam agendam vitæ spatium est prorogatum, qui ad se re- diens gratias Deo, & Deiparæ agens, quod ab incendio liberatus esset, vitam deinceps san- ctè instituit. Dacorum postea factus est Epif- copus, & deinde ex Episcopo Monachus Cister- ciensis hæc omnia plenius narratur in histo- ria ordinis Cisterciensis, & habetur in speculo exemplorum dist. 3. num. 32.

*Historia
ordinis Ci-
sterciensis
Spec. Ex
empl.
Quidam
à Virgine
reprehens
sus, quod
loco ora-
tionis dor-
mires.
Casarius.*

53

Quidam Cisterciensis Christianus nomi- ne, ætate quidem erat iuuenis, sed vitam du- cebat sanctissimam: is nocte quadam, inquit Casarius lib. 4. cap. 40. dictis matutinis usque ad laudes capiti suo parere volens, super li- gnum quoddam ante altare se prostravit sub forma orationis ibi dormitans; mox ut oculos clauserat, affuit Gloriosa Domina nostra Vir- go Maria, & veste eum feriens excitavit di- cens, Christiane non est hic locus dormiendi: sed orandi: statimque ille euigilavit, apertis oculis posteriora foeminae recedentis vidit, & vocem dictum sermonem concludentem au- diuit. hæc ille.

*De Cister-
ciensi à Vir-
gine repre-
hensi, &
emendato.*

Cisterciensem quendam in cura corporis, & medicinis nimis superstitiosum, qui frequen- ter extra Monasterium vagabatur, à presio- so quodam electuario, quod reliquis Mona- chis distribuere Deipara videbatur, repulit il- lis verbis: Tu de meo electuario non indiges, quia medicus es, & plurimas tibi impen- dis consolationes: quare tristis effectus, cul- pam agnouit suam, atque emendavit: quo circa in proxima sua solemnitate iterum Do-

mina famulos suos prædicto modo visitans ad eundem veniens: Quia (inquit) te emen- dasti tuis medicamentis mea præferens, ecce de meo electuario, sicut cæteris, tibi impet- tor, de quo tantum dulcedinis, & deuotionis concepit, ut deinceps stabilis maneret, & car- nis commoda tanquam stercora reputaret. hæc Casarius lib. 7. miracul. cap. 48. & Vi- centius lib. 7. spec. hist. cap. 108. idem, sed pau- lò aliter refert.

*Casarius
Beluacensi.*

NONNULLI IN DEIPARAM IMPH
membrorum priuatione, vel e-
tiam morte multan-
tur.

54 **Q**UANTUM complurium in Deipa- ram impiorum punitiones à nobis in tractatu de exemplis recensentur, hoc ta- men capite eorum aliquot, ex quibus reli- quæ intelliguntur, describere operæ pretium duxi.

Narrat Damascen. orat. 2. de dorm. Virg. Damasc. historiam quandam, quam multorum sermo- Hebræi
ne circumferri tristatur de Hebræo quodam, quidem
qui dum corpus Dei genitricis ad sepulchrum firmiter
Apostolorum manibus effertur; temerè Virgini
& diabolico impetu concitatus vera- contigit
que manu lectum furiosè in terram detraxit, audenti
sed repente manibus suis priuatus est, quo eandem
mentem suam ad fidem, ac poenitentiam im- rapuit.
mutauit, & sic incolumitatem rursus est con-
secutus. hæc iisdem fere verbis ex Damasceno. Hoc ipsum narrat Simeon Metaphrastes
oratione de ortu, & dormitione Deiparæ, ad- Metaphr.
ditque Hebræum hunc poenitentia ductum
lachrymis fuso, & sancti Petri iussu vlnas ma-
nibus abscessis applicasse, sicque sanitatem ef-
se consecutum. Idem habet Nicephorus lib. 2. Nicoph.
hist. cap. 22. Mollis
audacia

55 Anno 1580. cum Oliuerius Tempelius in Deipa-
Bruxellæ (quæ eo tempore ab hostibus Regis ram cap-
occupabatur) præflet, & Hallense oppidum tūditur.
paruulum, quod tribus milliaribus Bruxella distat, in suam potestatem redigere vellet; ubi; ut supra diximus, Deiparæ Templum cum eiusdem Imagine miraculorum magni- tudine illustrata cernitur; frustra die 3. Iulij rem aggreditur; Deipara suum oppidum, sicut & alias ita & nunc ab hostibus protegente, & ea quidem die repellitur; sed callidè quasi omisso incepto abit: Clam tamen conductis in v-

*Aliud
milo e-
plum.*

*Deipara
simila
christi e-
fringit
puero
vulner
tuo.*

Metaphr.

Nicoph.

*Mollis
audacia
in Deipa-
ram cap-
tūditur.*

*Iob. 40.
Psalto.*

*Thoma
Breda*

in vnum præfidis vires auget, & inopinatus sub noctem sequentem cum scalis, & reliquo apparatu redit. In via cum alacres incederent mutuo sese adhortantes, miles quidam hæreticus nomine Ioannes Zuuyckius ore sacrilego iactabat se suis manibus Hallensi mulierculæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum; Cùm verò ad oppidum peruenisset, excussa grande plumbea, nasus ei auferitur, quare à commilitonibus mirifice est irritus qui identidem eum ad nasum recipiens dum Hallas mittebant, quæ in re Deiparæ benignitatem intueri licet, quæ hominem nefarium omni poena dignum benignè sui sceleris hæc læui poena admonere voluit.

Aliud simile exemplum.
Alter in eadem expeditione Ioannes Rysseimannus immaniore etiam sæuitia, & ore terrore effuderat, sacratam se statuam Bruxellam adducturum, atque ibi igne subiecto publice crematurum, qui mox blasphemix poenam accepit; in ea enim oppugnatione os, & mentum tormenti ictu ei est ablatum, & paulo post ipsa etiam vita. Hæc duo narrat Lipsius in opusculo, de D. Virgine Hallensi cap. 7.

Deipara simul christi confringens, à puero lesa vulnerata.
Circa annu Dominicæ Incarnationis 1577, cùm passim in toto penè Belgio Iconomachi templa, & imagines irruere cœpissent: contigit in celebri quodam pago Lokeren appellato, quatuor miliaribus à Gandauo distito, quendam B. Virginis Deiparæ statuam inuadere, ac demoliri, cumque magno labore talem imaginem luxasset, decidens illa, sui ipsius casu vindictam infixit Iconomacho: Nam casus iste imaginis, nutu diuino sic accidit, vt puellus ille Christus Dominus, quem Virgo mater vno gestabat, quantumcunque antea blandulus, nunc vlticri manu (quam arte Sculptoris protensâ habebat) recta in caput ipsiusque maxillam Iconomachi impingeret, eandemque velut armilla quadam, acuta perforaret, sicut de Leviatan apud Iob legitur Iob 40. & Psalm. 31. *In chamo, & freno maxillæ eius eorum constringe, qui non approxinant ad te, quamquam hic animo præpostero nimis approximaerit.* Historia ab oculatis, & fide dignis testibus in consensu honoratorum virorum nobis relata est. Hæc ad verbum Tilmannus Brëdenbachius lib. 3. sacrarum collationum cap. 22.

PETRVS ARAGONIVS EX CARMELITANO Templo versus quod tormenta aenea dispendenda curaret, aenea pila scissis occubuit.

50 QVANTA autem reuerentia Sanctorum templa, præsertim Deiparæ, in bellis etiam iustis ab omni militari iniuria, & bellica profanatione sint custodienda, sequens exemplum templi Deiparæ à Carmelo apud Neapolim aperte declarat. Cùm Alfonso, qui primus ex Aragoniis à Ioanna II. Regina Neapolitana in filium adoptatus, cum Renato Andegauensi de Regni possessione armis contenderet, eaque de causa anno 1439 Neapolim, quam Renatus obtinebat, terra, marique obsideret, Petrus Aragonius Alfonso frater totius exercitus Dux eam Civitatem multis in locis, sed præsertim murum illum Civitatis propè templum B. Virginis de Carmelo ad portam Urbis, vulgo à mercato dictam, æneis tormentis quatuebat: prostrato muro, qui Carmelitanum templum obiegebat, ingens quidam globus disiplosus eius templi Absidem perumpens caput Statuæ Christi Domini Nostri è Cruce pendens, quæ super trabem in media templi testudine collocata erat, recta petiit, cuius ictum statua ipsa caput demittendo insigni miraculo declinavit, quare ingenti Absidis concussione, & terrifico pile fragore exciti Patres Carmelitæ, alique Ciues Monasterij custodiæ deputati accurrunt, tantumque miraculum conspicati, sacræ Crucifixi effigiem ad tutiorem locum transferre frustra sunt conati: eam enim nequiquam mouere potuerunt: caput verò sacræ Crucifixi statuæ in hodiernum vsque diem aliquantulum solito depressius visitur: pila item illa ad miraculi monumentum in templo asseruatur tabella exposita, quæ totius rei gestæ narrationem continet, Insequenti verò die, qui teste Mariana erat 23. Octob. & in feriam sextam incidit, cùm idem Petrus ad vallum, aggeremque vbi aenea tormenta ad quatendam Urbem collocata erant, aduenisset, iubetisque vbi verberationem versus eandem partem redintegrati, è Diuæ Mariæ Carmelitane Templo, inquit Mariana, tormento percussus occubuit, pila tertio ad terram illisa, quarto ictu caput

Petrus Aragonius, qui in B. Virg. à Carmelo templum aenea tormenta dispendenda curaret, aenea pila aenea occiditur.

Circa Crucifixi simulachrum pila aenea ictum declinat.

Idem loco moneri non potuit.

Mariana,

put eius comminuit. sic ille; quo audito Alfonso fratris nece moestus, iustam tamen Dei punitionem agnosceus, testatus est se, cum Crucifixi miraculum, quod pridem euenerat, ex transfuga cognouisset, Petrum fratrem eodem, quo interijt die sedulo monuisse, ne versus Carmentanum Deiparæ templum tormenta displicere iuberet. Petrum verò ad hoc nullum sibi responsum dedisse, sed malo suo eandem verberationem rursus tentare voluisse. Ad hæc tanta secuta est imbrum magnitudo, vt obsidio soluenda fuerit. Alfonso verò hoc Crucifixi miraculo adeò est permotus, vt cum trienno exacto Neapolis in eius potestatem venisset, posttridie ad templum Deiparæ Carmentanum adierit, vt sacram Crucifixi imaginem piè veneretur. quod & deinceps crebrò facitavit. hæc Thomas Costo. *Costo.*
Mariana. in additione ad compendium historiarum Regni post librum sextum annot. 131 & noster Mariana lib. 21. de rebus Hispanicis cap. 13. qui, & si illud de Crucifixi imagine non referat, necem tamen Petri miraculo tributam significat his verbis: *Vulgus milium, sed & populi multitudo Petri eadem in Religionem vertebat, præsertim continuis imbribus oppugnatione impedita, soluta obsidione Capuam discessum, hæc Mariana.*

Miraculum S. Mariæ ab Arcu prope Neapolim in Nolana Diœcesi,

VIR QUIDAM DEIPARÆ AB AR-
cu imagine, qua in Nolana est Diœcesi, percussa, suspensio; Mulier item in eadem Deiparæ blasphemam pedum abscissionem mirantur.

57 VERVM omnis quam plurimis aliis ex omni antiquitate petitis exemplis, quæ ad hoc confirmandum afferri possent, veniamus ad ea, quæ vel Patrum superiore, vel nostra recentiori memoria contigerunt. in via publica prope S. Anastasiam (id est, oppidum Nolanz Diœcesis ad Ciuitatem Vesuuium spectans, quod inter Nolam, ac Neapolim sex passuum millibus æqua distantia interiacet, situm ac Vesuuij montis iadices flammaram, cinerisque eruptione, ac Plinij interitu maxime celebris) erat angustum, ac tenuis fa-

cellum in campestri loco antiquitus extructum, cui nomen vulgo S. Maria ab Arcu, sic dicta à fornice, ad cuius leuam in pariete erat liquidis expressa coloribus Deiparæ imago, puerum leuam inter brachia gestantis, quæ quamuis nullo olim Clericorum perpetuò seruitio coleretur, illustrata certe diuinitus est nobilissimo miraculo, quod finitimos populos ad pietatem, nouumque facilli cultum exciuit. Enim verò centesimo fere ab hinc anno cum in ea vicinia ludum aliqui desiderent, quo lignei globi trude item lignei circumaguntur in plano, ac subinde trudentur, impius quidam, & proiectæ audaciæ, quod pecunie iacturam faceret in ludo, die, qua sacratissimum Resurrectionis Domini Pascha proximè sequitur, arreptam, qua ludabat pilam irato, infensoque animo in depictæ Deiparæ faciem sacrilega manu contorsit; inde repente sanguis miraculosè dimanauit, cuius represso fluxu sanguinei coloris impressa cicatrix diuinitus remansit in facie. Verùm ex templo impius percussor immobilis factus, eodem in loco in secleris poenam, ludicis tentantia infelici arbori cum lusoris instrumentis suspensus interijt: tunc verò perspicua miraculi nouitate commota vicinia est, ad nouam Deiparæ pietatem, tunc aucta celebritas, nam eadem feria secunda Paschatis, eo in loco decretata est solemnitas, quæ ad inlequeus vsque miraculi tempora perdurauit, quin etiam ad posteritatis monumentum reum ex arbore suspensum cum lusoris instrumentis in veteris ædiculæ pariete, hæc inscriptione notatum coloribus expresserunt, quæ nos ipsi longo intervallo ex eodem semidurato expressimus, ea verò eiusmodi est, demptis quibusdam oculis vetustate exelis, quas etiam punctis notatas lectori supplendas reliquimus: Mirabilis Deus in sanctis suis, quanto magis in Matre sua, quam cum quidam diabolica instigatione lusor pila percussisset in faciem, repente immobilis factus à curia deprehensus, & ex arbore suspensus fuit. Dominus Cæsar... tot, ac humilis Dei seruus, ... nus de lamone restauru M. A. N. D. 1577. ator. f. m.

58 Verùm anno 1590. iterum accensus est feruor, iterum ad aucta frequentia alterius celeberrimi miraculi occasione: nam anno proximè superiore feria secunda Paschatis, qua annu-

mulier po-
 dum ab-
 scissione
 mulierum
 ur

versaria celebritate S. Mariæ ab Arcu in pri-
 stini miraculi memoriam celebratur, femina
 quædam, cujus erat nomen Aurelia de Prete,
 quadragessimam circiter ætatis annum agens,
 una cum conjugè (is enim vocabatur Marcus
 de Cennamo, uterque ex eodem oppido S. A-
 nastasia) Ruscium adibat suum, ac porcel-
 lum præ se agebat. cumque appropinquaret
 sacello S. Mariæ ab Arcu, deerravit porcellus
 de via in agrum sacello contemnum; quem
 fugientem cum femina assequi non posset,
 offendit, & in terram corruit. hic illa indi-
 gnabunda, atque ira vehentius percita san-
 ctissimum Mariæ nomen (quod vel leuissima
 de causa sacrissimè per summam impietatem
 solebat) iterum, ac tertio execrata est, malum
 insuper imprecata cæmentatio, qui sacellum
 ædificasset, pictori, qui imaginem depinxisset,
 tum maritus qui præsens aderat, tam abomi-
 nabilis, execrationis atrocitate commotus,
 uxore graviter increpita, At, at (inquit) dabis
 ultore Deo pœnas tam nefariæ vocis, qua
 sanctissima Virginis nomen execrata es, at-
 que hinc ad annum pedes isti tui è crinibus
 diuisi diuinitus in terram coincident. Ver-
 ba pondus habuerunt, ac rusticani oris vaticin-
 ium comprobavit euentus, nam anno
 proximè insequenti adulta jam quadragesima
 Aurelia pedum dolore decubuit: Accersitur
 ejusdem oppidi chirurgus; Is morbi qualitate
 inspecta, non igne, nec ferro, nec ardenti æ-
 qua usus, sed amygdalino tantum oleo, &
 lactucarum folijs adhibitis, nec ullam prorsus
 medicinam facientibus, ignarus quid ul-
 tra remedij afficeret, ejus vitæ salutem omnino
 desperavit: tandem inaresciti pedes concide-
 runt distracti è crinibus, perinde ac si gladio
 abscissi essent, nullo dolore, nullo sanguinis
 fluxu. ea omnibus merito visa est novi mira-
 culi species, nam ipsa feria secunda Paschæ,
 quæ in diem 23. Aprilis eo anno incidit alter
 pedum, feria verò tertia alter è tibijs excide-
 runt juxta mariti vaticinium, & quicumque
 eam sanctissimæ Deiparæ blasphemam ag-
 noscebant (agnoscebant autem ferè oppida-
 ni omnes) pro certo habebant, ne ipsa quidem
 Aurelia abnuente, ejusmodi calamitatem ei
 accidisse in pœnam, tantiq; sceleris vindi-
 ctam. ita certè complures testes, ipsaque
 mea Aurelia legitimè ab Episcopali curia No-
 lana interrogati, ac jurati in suo examine de-
 posuerunt. ejus miraculi ubi fama percrebuit,

finitimi penè omnes accurrerunt decumben-
 tis Aureliæ domum, inter quos adducto se-
 cum eodem Chirurgo, Cæsar Dominus ejus op-
 pidi Archipresbyter, is re omni perspicuè co-
 gnita pedes in quos illum continuò conjecit,
 quibus ad D. Mariæ de gratia ejus oppidi
 Templum delatis Nolanum Episcopum totius
 rei commonefecit. Pedes postmodum
 intra crates ferreos repositi, ad ipsum S. Mariæ
 de Arcu sacellum publicè suspensi, elapsis
 duobus supra viginti annis, etiam nunc in no-
 vo templo visuntur, quasi testes impietatis,
 Indices diuinæ ultionis in eos, qui in Deipara
 Virginem injuri aliquando fuerint: qui
 denique argumento sunt quantopere velit
 Deus Matrem ab omnibus celi suam. Eue-
 rō tum denique in eam Deiparæ Imaginem
 devotio iterum magis, magisque excitata est,
 innumerisque crebrescentibus miraculis, ac
 beneficijs, quæ eo in loco à Deipara confere-
 bantur, tantum pietatis exarsit in finitimum
 populorum pectoribus erga eandem Virgi-
 nem ab Arcu, ut omnes accurrerent, suis qui-
 que necessitatibus, aut morbis à Deipara o-
 pem quaerent, & pro sua facultate votiuus
 donis sacellum cumularent, facramque supel-
 lectilem conferrent, & jam rectè visuntur
 parietes votuarum tabellarum multitudine, &
 nunc etiam elapsis à recenti miraculo annis
 duobus, ac viginti, magna populorum lie-
 quentia quotidie illuc accedentium celebra-
 tur: plerique etiam nudis pedibus confluant;
 Nobiles matronæ pretiosissima quæque com-
 portant, tantumque pecuniæ ex piorum ho-
 minum elemosynis conflatum est, ut laxatis
 sacelli angustijs, non solum excitatum sit tem-
 plum structura satis amplum, ac nobile, ad-
 jectumque cœnobium ex illustri fratrum Præ-
 dicatorum familia, ubi ex ea religio si degunt
 ad quinquaginta: sed etiam ex eadem ele-
 mosynis intra Civitatem Velunium (vulgo
 Somma) erecta sit collegiata Ecclesia, in qua
 Sacerdotes duodecim eius Ecclesiæ cultui ad-
 dicti congruis redditibus aluntur, atque honestè
 sustentantur. In hoc miraculo narrando id-
 circo fuimus aliquantò fastidiosus, quod nostra
 ætate, atque oculis propè nostris gesta res est,
 eamque ne quid deesse possit ad fidem ex ipsis
 documentis, ac processu, quem Nolana Epi-
 scopalis curia, (ad quem spectabat) ea de re
 compilavit eruendam, atque excerptam
 curauimus.

Erga ean-
 dem deuo-
 tio imagi-
 nē in dies
 augetur.

ECCLESIAE HOSTES DEIPARA EAM
 protegente misere perierunt.

Ecclesia 59 **Non** desunt complura exempla infide-
hostes à **lium**, aliorumque Ecclesiae hostium,
Deipara qui singulari Deiparae ope contra noxium ser-
puntur pentis caput strenuè dimicantis contriti sunt,
 atque extincti, dignasque sceleris suorum poenas,
 etiam in praesenti vita dederunt. Ex his ali-
 quot subiiciemus. Quamvis enim, ut rectè
 de Deipara Bernardus serm. Sginum magnum:
Bernard. *Nihil inquit, austerum in ea, nihil terribile, tota
 suavis est, offerent lac, & lanam & infia: Quod
 si (ut verè sunt) plena magis omnia pietatis, &
 gratia, plena mansuetudinis, & misericordia, qua
 ad eam pertinent, inueneris, ago gratias es, qui
 talem Mediatricem benignissima miseratione pro-
 vidit. Ad misericordiam tamen ejus spectat,
 etiam Ecclesiae hostes pestilentissimos, tan-
 quam lupos truculentos à filij sui grege arce-
 re, quo eorum furore compresso, fideles suae
 salutis quietè vacare, & divinae Majestati secu-
 ra mente deservire possint, quin etiam reliqui
 infideles aliorum poena edocti ab Ecclesiae
Eronez. 19. vexatione absterreantur. Sapienter enim illud
 pronunciauit Salomon Proverb. 19. *Pestilente
 flagellato stultus sapientior erit.* In bellis quoque
 Christianorum Deiparam sanctissimam toni-
 trua contra fidei hostes ejaculari, Opemque
 suam fidelibus impertiri solitam, minimè du-
 bium significat. onibus saepe compertum est,
 quemadmodum in tractatu de exemplis per-
 spicue apparebit.*

IVLIANVS APOSTATA A S. MERCURIO
 Deipara jussu interemptus.

IULIANVS Apostata Christiani nominis
 hostis infensissimus juxta ac saeuissimus
 Christianos post reditum è bello Persico (in
 quo tamen infeliciter periit) falsis suis Diis
 victimam deuouerat: quare viri, qui ea tempe-
 state sanctitate clarebant, multis lachrymis
 Deo rem Christianam commendabant. Tandem
 Julianus mandato Dei genitricis ad pre-
 ces S. Basilij coram ejusdem imagine fusas à S.
 Mercurio Martyre hasta traiectus: Et, ut ver-
 bis utar Nazianzeni orat. 2. in Julianum, *latente
 cerid, orbis, uniuerso salutare vulnus accepit.*
 Rem gestam non ex vita Basilij, quae sub Am-
 philochij nomine circumsertur, quae non recipit

Julianus
Apostata
Deipara
jussu à S.
Mercurio
interfici-
tur.
Nazianz.
Baronius.

Baronius tom. 4. Annal. ad Annum Christi
 363. sed ex fragmento vitae Basilij ab Hella-
 dio conscripta hic ponimus: quod Damasco
 in oratione prima de Imagin. refert his
 verbis. Quod autem Imaginum institutio
 non noua, sed prisca sit, & apud Sanctos, & exi-
 mios Patres nota, & usitata discere his, quae
 in vita beati Basilij ab Hellaudio ejus discipu-
 lo, in Pontificatuque successore conscripta
 sunt; Pius enim vir, ut ipse narra. Dominæ
 nostræ astant imagini, in qua Mercurij, etiam
 celebri Martyris figura descripta erat, astant
 autem supplicans, ut impius Iulianus tollere-
 tur; ex qua quidem Imagine didicit quid esset
 euenturum: vidit enim Martyrem ad exiguum
 tempus obscurum, id est (ut rectè interpreta-
 tur Billius) ab oculis suis euanescentem: non
 multò autem post hastam cruentam tenen-
 tem. hac apud Damascenum ex Hellaudio.
 Quibus consonat Sozomenus libro 6. c. 2. qui
 refert visionem quandam alteri objectam, qua
 duo ex Sanctis ad Iulianum delendum egre-
 diebantur, & sequenti nocte ij per visum Iulia-
 num occitum nunciarunt. Nicephorus verò
 lib. 10. c. 31. duorum illorum nomina ponit,
 alterum ait vocatum Mercurium Martyrem,
 alterum verò Artemium, item Martyrem, am-
 bos egregios olim milites Christianos: hinc
 enim est quòd percussor Juliani ignotus fue-
 rit; etiam ijs, qui in eo certamine cum eo mili-
 tabant, & S. Nazianzenus, qui multorum re-
 fert ea de re sermones in orat. 1. contra Iulia-
 num, & in orat. in laudem Athanasij diuina
 virtute id confectum tradit: certè ex nece
 Iuliani Deiparae jussu veluti tonitru per S.
 Mercurium facta, magna pax in ecclesia est
 consecuta.

Sed ne caput hoc nimium protrahatur, re-
 liqua ejusmodi exempla uberius prolequar ad
 calcem Tractatus de Exemplis Deiparae, eor-
 um tamen argumentum in lectoris gratiam
 eodem, quo ibi recensentur, ordine hic sub-
 jiciam.

HÆRETICI, ALIQ. CHRISTIANI
 nominis hostes Deipara ope delicti; quorum
 exempla in Tractatu de Miraculis
 fusius narrantur.

60 Nestorius impietatis suae in Deiparam
 poenas luit.

Baronius.
Alig. C. 111
Ana.